

Autor	ANCOM
Persoană de contact	Marius SĂCEANU
Cod document	2010/22/01/RO
Data publicării inițiale	13 decembrie 2010
Data ultimei modificări	-
Data încheierii procesului de consultare publică	14 ianuarie 2011
Atenție: observațiile primite după această dată nu vor fi luate în considerare!	
Statut	Proiect
Acțiune așteptată	Răspuns

LEGE PRIVIND COMUNICAȚIILE ELECTRONICE

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art.1. – Prezenta lege are ca scop:

a) stabilirea cadrului general de reglementare a activităților privind rețelele și serviciile de comunicații electronice, a regimului autorizării acestor activități, precum și a regulilor specifice care guvernează concurența pe piața rețelelor și serviciilor de comunicații electronice;

b) stabilirea cadrului de reglementare a relațiilor între operatori, între furnizorii de servicii de comunicații electronice și între operatori și furnizorii de servicii de comunicații electronice în ceea ce privește accesul la rețelele publice de comunicații electronice și la facilitățile și serviciile asociate;

c) stabilirea drepturilor și obligațiilor operatorilor și ale persoanelor care solicită interconectarea sau accesul la rețelele instalate, operate, controlate sau puse la dispoziție de către aceștia sau la facilitățile sau serviciile asociate acestor rețele;

d) stabilirea cadrului de reglementare a relațiilor dintre furnizorii de rețele și servicii de comunicații electronice, pe de o parte, și utilizatorii finali, pe de altă parte;

e) asigurarea dreptului utilizatorilor finali de a avea acces la serviciile incluse în sfera serviciului universal.

(2) Prezenta lege instituie reguli privind:

a) drepturile și obligațiile furnizorilor de rețele și de servicii de comunicații electronice;

b) regimul resurselor limitate;

c) drepturile utilizatorilor finali;

d) serviciul universal;

e) obligațiile furnizorilor de rețele și servicii de comunicații electronice cu putere semnificativă pe piață.

Art.2. – În exercitarea atribuțiilor prevăzute de prezenta lege, Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, denumită în continuare *ANCOM* sau *autoritatea de reglementare*, asigură atingerea obiectivelor prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, aprobată prin Legea nr. 113/2010.

Art.3. – (1) Dispozițiile prezentei legi nu se aplică în cazul furnizării exclusiv pentru nevoi proprii a rețelelor și serviciilor de comunicații electronice de către instituțiile sau autoritățile publice din cadrul sistemului național de apărare, ordine publică și siguranță națională, care se realizează pe baza unor reglementări speciale.

(2) Furnizarea unor rețele sau servicii de comunicații electronice către instituțiile sau autoritățile publice din cadrul sistemului național de apărare, ordine publică și siguranță națională, în calitate de utilizatori finali, se realizează în condițiile prezentei legi.

Art.4. – (1) În înțelesul prezentei legi, următorii termeni se definesc astfel:

1. *autorizare generală* – cadrul juridic ce stabilește și asigură drepturi privind furnizarea de rețele și servicii de comunicații electronice, precum și obligații specifice în domeniul comunicațiilor electronice, obligații ce se pot aplica tuturor sau anumitor categorii de rețele sau servicii de comunicații electronice;

2. *utilizator* – orice persoană fizică sau juridică care utilizează sau solicită un serviciu de comunicații electronice destinat publicului;

3. *abonat* – orice persoană fizică sau juridică care a încheiat un contract pentru furnizarea unor servicii de comunicații electronice destinate publicului oferite de un furnizor de astfel de servicii, indiferent dacă plata se realizează în avans sau ulterior furnizării serviciilor;

4. *utilizator final* – orice utilizator care nu furnizează rețele publice de comunicații electronice sau servicii de comunicații electronice destinate publicului;

5. *consumator* – orice persoană fizică care utilizează sau solicită un serviciu de comunicații electronice destinat publicului în alte scopuri decât cele ale activității sale comerciale sau profesionale;

6. *rețea de comunicații electronice* – sistemele de transmisie și, acolo unde este cazul, echipamentele de comutare sau rutare și alte resurse, inclusiv elementele de rețea care nu sunt active, care permit transportul semnalelor prin cablu, pe cale radio, prin mijloace optice sau alte mijloace electromagnetice, incluzând rețelele de comunicații electronice prin satelit, rețelele terestre fixe, cu comutare de circuite și cu comutare de pachete, inclusiv internet, și mobile, rețelele electrice, în măsura în care sunt utilizate pentru transmiterea de semnale, rețelele utilizate pentru transmisia serviciilor de programe audiovizuale și rețelele de televiziune prin cablu, indiferent de tipul de informație transmisă;

7. *furnizarea unei rețele de comunicații electronice* – instalarea, operarea, controlul sau punerea la dispoziție a unei rețele de comunicații electronice;

8. *furnizor de rețele de comunicații electronice* – o persoană a cărei activitate constă, în tot sau în parte, în furnizarea unei rețele de comunicații electronice;

9. *serviciu de comunicații electronice* – un serviciu, furnizat de regulă cu titlu oneros, care constă, în întregime sau în principal, în transportul semnalelor prin rețelele de comunicații electronice, incluzând serviciile de telecomunicații și cele prin rețelele utilizate pentru transmisia serviciilor de programe audiovizuale, dar fără a include serviciile prin care se furnizează conținutul informației transmise prin intermediul rețelelor sau serviciilor de comunicații electronice sau se exercită controlul editorial asupra acestui conținut; de asemenea, nu se includ serviciile societății informaționale, definite prin art. 1 pct. 1 din Legea nr. 365/2002 privind comerțul electronic, republicată, care nu constau, în întregime sau în principal, în transportul semnalelor prin rețelele de comunicații electronice;

10. *rețea publică de comunicații electronice* – o rețea de comunicații electronice care este utilizată, în întregime sau în principal, pentru furnizarea de servicii de comunicații electronice destinate publicului;

11. *interferență* – efectul unei energii nedorite care apare la recepția într-o rețea de comunicații electronice ce utilizează spectrul de frecvențe radio, energie cauzată de o emisie sau de un fenomen de radiație ori de inducție, care se manifestă prin orice fel de degradare a performanțelor rețelei și care poate conduce la interpretarea eronată a informațiilor sau la pierderea acestora, informații care ar fi putut fi obținute în absența unei asemenea energii nedorite;

12. *interferență prejudiciabilă* – interferența care periclitează funcționarea unui serviciu de radionavigație sau a altor servicii de radiocomunicații destinate siguranței vieții sau care, în orice mod, afectează grav, obstrucționează ori întrerupe repetat un serviciu de radiocomunicații, care operează în conformitate cu dispozițiile legale internaționale, comunitare sau naționale;

13. *atribuirea unei benzi de frecvențe* – desemnarea unei anumite benzi de frecvențe din cadrul Tabelului național de atribuire a benzilor de frecvențe radio, în scopul utilizării acestora de către unul sau mai multe servicii de radiocomunicații terestre sau spațiale, sau de către serviciul de radioastronomie, în condiții determinate;

14. *alocarea unei frecvențe sau a unui canal radio* – nominalizarea utilizatorului sau a categoriei de utilizatori ai unei frecvențe ori ai unui canal radio, într-o anumită arie geografică și în condiții determinate;

15. *asignarea unei frecvențe sau a unui canal radio* – autorizarea unei stații de radiocomunicații în vederea utilizării unei frecvențe sau a unui canal radio în condiții determinate;

16. *spectru de frecvențe radio/spectru radio* – porțiunea din spectrul electromagnetic care cuprinde undele radio ale căror frecvențe sunt situate între 9 kHz și 3.000 GHz;

17. *radiocomunicații* – comunicații electronice realizate prin intermediul spectrului de frecvențe radio;

18. *serviciu de radiocomunicații* – serviciu de comunicații electronice realizat exclusiv prin intermediul frecvențelor radio;

19. *piață transnațională* – piață identificată de Comisia Europeană, care acoperă teritoriul Uniunii Europene sau o parte substanțială a acestuia;

20. *facilități asociate* – acele servicii asociate, infrastructuri fizice sau alte facilități sau elemente asociate unei rețele de comunicații electronice sau unui serviciu de comunicații electronice, care permit sau susțin furnizarea de servicii prin intermediul rețelei respective sau al serviciului respectiv, sau au un astfel de potențial; includ, printre altele, clădirile și accesul în clădiri, cablajele din clădiri, antenele, turnurile și alte construcții suport, canalizația, conductele, pilonii, gurile de vizitare și cabinetele;

21. *servicii asociate* – acele servicii asociate unei rețele de comunicații electronice sau unui serviciu de comunicații electronice care permit sau susțin furnizarea serviciilor prin intermediul rețelei respective sau al serviciului respectiv sau au un astfel de potențial; includ, printre altele, sistemele de acces condiționat, ghidurile electronice de programe și serviciile de localizare, identificare și prezență;

22. *sistem de acces condiționat* – orice modalitate tehnică sau dispozitiv prin intermediul căruia accesul sub o formă inteligibilă la un serviciu protejat de transmitere a serviciilor de programe de radio sau de televiziune se poate face în mod restricționat, pe bază de abonament sau pe baza altei forme de autorizare individuală prealabilă;

23. *operator* – o persoană care instalează, operează, controlează sau pune la dispoziție terților o rețea publică de comunicații electronice sau facilități asociate ori o persoană care este autorizată în acest sens;

24. *acces* – punerea la dispoziție unui terț de facilități sau servicii, în condiții determinate, în mod exclusiv sau neexclusiv, care îi sunt necesare în scopul furnizării de servicii de comunicații electronice, inclusiv atunci când sunt utilizate pentru transmisia serviciilor societății informaționale sau a serviciilor de programe audiovizuale; accesul cuprinde, printre altele:

- accesul la elemente ale rețelei și la facilități asociate, care poate implica conectarea echipamentelor, prin mijloace fixe sau nonfixe, inclusiv accesul la bucla locală și la facilitățile și serviciile necesare pentru a furniza servicii prin bucla locală;

- accesul la infrastructura fizică, inclusiv clădiri, conducte și piloni;

- accesul la sisteme software relevante, inclusiv la sistemele de asistență operațională;

- accesul la sistemele de informații sau bazele de date pentru pregătirea comenzilor, punerea la dispoziție, comenzi, întreținere și solicitări de reparații, precum și facturare;

- accesul la sisteme de conversie a numerelor sau la sistemele care au o funcționalitate echivalentă;

- accesul la rețele fixe și mobile, în special pentru roaming;

- accesul la sistemele de acces restricționat pentru serviciile de televiziune digitală;

- accesul la serviciile de rețele virtuale;

25. *interconectare* – legătura fizică și logică realizată între rețele publice de comunicații electronice pentru a permite comunicarea între utilizatorii rețelelor sau accesul la servicii; serviciile pot fi furnizate de către părțile implicate sau de către alte părți care au acces la rețeaua respectivă; interconectarea este o formă specifică de acces realizată de operatorii de rețele publice de comunicații;

26. *serviciu de televiziune pe ecran lat* – un serviciu de televiziune care constă, în totalitate sau parțial, în programe produse și editate pentru a fi afișate pe ecranul lat; formatul 16:9 este formatul de referință pentru serviciile de televiziune pe ecran lat;

27. *buclă locală* – circuitul fizic dintre punctul terminal al rețelei și repartitorul principal sau elementul echivalent dintr-o rețea publică fixă;

28. *subbuclă locală* – porțiunea din buclă locală care conectează punctul terminal al rețelei de comunicații electronice cu un punct de concentrare sau cu un punct de acces intermediar determinat dintr-o rețea publică fixă;

29. *acces total la buclă sau subbuclă locală* – utilizarea de către beneficiar a întregii capacități a buclei sau subbuclei locale, fără a se modifica proprietatea buclei sau subbuclei locale;

30. *acces partajat la buclă sau subbuclă locală* – utilizarea de către beneficiar a unei părți specificate din capacitatea buclei sau subbuclei locale, cum ar fi o parte a frecvenței sau a unui echivalent, fără a fi perturbat serviciul oferit inițial și fără a se modifica proprietatea buclei sau subbuclei locale;

31. *colocare* – furnizarea spațiului fizic și a resurselor tehnice necesare instalării și conectării, în scopul unei funcționări corespunzătoare a echipamentului relevant aparținând beneficiarului acestei forme de acces;

32. *serviciu de telefonie destinat publicului* – serviciu pus la dispoziția publicului, care permite comunicarea bidirecțională, prin inițierea și primirea, în mod direct sau indirect, de apeluri naționale ori naționale și internaționale prin utilizarea unui număr sau unor numere din planul național sau internațional de numerotație;

33. *apel* – conexiunea stabilită prin intermediul unui serviciu de comunicații electronice destinat publicului, care permite comunicarea vocală bidirecțională;

34. *telefon public cu plată* – telefonul pus la dispoziție publicului, pentru utilizarea căruia plata se realizează în numerar, prin cărți de credit sau debit, cartele preplătite, inclusiv cartele utilizabile pe bază de coduri de apelare;

35. *număr geografic* – numărul stabilit conform planului național de numerotație, în cuprinsul căruia una sau mai multe cifre au semnificație geografică utilizată pentru rutarea apelurilor către locația fizică la care se află punctul terminal al rețelei;

36. *punct terminal al rețelei* – punctul fizic la care unui abonat i se furnizează accesul la o rețea publică de comunicații electronice; în cazul rețelelor care utilizează comutarea sau rutarea, punctul terminal este identificat prin intermediul unei adrese specifice de rețea, care poate fi asociată numărului sau numelui unui abonat;

37. *număr nongeografic* – numărul stabilit conform planului național de numerotație, care nu este număr geografic; constituie numere nongeografice, printre altele, numerele alocate serviciilor de comunicații electronice la puncte mobile, numerele cu acces gratuit și numerele pentru servicii cu tarif special;

38. *serviciu universal* – setul minim de servicii stabilite de prezenta lege, de o calitate determinată, care este disponibil tuturor utilizatorilor, indiferent de localizarea geografică și la un tarif accesibil;

39. *obligații privind serviciul universal* – obligații specifice impuse unui furnizor de rețele sau de servicii de comunicații electronice care privesc furnizarea de rețele și servicii într-o anumită arie geografică, inclusiv, acolo unde este cazul, aplicarea unor tarife comune prin stabilirea unei medii în aria geografică respectivă ori asigurarea unor opțiuni tarifare specifice pentru utilizatorii cu venituri scăzute sau cu nevoi sociale speciale;

40. *furnizor de serviciu universal* – furnizorul de rețele sau servicii de comunicații electronice căruia i s-au impus de către ANCOM obligații privind serviciul universal;

41. *contract la distanță* – contractul de furnizare a unor servicii de comunicații electronice destinate publicului sau a unor servicii de acces și conectare la rețele publice de comunicații electronice, care utilizează în mod exclusiv, înainte și la încheierea acestuia, unul sau mai multe mijloace de comunicație la distanță;

42. *mijloc de comunicație la distanță* – orice mijloc care poate fi utilizat pentru încheierea unui contract privind furnizarea unor servicii de comunicații electronice destinate publicului sau unor servicii de acces și conectare la rețele publice de comunicații electronice și care nu necesită prezența fizică simultană a celor două părți;

43. *abuz* – orice practică implicând utilizarea unei rețele publice de comunicații electronice sau unui serviciu de comunicații electronice destinat publicului, care reprezintă o încălcare a legislației din domeniul comunicațiilor electronice sau a altor prevederi legale ori care determină un disconfort semnificativ utilizatorilor finali;

44. *scramblare* – conversia semnalelor digitale binare într-o secvență pseudoaleatoare care permite evitarea inconvenientelor legate de transmisia semnalelor digitale repetitive sau

cu un conținut redus de tranziții și care facilitează procesul de sincronizare între partea de emisie și cea de recepție;

45. *descramblare* – transformarea semnalului digital obținut prin scrambling, pentru a restabili semnalul inițial;

46. *introducere pe piață* – acțiunea de a face disponibil, pentru prima dată, contra cost sau gratuit, un echipament destinat consumatorilor pentru recepționarea semnalelor digitale de televiziune, în vederea distribuirii și/sau utilizării;

47. *echipament de televiziune digitală avansată* – dispozitiv utilizat pentru conectarea la receptorul de televiziune sau integrat în receptorul de televiziune digitală, capabil să recepționeze servicii de televiziune digitală interactivă;

48. *interfață de programare a aplicației* – interfață software între aplicații, pusă la dispoziție de radiodifuzori sau de furnizorii de servicii, și resursele din echipamentele de televiziune digitală avansată pentru serviciile de difuzare sub formă digitală a programelor de televiziune și radio (application program interface - API).

(2) În cuprinsul prezentei legi sunt, de asemenea, aplicabile definițiile relevante prevăzute la art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului național unic pentru apeluri de urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2008, la art. 2 din Legea nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice, cu completările ulterioare, precum și la art. 2 din Legea nr. /2010 privind regimul infrastructurii rețelelor de comunicații electronice.

CAPITOLUL II

Autorizarea furnizării de rețele și servicii de comunicații electronice

Art.5. – (1) Furnizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice este liberă și se realizează în condițiile regimului de autorizare generală, în conformitate cu prevederile prezentului capitol.

(2) Persoanele străine care furnizează servicii de comunicații electronice destinate publicului transfrontaliere către utilizatorii finali aflați pe teritoriul național au obligația să transmită ANCOM notificarea prevăzută la art. 7.

(3) Persoanele care solicită acces sau interconectare furnizorilor de rețele și servicii de comunicații electronice din România nu trebuie să se supună procedurii de autorizare generală, dacă nu furnizează servicii sau nu operează rețele pe teritoriul național.

Art.6. – (1) Persoanele care intenționează să furnizeze exclusiv pentru nevoi proprii rețele sau servicii de comunicații electronice nu au obligația transmiterii notificării prevăzute la art. 7.

(2) Persoanelor prevăzute la alin. (1) li se aplică drepturile și obligațiile prevăzute în autorizația generală, precum și prevederile referitoare la retragerea dreptului de a furniza rețele sau servicii de comunicații electronice ori a dreptului de a utiliza frecvențe radio.

(3) ANCOM poate stabili alte tipuri de rețele sau servicii de comunicații electronice pentru a căror furnizare care nu este necesară transmiterea notificării prevăzute la art. 7.

Art.7. – (1) În scopul realizării unei evidențe oficiale a furnizorilor, orice persoană care intenționează să furnizeze rețele sau servicii de comunicații electronice are obligația să transmită ANCOM o notificare, în forma prevăzută la alin. (2), cu excepțiile prevăzute la art. 5 și 6.

(2) ANCOM stabilește și actualizează formularul-tip al notificării, cuprinzând informațiile pe care orice persoană care intenționează să furnizeze rețele sau servicii de comunicații electronice are obligația să le comunice pentru a beneficia de autorizația generală. Aceste informații sunt grupate în următoarele categorii:

- a) date necesare identificării furnizorului și comunicării eficiente cu acesta;
- b) descrierea tipurilor de rețele sau de servicii pe care persoana în cauză intenționează să le furnizeze;
- c) data estimativă a începerii activității.

(3) Persoana care a realizat notificarea în condițiile prevăzute la alin. (1) și (2) este autorizată să furnizeze tipurile de rețele și de servicii pe care le-a indicat în notificare, având drepturile și obligațiile corespunzătoare prevăzute în autorizația generală.

(4) Orice modificare a datelor prevăzute la alin. (2) trebuie notificată ANCOM în termen de 10 zile.

(5) Persoanelor cărora li s-a retras dreptul de a furniza rețele sau servicii de comunicații electronice li se revocă dreptul de a utiliza frecvențe radio, resurse de numerotație sau alte categorii de resurse tehnice, acolo unde este cazul, și nu mai pot beneficia de autorizația generală pe o perioadă de 3 ani de la retragerea dreptului.

Art.8. – (1) ANCOM elaborează și actualizează autorizația generală pentru tipurile de rețele și de servicii, prin care stabilește condițiile în care acestea pot fi furnizate, determinând astfel drepturile și obligațiile care revin furnizorilor fiecărui tip de rețea sau de serviciu.

(2) Condițiile stabilite potrivit alin. (1) vor fi obiectiv justificate în raport cu tipul de rețea sau de serviciu în cauză, nediscriminatorii, proporționale și transparente. Ele pot viza:

- a) contribuții financiare pentru susținerea serviciului universal;
- b) plata tarifului de monitorizare anual, în conformitate cu dispozițiile cap. X;
- c) interoperabilitatea serviciilor și interconectarea rețelelor;
- d) accesibilitatea pentru utilizatorii finali a resurselor de numerotație din Planul național de numerotație, din Spațiul european de numerotație telefonică, a numerelor internaționale universale gratuite, precum și, acolo unde este fezabil din punct de vedere economic și tehnic, a resurselor de numerotație din planurile naționale de numerotație ale altor state membre ale Uniunii Europene, precum și alte condiții impuse în conformitate cu prevederile prezentei legi;
- e) cerințe privind protecția mediului, planurile de urbanism și amenajare a teritoriului, precum și cerințe și condiții legate de acordarea dreptului de acces pe proprietatea publică sau privată, colocare și utilizarea partajată a infrastructurii, inclusiv, dacă este cazul, garanțiile de ordin financiar sau tehnic necesare pentru a asigura executarea corespunzătoare a lucrărilor de infrastructură;
- f) obligații privind transmisia serviciilor de programe prin rețele de comunicații electronice, în conformitate cu prevederile legislației din domeniul audiovizualului;

g) prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în domeniul comunicațiilor electronice;

h) protecția utilizatorilor finali în domeniul comunicațiilor electronice și condiții privind asigurarea accesibilității serviciilor de comunicații electronice pentru utilizatorii finali cu dizabilități;

i) restricții privind transmiterea conținutului ilegal și vătămător, în conformitate cu prevederile legale aplicabile în domeniul comerțului electronic și al audiovizualului;

j) informații care trebuie furnizate în temeiul art. 7 alin. (2) și al art. 120;

k) interceptarea legală a comunicațiilor de către autoritățile și instituțiile abilitate în acest sens, inclusiv suportarea de către furnizorii de rețele sau de servicii de comunicații electronice a costurilor aferente, și asigurarea confidențialității prin sisteme proprii, acreditate în condițiile actelor normative în vigoare;

l) furnizarea rețelilor și a serviciilor de comunicații electronice pe durata situațiilor generate de producerea unei calamități naturale ori a unui sinistru deosebit de grav, în vederea asigurării comunicațiilor dintre agențiile specializate de intervenție și celelalte autorități publice implicate în gestionarea situației create, inclusiv condițiile de utilizare a rețelilor și a serviciilor de comunicații electronice pentru comunicarea de către autoritățile publice a avertizărilor care privesc amenințări iminente și pentru limitarea consecințelor catastrofelor majore;

m) măsuri privind limitarea expunerii populației la efectele câmpurilor electromagnetice generate de rețelele de comunicații electronice, în condițiile legii;

n) obligații privind acordarea accesului, altele decât cele prevăzute la art. 100, art. 101 - 104 și art. 105;

o) menținerea integrității rețelilor publice de comunicații, inclusiv prin condiții care să împiedice producerea interferențelor prejudiciabile între rețele sau servicii de comunicații electronice;

p) asigurarea securității rețelilor publice de comunicații electronice împotriva accesului neautorizat;

q) condiții de utilizare a frecvențelor radio care sunt supuse doar regimului de autorizare generală, în conformitate cu prevederile art. 23 alin. (3);

r) măsuri destinate asigurării respectării standardelor sau specificațiilor tehnice, potrivit art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009;

s) obligații de transparență impuse furnizorilor de servicii de comunicații electronice privind asigurarea conectivității între utilizatorii finali, în vederea atingerii obiectivelor prevăzute la art. 4 – 6¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009, precum și privind orice condiții care limitează accesul sau utilizarea anumitor servicii sau aplicații, în cazurile în care astfel de condiții sunt permise de cadrul legal, și, acolo unde justificat sau proporțional, privind asigurarea accesului autorității de reglementare la informațiile necesare pentru verificarea respectării acestor obligații.

Art.9. – (1) ANCOM modifică autorizația generală, cu respectarea principiilor obiectivității și proporționalității, numai după parcurgerea procedurii de consultare prevăzute la art. 135 și numai în următoarele situații, cu excepția cazului în care modificările sunt minore:

a) această decizie este necesară pentru respectarea obligațiilor care decurg dintr-un acord internațional la care România este parte;

b) circumstanțele în care autorizația generală a fost emisă s-au modificat.

(2) ANCOM revocă autorizația generală, cu respectarea principiilor obiectivității și proporționalității, numai în următoarele situații:

a) această decizie este necesară pentru respectarea obligațiilor care decurg dintr-un acord internațional la care România este parte;

b) în vederea protejării interesului public, atunci când circumstanțele în care autorizația generală a fost emisă s-au modificat.

c) ca sancțiune, în cazurile stabilite de prezenta lege.

(3) Revocarea autorizației generale în cazurile stabilite la alin. (2) lit. a) și b) se realizează numai după parcurgerea procedurii de consultare prevăzute la art. 135.

Art.10. – (1) Persoanele autorizate în condițiile art. 7 să furnizeze rețele sau servicii de comunicații electronice beneficiază de dreptul de acces pe proprietăți, în condițiile prevăzute în Legea nr. /2010.

(2) Persoanele autorizate în condițiile art. 7 să furnizeze rețele publice de comunicații sau servicii de comunicații electronice destinate publicului beneficiază și de următoarele drepturi:

a) dreptul de a negocia și de a încheia acorduri de acces sau de interconectare cu orice alți furnizori autorizați de rețele publice de comunicații electronice sau de servicii de comunicații electronice destinate publicului, în condițiile art. 11 și 12;

b) dreptul de a fi desemnat ca furnizor de serviciu universal, în condițiile prezentei legi.

(3) La cerere sau din oficiu, ANCOM eliberează în cel mult 7 zile un certificat-tip prin care se atestă că persoana respectivă a trimis o notificare în condițiile art. 7 și în care se prezintă condițiile în care această persoană beneficiază de dreptul de acces pe proprietăți și de dreptul de a negocia acorduri de acces sau de interconectare.

Art.11. – Încheierea acordurilor de acces și interconectare se realizează potrivit principiilor libertății contractuale și negocierii cu bună-credință a condițiilor tehnice și comerciale ale acestora, cu respectarea dispozițiilor prezentei legi.

Art.12. – (1) Pentru a se asigura furnizarea și interoperabilitatea serviciilor de comunicații electronice destinate publicului orice operator al unei rețele publice de comunicații electronice are:

a) dreptul de a negocia un acord de interconectare cu orice alt operator al unei rețele publice de comunicații electronice, în vederea furnizării de servicii de comunicații electronice destinate publicului, inclusiv a serviciilor de comunicații electronice accesibile utilizatorilor prin intermediul unei alte rețele publice de comunicații electronice interconectate cu rețeaua oricăruia dintre cei doi operatori;

b) obligația, la cererea unui terț autorizat în condițiile prezentei legi, de a negocia un acord de interconectare cu solicitantul în cauză, în vederea furnizării de servicii de comunicații electronice destinate publicului, inclusiv a serviciilor de comunicații electronice accesibile

utilizatorilor prin intermediul unei alte rețele publice de comunicații electronice interconectate cu rețeaua oricăreia dintre părți.

(2) Operatorii vor oferi acces și interconectare în conformitate cu obligațiile stabilite de autoritatea de reglementare potrivit dispozițiilor art. 100 sau art. 105.

(3) Rețelele publice de comunicații electronice instalate în vederea furnizării de servicii de televiziune digitală trebuie să îndeplinească condițiile tehnice necesare în vederea furnizării serviciilor sau programelor de televiziune pe ecran lat.

(4) Operatorii care recepționează și retransmit servicii sau programe de televiziune pe ecran lat au obligația de a păstra formatul respectiv.

(5) Informațiile obținute înaintea, în timpul sau după finalizarea negocierilor unui acord de acces sau de interconectare trebuie utilizate numai în scopul în care au fost furnizate, iar confidențialitatea informațiilor transmise sau stocate va fi respectată în toate cazurile. Aceste informații nu pot fi divulgate către niciun terț, în special către alte departamente, filiale, sedii secundare sau parteneri ai furnizorului care oferă acces sau interconectare, care ar obține astfel un avantaj de ordin competitiv, cu excepția informațiilor solicitate de autoritatea de reglementare, potrivit dispozițiilor cap. IX.

Art.13. – (1) Este interzisă acordarea unor drepturi speciale sau exclusive cu privire la instalarea sau furnizarea de rețele de comunicații electronice sau pentru furnizarea de servicii de comunicații electronice destinate publicului, inclusiv cu privire la utilizarea unor frecvențe radio, cu excepția aplicării dispozițiilor art. 26 alin. (5).

(2) Furnizorii de rețele publice de comunicații electronice și furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului, care beneficiază de drepturi speciale sau exclusive pentru prestarea serviciilor în alte sectoare ale economiei, în România sau într-un alt stat membru al Uniunii Europene, au următoarele obligații:

a) de a ține contabilitatea în mod distinct pentru activitățile asociate cu furnizarea de rețele sau de servicii de comunicații electronice, în același mod în care acest lucru s-ar realiza dacă aceste activități ar fi desfășurate de entități distincte, astfel încât să fie identificate, cu baza de calcul și metodologiile de atribuire aplicate, toate elementele care contribuie la formarea costurilor și a veniturilor legate de activitățile asociate cu furnizarea de rețele sau de servicii de comunicații electronice, inclusiv o prezentare detaliată a activelor imobilizate și a cheltuielilor structurale;

b) de a realiza o separare structurală pentru activitățile asociate cu furnizarea de rețele sau de servicii de comunicații electronice.

(3) Prevederile alin. (2) lit. a) nu se aplică furnizorilor ale căror venituri anuale, rezultate din activitățile legate de furnizarea de rețele sau de servicii de comunicații electronice în România sau în alte state membre ale Uniunii Europene, sunt mai mici de echivalentul în lei a 50 milioane de euro, pe baza cursului de schimb valutar mediu al perioadei în care au fost realizate veniturile comunicat de Banca Națională a României.

(4) Furnizorii de rețele publice de comunicații sau furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului, care nu sunt supuși cerințelor dreptului societăților comerciale și care nu îndeplinesc criteriile aplicabile întreprinderilor mici și mijlocii stabilite prin regulile contabile armonizate cu cerințele legislației Uniunii Europene, au obligația să își elaboreze situațiile financiare, să le supună spre aprobare unui auditor financiar independent, în condițiile

legii, și să le publice. Această cerință se aplică și situațiilor financiare separate realizate în condițiile alin. (2) lit. a).

CAPITOLUL III

Regimul juridic al resurselor limitate necesare pentru furnizarea de rețele și servicii de comunicații electronice

Secțiunea 1 – Regimul resurselor limitate

Art.14. – (1) ANCOM administrează și gestionează la nivel național resursele limitate necesare pentru furnizarea de rețele și servicii de comunicații electronice, precum frecvențele radio, resursele de numerotație și alte resurse tehnice asociate.

(2) Spectrul de frecvențe radio și resursele de numerotație sunt resurse aflate în proprietatea publică a statului.

(3) Administrarea și gestionarea resurselor limitate se realizează pe baza principiilor obiectivității, transparenței, nediscriminării și proporționalității.

Art.15. – Resursele de numerotație și resursele tehnice asociate nu pot face obiectul protecției dreptului de proprietate intelectuală sau industrială.

Secțiunea 2 – Frecvențele radio

Art.16. – (1) Utilizarea frecvențelor radio se realizează în conformitate cu prevederile Tabelului național de atribuire a benzilor de frecvențe radio, denumit în continuare *TNABF*, cu reglementările în vigoare din domeniul comunicațiilor electronice, cu acordurile internaționale la care România este parte, inclusiv cu reglementările adoptate de Uniunea Internațională a Telecomunicațiilor.

(2) *TNABF* se adoptă prin decizie a președintelui ANCOM.

(3) ANCOM asigură, în condițiile legii, administrarea și coordonarea la nivel național a gestionării spectrului de frecvențe radio în conformitate cu *TNABF* și cu acordurile internaționale la care România este parte, inclusiv cu reglementările adoptate de Uniunea Internațională a Telecomunicațiilor.

Art.17. – (1) Autoritățile competente să gestioneze spectrul de frecvențe radio sunt:

a) ANCOM, pentru frecvențele din benzile atribuite pentru utilizare neguvernamentală și, în condițiile art. 19, pentru frecvențele din benzile atribuite pentru utilizare în partaj neguvernamental/guvernamental;

b) instituțiile competente în domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale, pentru frecvențele din benzile atribuite pentru utilizare guvernamentală.

(2) Autoritățile prevăzute la alin. (1) au obligația de a asigura schimbul reciproc de informații referitoare la asignările de frecvențe efectuate, în conformitate cu prevederile Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare. Sub coordonarea ANCOM, acestea colaborează în vederea identificării și localizării emisiilor neautorizate și a interferențelor prejudiciabile, în scopul asigurării protecției radioelectrice a tuturor stațiilor de radiocomunicații autorizate ce utilizează frecvențe radio în condițiile legii.

Art.18. – (1) Autoritățile publice competente în domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale au dreptul să utilizeze benzile de frecvențe desemnate conform TNABF pentru utilizare guvernamentală sau în partaj guvernamental/negubernamental numai în măsura în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea atribuțiilor speciale conferite de lege.

(2) În cazul frecvențelor radio necesare pentru nevoile proprii ale instituțiilor din cadrul sistemului național de apărare, ordine publică și siguranță națională, utilizarea acestora se realizează în mod gratuit, fără a fi necesară obținerea unei licențe, pe baza desemnării efectuate de ANCOM, prin TNABF, cu îndeplinirea următoarelor condiții:

- a) respectarea cerințelor tehnice și operaționale necesare pentru evitarea interferențelor prejudiciabile și pentru limitarea expunerii populației la efectele câmpurilor electromagnetice;
- b) respectarea obligațiilor care decurg din acordurile internaționale la care România este parte, inclusiv a reglementărilor adoptate la nivelul Uniunii Europene sau Conferinței Europene a Administrațiilor de Poștă și Telecomunicații.

Art.19. – Activitatea ANCOM privind administrarea și coordonarea gestionării spectrului de frecvențe radio este asistată de Comisia Interdepartamentală de Radiocomunicații, organism consultativ fără personalitate juridică, a cărei înființare, organizare, funcționare și atribuții sunt reglementate prin hotărâre a Guvernului.

Art.20. – (1) Spectrul de frecvențe radio poate fi utilizat prin intermediul oricărei tehnologii disponibile pentru fiecare tip de aplicație stabilită prin TNABF și în conformitate cu cerințele prevăzute de legislația comunitară.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), ANCOM poate stabili, temeinic motivat, restricții de utilizare a anumitor tehnologii în anumite benzi de frecvențe radio, în special atunci când acest lucru este necesar pentru:

- a) evitarea interferențelor prejudiciabile;
- b) limitarea expunerii populației la efectele câmpurilor electromagnetice;
- c) asigurarea calității tehnice a serviciului;
- d) asigurarea maximizării utilizării în partaj a frecvențelor radio;
- e) garantarea utilizării eficiente a spectrului;
- f) asigurarea îndeplinirii unui obiectiv de interes general.

(3) Spectrul de frecvențe radio poate fi utilizat pentru furnizarea oricărui serviciu de comunicații electronice, stabilit prin TNABF și în conformitate cu cerințele prevăzute de legislația comunitară.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), ANCOM poate stabili în benzi de frecvențe radio determinate, temeinic motivat, restricții de furnizare a anumitor servicii de comunicații

electronice, inclusiv în vederea respectării cerințelor prevăzute de Regulamentul Radio al Uniunii Internaționale a Telecomunicațiilor.

(5) În vederea asigurării respectării principiilor prevăzute în alin. (1) și (3), ANCOM analizează, periodic, restricțiile impuse în conformitate cu prevederile alin. (2) sau (4), după caz, și publică rezultatele acestei analize.

(6) Autoritatea de reglementare poate adopta măsurile prevăzute la alin. (2) și (4) în urma parcurgerii procedurii de consultare prevăzute la art. 135.

Art.21. – (1) ANCOM poate interzice pe o perioadă limitată utilizarea parțială sau totală a unei anumite benzi de frecvențe ori a unei anumite frecvențe la cererea motivată a autorităților publice competente, din motive de siguranță națională, ordine publică sau apărare națională.

(2) Procedura privind interzicerea utilizării parțiale sau totale a unei benzi de frecvențe ori a unei anumite frecvențe se stabilește prin decizie a președintelui ANCOM.

Art.22. – (1) Introducerea pe piață și punerea în funcțiune pe teritoriul României a echipamentelor definite în cadrul Directivei 1999/5/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 1999 privind echipamentele radio și echipamentele terminale de telecomunicații și recunoașterea mutuală a conformității acestora și în cadrul Directivei 2004/108/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 de armonizare a legislațiilor statelor membre referitoare la compatibilitatea electromagnetică, sunt permise în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului.

(2) Autoritatea de reglementare stabilește reglementările tehnice pentru interfețele radio ce definesc cerințele pe care echipamentele trebuie să le respecte pentru a putea fi utilizate.

Art.23. – (1) Frecvențele radio pot fi utilizate numai după obținerea unei licențe de utilizare a frecvențelor radio acordate în condiții care să asigure exploatarea eficientă a resursei limitate, evitarea apariției interferențelor prejudiciabile asupra rețelelor operate de alte persoane care utilizează spectrul de frecvențe radio în condițiile legii, asigurarea calității tehnice a serviciului furnizat ori îndeplinirea altor obiective de interes general.

(2) Autoritatea de reglementare acordă spre utilizare, în mod individual, prin alocare sau asignare, frecvențe radio din benzile prevăzute în TNABF, în conformitate cu procedura stabilită prin decizie a președintelui ANCOM și ține permanent evidența utilizării acestora.

(3) ANCOM poate desemna anumite categorii de frecvențe a căror utilizare este permisă fără obținerea unei licențe de utilizare a frecvențelor radio, supusă doar regimului de autorizare generală în ceea ce privește accesul și condițiile de utilizare, în cazurile în care acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic, precum și atunci când riscul producerii interferențelor prejudiciabile este redus.

Art.24. – (1) Licența de utilizare a frecvențelor radio este actul administrativ prin care ANCOM acordă, unui furnizor autorizat în condițiile cap. II, dreptul de a utiliza una sau mai multe frecvențe radio în scopul furnizării de rețele sau de servicii de comunicații electronice, cu respectarea anumitor parametri tehnici și pentru o perioadă limitată.

(2) Licența de utilizare a frecvențelor radio stabilește condițiile în care titularul acesteia poate exercita dreptul prevăzut la alin. (1). Aceste condiții trebuie să fie obiectiv justificate în raport cu tipul de rețea sau de serviciu în cauză, nediscriminatorii, proporționale și transparente. Ele pot viza:

a) desemnarea tipului de rețea sau de serviciu ori a tehnologiei pentru care a fost acordat dreptul de utilizare a frecvențelor, inclusiv, dacă este cazul, utilizarea exclusivă a unei frecvențe pentru transmiterea unui anumit conținut sau pentru transmiterea anumitor servicii de programe;

b) utilizarea efectivă, rațională și eficientă a frecvențelor, inclusiv, dacă este cazul, cerințe de calitate a serviciului furnizat și de acoperire a teritoriului;

c) termene pentru utilizarea efectivă a frecvențelor;

d) cerințe tehnice și operaționale necesare pentru evitarea interferențelor prejudiciabile și pentru limitarea expunerii populației la efectele câmpurilor electromagnetice, acolo unde aceste cerințe sunt diferite față de cele incluse în autorizația generală;

e) durata pentru care se acordă dreptul de utilizare, sub rezerva modificării TNABF; termenul de valabilitate al licenței este adecvat pentru serviciul de comunicații electronice în cauză, având în vedere obiectivul urmărit, și ține cont de o perioadă adecvată necesară pentru amortizarea investiției;

f) posibilitatea și condițiile cedării dreptului de utilizare;

g) tariful de utilizare a spectrului, stabilit în conformitate cu prevederile art. 30;

h) orice obligații asumate de furnizorul în cauză în cursul unei proceduri de selecție competitivă sau comparativă;

i) obligații care decurg din acorduri internaționale privind utilizarea frecvențelor;

j) obligații ce decurg din utilizarea cu caracter experimental sau ocazional a frecvențelor radio.

(3) Licența de utilizare a frecvențelor radio poate fi modificată la inițiativa ANCOM, potrivit competențelor ce îi revin în conformitate cu legislația în vigoare, în cazurile impuse de:

a) respectarea condițiilor privind utilizarea efectivă, rațională și eficientă a frecvențelor radio;

b) evitarea interferențelor prejudiciabile;

c) implementarea obiectivelor de armonizare la nivel european și cooperare internațională privind utilizarea frecvențelor radio;

d) respectarea acordurilor internaționale la care România este parte, referitoare la utilizarea frecvențelor radio;

e) rezolvarea situațiilor de disponibilitate limitată a frecvențelor radio, în anumite arii geografice și în condiții tehnice specificate, în benzile de frecvențe radio desemnate pentru tipul de aplicație destinat furnizării rețelei care face obiectul licenței;

f) implementarea strategiei de dezvoltare a comunicațiilor electronice și de gestionare a spectrului de frecvențe radio;

g) modificarea TNABF.

(4) În situația prevăzută la alin. (3), ANCOM informează titularul licenței de utilizare a frecvențelor radio cu privire la modificările ce trebuie operate și îi acordă un termen corespunzător în vederea implementării acestor modificări, proporțional cu natura calitativă sau cantitativă a acestora.

Art.25. – (1) Numărul de licențe de utilizare a frecvențelor radio ce urmează să fie acordate într-o bandă de frecvențe radio poate fi limitat atunci când este necesară asigurarea utilizării eficiente a spectrului de frecvențe radio sau evitarea apariției interferențelor prejudiciabile.

(2) Limitarea numărului de licențe de utilizare a frecvențelor radio se poate realiza numai cu respectarea următoarelor condiții:

a) luarea în considerare, de către ANCOM, a necesității ca măsura să aducă utilizatorilor un maximum de beneficii și să faciliteze dezvoltarea concurenței;

b) acordarea de către ANCOM tuturor părților interesate, inclusiv utilizatorilor și consumatorilor, a oportunității de a-și exprima opiniile referitoare la această măsură;

c) publicarea oricărei decizii care limitează numărul de licențe, împreună cu motivarea acestei măsuri.

(3) Pentru a determina dacă limitarea numărului de licențe mai este justificată, ANCOM analizează decizia, adoptată în conformitate cu prevederile alin. (1), atunci când consideră necesar ori în urma primirii unei cereri motivate din partea unei persoane direct afectate de măsura de limitare.

(4) În cazul în care ANCOM consideră că noi drepturi de utilizare a frecvențelor radio întrunesc condițiile necesare în vederea acordării, autoritatea de reglementare are obligația să aducă la cunoștință publicului acest lucru și să lanseze invitația de depunere a cererilor.

Art.26. – (1) Licențele de utilizare a frecvențelor radio se acordă prin procedură de încredințare directă, în cel mult 6 săptămâni de la primirea unei cereri complete, însoțite de toate documentele necesare în acest sens, pe baza unor proceduri deschise, transparente și nediscriminatorii.

(2) În cazul licențelor de utilizare a frecvențelor radio care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 25, ANCOM acordă dreptul de utilizare prin selecție competitivă sau comparativă, pe baza unei proceduri obiective, transparente, nediscriminatorii și proporționale, care să nu aibă ca efect restrângerea, împiedicarea sau denaturarea concurenței, în cel mult 8 luni de la primirea unei cereri în acest sens. Procedura de selecție competitivă sau comparativă poate fi folosită ca modalitate de acordare a dreptului de utilizare și în alte cazuri stabilite de ANCOM.

(3) Termenele prevăzute la alin. (1) și (2) pot fi modificate de ANCOM, dacă acest lucru este necesar pentru respectarea unui acord internațional referitor la utilizarea spectrului de frecvențe radio sau a pozițiilor orbitale la care România este parte.

(4) ANCOM poate decide, în cadrul unei proceduri de acordare a licenței de utilizare a frecvențelor radio, cu respectarea principiilor prevăzute la alin. (2), din considerente ce țin de promovarea concurenței în domeniul comunicațiilor electronice, excluderea anumitor persoane de la procedura de selecție. Autoritatea de reglementare justifică măsura și ia decizia numai după parcurgerea procedurii de consultare prevăzute la art. 135.

(5) În situații temeinic justificate, prin excepție de la prevederile alin. (2), frecvențele radio pot fi acordate prin încredințare directă radiodifuzorilor ce furnizează programele publice de radiodifuziune și televiziune și numai în situația în care măsura este necesară pentru

atingerea unui obiectiv de interes general. Acordarea frecvențelor radio în condițiile prezentului alineat trebuie să fie justificată în mod obiectiv, să fie transparentă și proporțională.

(6) Autoritatea de reglementare are dreptul de a anula o procedură de selecție demarată, chiar și după expirarea perioadei de depunere a ofertelor. Decizia de a anula procedura de selecție trebuie obiectiv justificată ori să reprezinte consecința unor condiții ce nu au putut fi cunoscute la inițierea procedurii de selecție. ANCOM comunică, în termen de cel mult 30 de zile, motivele anulării procedurii de selecție.

Art.27. – (1) Dreptul de utilizare a frecvențelor radio poate fi suspendat sau retras, total sau parțial, în următoarele situații:

a) drepturile conferite prin licență nu sunt exercitate, în scopul pentru care acestea au fost acordate, în termenul stabilit conform art. 24 alin. (2) lit. c);

b) măsura este necesară în vederea implementării obiectivelor de armonizare la nivel european și cooperare internațională privind utilizarea frecvențelor radio;

c) măsura este necesară în vederea respectării acordurilor internaționale, la care România este parte, referitoare la utilizarea frecvențelor radio;

d) măsura este necesară în vederea implementării strategiei de dezvoltare a comunicațiilor electronice și a politicii de gestionare a spectrului de frecvențe radio;

e) în cazul în care exercitarea dreptului de utilizare este întreruptă, din motive imputabile titularului, pentru mai mult de șase luni și are ca efect limitarea posibilității ANCOM de a acorda alte drepturi de utilizare în anumite condiții;

f) pentru evitarea teaurizării spectrului radio manifestată prin neutilizarea resursei limitate la nivelul alocării din licențe, atunci când măsura este necesară pentru asigurarea unei concurențe efective pe piață sau pentru eliminarea unor bariere la intrarea pe piață, care au ca efect restrângerea, împiedicarea sau denaturarea concurenței.

(2) Revocarea licenței de utilizare a frecvențelor radio în cazurile prevăzute la alin. (1) lit. b) - d) se poate dispune doar în urma parcurgerii procedurii de consultare prevăzute la art. 135.

(3) În cazul prevăzut la alin. (1) lit. f), ANCOM poate să impună titularilor licențelor de utilizare a frecvențelor radio obligația de a transfera dreptul de utilizare a frecvențelor radio, într-un termen determinat, în condiții care să asigure protejarea concurenței.

(4) În cazul nerespectării termenului prevăzut la alin. (3), ANCOM poate dispune retragerea dreptului de utilizare doar după parcurgerea procedurii de consultare prevăzute la art. 135.

Art.28. – (1) Acordarea licențelor de utilizare a frecvențelor radio prin intermediul unor proceduri de selecție competitivă sau comparativă este condiționată de plata către bugetul de stat a unei taxe de licență al cărei quantum se stabilește, în mod individual, prin hotărâre a Guvernului.

(2) Selecția competitivă reprezintă procedura de acordare a licenței de utilizare a frecvențelor radio prin care dreptul de utilizare a frecvențelor radio este acordat câștigătorului unei licitații, ca urmare a oferirii unei valori maxime pentru taxa de licență, având ca punct de pornire valoarea minimală stabilită conform alin. (1), asigurându-se totodată și îndeplinirea unor criterii de precalificare de natură tehnică, administrativă ori financiară, după caz.

(3) Selecția comparativă reprezintă procedura de acordare a licenței de utilizare a frecvențelor radio prin care dreptul de utilizare a frecvențelor radio este acordat primului clasat, în urma evaluării ofertelor depuse pe baza unui set de criterii prestabilite de natură tehnică, administrativă ori financiară, după caz.

(4) Reglementarea detaliată a modului de desfășurare a procedurilor de selecție competitivă sau comparativă se adoptă prin decizie a președintelui ANCOM.

Art.29 – (1) Costurile ocazionate de schimbarea destinației sau reorganizarea utilizării unor benzi de frecvențe radio determinate de posibilitatea acordării unor licențe de utilizare a frecvențelor radio prin intermediul unor proceduri de selecție vor fi suportate din cuantumul taxei de licență menționate la art. 28 alin. (1).

(2) Modalitatea de compensare a costurilor prevăzute la alin. (1) se stabilește prin hotărâre a Guvernului.

(3) Procedurile și metodologiile de determinare și evaluare a costurilor prevăzute la alin. (1) se stabilește prin decizie a președintelui ANCOM.

Art.30. – (1) Titularul licenței de utilizare a frecvențelor radio are obligația să achite anual către ANCOM un tarif de utilizare a spectrului.

(2) Tariful prevăzut la alin. (1), stabilit prin decizie normativă a președintelui ANCOM, trebuie să asigure utilizarea optimă a frecvențelor radio și să fie obiectiv justificat, transparent, nediscriminatoriu și proporțional cu scopul pentru care este destinat.

Art.31. – (1) Dreptul de utilizare a frecvențelor radio conferit în urma unor proceduri de selecție comparative sau competitive se acordă pentru o perioadă de cel mult 10 ani.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în vederea respectării principiilor stabilite la art. 24 alin. (2) lit. e), dreptul de utilizare a frecvențelor radio poate fi acordat pentru o perioadă de până la 15 ani.

(3) Termenul de valabilitate a licențelor de utilizare a frecvențelor radio acordate până la data intrării în vigoare a prezentei legi sau care urmează să fie acordate după această dată poate fi reînnoit de către ANCOM, pentru perioade cel mult egale cu cea inițială.

(4) La prelungirea perioadei de valabilitate a licenței de utilizare a frecvențelor radio, autoritatea de reglementare poate revizui condițiile ce au fost avute în vedere la acordarea inițială a licenței.

(5) În situația prevăzută la alin. (4), ANCOM informează titularul licenței cu privire la modificările ce trebuie operate și îi acordă acestuia un termen corespunzător în vederea implementării acestor modificări, proporțional cu natura calitativă sau cantitativă a acestora.

(6) Prelungirea perioadei de valabilitate a licenței de utilizare a frecvențelor radio acordate prin procedură de selecție poate fi condiționată de plata către bugetul de stat a unei taxe de licență al cărei cuantum se stabilește, în mod individual, prin hotărâre a Guvernului.

Art.32. – (1) Utilizarea frecvențelor radio în serviciul de amator se realizează fără obținerea unei licențe de utilizare a frecvențelor radio.

(2) În cadrul serviciului de amator pot opera numai persoane autorizate, denumite radioamatori, în benzi de frecvențe radio atribuite prin TNABF acestui serviciu de

radiocomunicații, pentru activități fără caracter comercial și în scop personal, pentru instruire individuală, studii tehnice și intercomunicare.

(3) ANCOM asigură certificarea și autorizarea radioamatorilor, precum și modul de utilizare a frecvențelor radio de către aceștia în termenii și condițiile stabilite prin decizie a președintelui ANCOM.

Art.33. – (1) Operarea stațiilor de radiocomunicații în serviciile mobil aeronautic și mobil aeronautic prin satelit, serviciile mobil maritim și mobil maritim prin satelit și serviciul radiotelefonice pe căile de navigație interioară se poate realiza numai de către persoane care dețin nivelul de cunoștințe necesar operării respectivelor stații.

(2) Operarea stațiilor de radiocomunicații în serviciul mobil terestru, cu excepția operării stațiilor de radiocomunicații din componența rețelelor publice mobile, se poate realiza numai de către persoane care dețin nivelul de cunoștințe necesar operării respectivelor stații.

(3) ANCOM asigură certificarea personalului prevăzut la alin. (1) și (2) în termenii și condițiile stabilite prin decizie a președintelui ANCOM.

Art.34. – În cazul frecvențelor radio necesare pentru nevoile proprii de comunicații ale ambasadelor și misiunilor diplomatice ale altor state aflate pe teritoriul României, procedura de obținere a dreptului de utilizare și condițiile asociate acestui drept se stabilesc prin decizie a președintelui ANCOM, cu respectarea procedurilor armonizate la nivel european și a acordurilor internaționale la care România este parte.

Art.35. – (1) Titularul licenței de utilizare a frecvențelor radio acordate pentru furnizarea unei rețele publice de comunicații electronice poate ceda dreptul de utilizare conferit prin licență unei alte persoane autorizate în condițiile art. 7.

(2) Licența de utilizare a frecvențelor radio se poate ceda în integralitatea sa, numai cu acordul prealabil al ANCOM, cu asumarea tuturor obligațiilor decurgând din aceasta, precum și cu respectarea condițiilor prevăzute în licență cu privire la cedarea acesteia. Orice acord având ca obiect cedarea licenței, încheiat fără obținerea acordului prealabil, este nul de drept.

(3) ANCOM poate stabili benzi de frecvențe radio pentru care dreptul de utilizare poate fi cedat și parțial.

(4) ANCOM poate solicita cesionarului, anterior cesionării dreptului, îndeplinirea anumitor condiții care să conducă la respectarea obiectivelor avute în vedere la acordarea inițială a dreptului.

(5) Cedarea dreptului de utilizare a frecvențelor radio în condițiile prevăzute la alin. (2) - (4) nu trebuie să aibă ca efect restrângerea, împiedicarea sau denaturarea concurenței și, în cazurile în care utilizarea frecvențelor este armonizată la nivelul Uniunii Europene, nu trebuie să conducă la schimbarea destinației de folosință a frecvențelor care fac obiectul licenței într-un mod care să contravină acestei utilizări armonizate.

(6) Cedarea dreptului de utilizare a frecvențelor radio se aduce la cunoștința publicului de către ANCOM.

Art.36. – ANCOM stabilește procedura de acordare, modificare, încetare, prelungire și cedare a dreptului de utilizare a frecvențelor radio, precum și drepturile și obligațiile corespunzătoare cu privire la utilizarea frecvențelor radio.

Secțiunea 3 – Resurse de numerotație și resurse tehnice asociate

Art.37. – (1) ANCOM adoptă Planul național de numerotație.

(2) Planul național de numerotație stabilește regulile de administrare și gestionare la nivel național a resurselor de numerotație utilizate pentru furnizarea de servicii de comunicații electronice destinate publicului, în conformitate cu acordurile internaționale la care România este parte.

(3) Planul național de numerotație poate fi modificat pentru îndeplinirea obligațiilor rezultate din acordurile internaționale la care România este parte, pentru a asigura disponibilitatea suficientă a resurselor de numerotație ori pentru adaptarea la evoluția serviciilor.

(4) Furnizorii de rețele publice de comunicații electronice sau de servicii de comunicații destinate publicului au obligația să implementeze, pe propria cheltuială, modificările aduse Planului național de numerotație.

(5) Adoptarea măsurilor prevăzute la alin. (1) și (3) se realizează cu respectarea procedurii de consultare publică prevăzute la art. 135.

(6) Planul național de numerotație și orice modificări aduse acestuia se publică, cu excepția aspectelor care pot afecta securitatea națională, în condițiile legii.

Art.38. – (1) ANCOM asigură punerea la dispoziție de resurse de numerotație adecvate pentru toate categoriile de servicii de comunicații electronice destinate publicului.

(2) Dreptul de utilizare a resurselor de numerotație se acordă furnizorilor de servicii de comunicații electronice destinate publicului care îndeplinesc condițiile stabilite de ANCOM.

(3) ANCOM poate stabili anumite categorii de resurse de numerotație pentru care dreptul de utilizare se acordă și furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice.

(4) Numărul unic pentru apeluri de urgență 112 este alocat administratorului Sistemului național unic pentru apeluri de urgență.

(5) Prin reglementări secundare pot fi stabilite alte numere pentru anunțarea urgențelor sau pentru asigurarea altor servicii necesare pentru satisfacerea interesului public care pot fi alocate unor autorități publice.

Art.39. – (1) Administrarea și gestionarea resurselor de numerotație trebuie să respecte principiul tratamentului egal acordat tuturor furnizorilor de servicii de comunicații electronice destinate publicului sau furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice, după caz.

(2) Furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului, cărora li s-a acordat dreptul de utilizare pentru anumite numere sau blocuri de numere, sunt obligați să aplice principiul nediscriminării și transparenței față de alți furnizori de servicii de comunicații electronice, în privința secvențelor de numere utilizate pentru accesul la serviciile lor.

Art.40. – (1) Utilizarea resurselor de numerotație este permisă numai după obținerea unei licențe acordate, conform legii, în condiții care să asigure exploatarea lor eficientă.

(2) ANCOM stabilește procedura de acordare, modificare, prelungire, încetare și cedare a dreptului de utilizare a resurselor de numerotație, precum și drepturile și obligațiile corespunzătoare cu privire la utilizarea resurselor de numerotație.

(3) Furnizorii de rețele publice de comunicații electronice și furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului au obligația de a respecta Planul național de numerotație, precum și condițiile de utilizare a resurselor de numerotație.

Art.41. – (1) Licența de utilizare a resurselor de numerotație este actul administrativ prin care ANCOM acordă unui furnizor dreptul de a utiliza anumite numere din Planul național de numerotație în scopul furnizării de servicii de comunicații electronice, pentru o perioadă limitată.

(2) Licența de utilizare a resurselor de numerotație stabilește condițiile în care titularul acesteia poate exercita dreptul prevăzut la alin. (1). Aceste condiții trebuie să fie obiectiv justificate în raport cu serviciul în cauză, nediscriminatorii, proporționale și transparente.

(3) Condițiile de utilizare a resurselor de numerotație pot viza:

a) desemnarea serviciului pentru care a fost acordat dreptul de utilizare a resurselor de numerotație, inclusiv orice cerințe legate de furnizarea aceluși serviciu, precum principiile tarifare sau tarifele maxime care pot fi aplicate pentru apelurile către anumite numere sau blocuri de numere, în scopul de a asigura protejarea intereselor utilizatorilor finali;

b) utilizarea efectivă, rațională și eficientă a resurselor de numerotație;

c) cerințe privind portabilitatea numerelor;

d) obligații referitoare la serviciile privind registrele abonaților și la serviciile de informații privind abonații;

e) durata pentru care se acordă dreptul de utilizare, sub rezerva modificării Planului național de numerotație;

f) cedarea sau transferul resurselor de numerotație;

g) tariful de utilizare a resurselor de numerotație, stabilit în conformitate cu prevederile art. 43;

h) orice obligații asumate de furnizorul în cauză în cursul unei proceduri de selecție competitive sau comparative;

i) obligații care decurg din acorduri internaționale la care România este parte privind utilizarea resurselor de numerotație.

(4) Modificarea condițiilor de utilizare a resurselor de numerotație se realizează cu respectarea procedurii de consultare publică prevăzute la art. 135.

Art.42. – (1) Acordarea licențelor de utilizare a resurselor de numerotație se face prin intermediul unei proceduri deschise, obiective, transparente, nediscriminatorii și proporționale, în cel mult 3 săptămâni de la primirea unei cereri complete, însoțită de toate documentele necesare în acest sens, în cazul resurselor de numerotație a căror destinație a fost stabilită prin Planul național de numerotație, cu excepția acelor licențe care se acordă printr-o procedură de selecție competitivă sau comparativă, pentru care termenul este de cel mult 6 săptămâni.

(2) ANCOM poate decide ca alocarea anumitor resurse de numerotație să se realizeze în urma unor proceduri alternative, cu respectarea termenelor și principiilor prevăzute la alin. (1).

(3) ANCOM acordă licențe de utilizare a resurselor de numerotație ori de câte ori primește o cerere justificată în acest sens, luând în considerare natura serviciului în cauză, necesitatea obținerii resurselor de numerotație respective, respectarea condițiilor de utilizare a resurselor de numerotație și asigurarea unei utilizări eficiente a acestora, precum și necesitatea de a satisface solicitările de resurse de numerotație pe termen lung.

(4) După consultarea părților interesate, în condițiile legii, ANCOM poate decide acordarea anumitor categorii de numere, a căror valoare economică este deosebită, prin intermediul unor proceduri de selecție competitivă sau comparativă.

Art.43. – (1) ANCOM poate impune titularilor de licențe de utilizare a resurselor de numerotație plata unui tarif de utilizare a acestor resurse.

(2) Tarifele prevăzute la alin. (1) trebuie să asigure utilizarea optimă a resurselor de numerotație, să fie obiectiv justificate, transparente, nediscriminatorii și proporționale cu scopul pentru care sunt destinate.

Art.44. – (1) Resursele de numerotație prevăzute în licență pot fi cedate, total sau parțial, unui terț, numai cu acordul prealabil al ANCOM, și numai cu asumarea tuturor obligațiilor ce decurg din dreptul de utilizare a resurselor de numerotație, precum și cu respectarea condițiilor prevăzute în licență cu privire la cedarea acestora.

(2) Orice acord având ca obiect cedarea dreptului de utilizare a resurselor de numerotație, încheiat cu nerespectarea prevederilor alin. (1), este nul de drept.

(3) Cedarea dreptului de utilizare a resurselor de numerotație nu trebuie să aibă ca efect restrângerea, împiedicarea sau denaturarea concurenței.

(4) Cedarea dreptului de utilizare a resurselor de numerotație se aduce la cunoștința publicului de către ANCOM.

Art.45. – (1) Dreptul de utilizare a resurselor tehnice necesare în vederea furnizării serviciilor de comunicații electronice destinate publicului sau operării rețelelor publice de comunicații electronice se acordă numai de către ANCOM.

(2) Autoritatea de reglementare stabilește procedura de acordare, modificare, încetare și cedare a dreptului de utilizare a codurilor de identificare, semnalizare și rutare, fără a se limita doar la acestea, precum și drepturile și obligațiile titularilor dreptului de utilizare a acestor resurse tehnice.

CAPITOLUL IV

Securitatea și integritatea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice

Art.46. – (1) Furnizorii de rețele publice de comunicații electronice sau de servicii de comunicații electronice destinate publicului au obligația de a lua toate măsurile tehnice și organizatorice adecvate pentru a administra riscurile care pot afecta securitatea rețelelor și serviciilor.

(2) Măsurile luate potrivit alin. (1) trebuie să asigure un nivel de securitate corespunzător riscului identificat și să prevină sau să minimizeze impactul incidentelor de securitate asupra utilizatorilor și rețelelor interconectate, având în vedere cele mai noi tehnologii.

(3) Furnizorii de rețele publice de comunicații electronice au obligația de a lua măsurile necesare pentru a garanta integritatea rețelelor și pentru a asigura continuitatea furnizării serviciilor prin intermediul acestor rețele.

(4) Acolo unde este cazul, furnizorii de rețele publice de comunicații electronice sau de servicii de comunicații electronice destinate publicului colaborează pentru implementarea măsurilor prevăzute de prezentul articol.

Art.47. – (1) Furnizorii de rețele publice de comunicații electronice sau de servicii de comunicații electronice destinate publicului au obligația de a notifica ANCOM, în cel mai scurt timp, cu privire la orice încălcare a securității sau pierdere a integrității care are un impact semnificativ asupra furnizării rețelelor sau serviciilor.

(2) ANCOM poate informa publicul cu privire la existența cazului prevăzut la alin. (1) sau poate solicita furnizorului să informeze publicul cu privire la existența acestui caz, atunci când consideră că este în interesul public.

(3) Acolo unde consideră necesar, ANCOM informează autoritățile naționale de reglementare din alte state membre ale Uniunii Europene și Agenția Europeană pentru Securitatea Rețelelor Informatice și a Datelor cu privire la încălcarea securității rețelelor și serviciilor sau pierderea integrității rețelelor.

(4) ANCOM transmite anual un raport succint Comisiei Europene și Agenției Europene pentru Securitatea Rețelelor Informatice și a Datelor cu privire la notificările primite, potrivit alin. (1), și măsurile adoptate în aceste cazuri.

Art.48. – ANCOM poate stabili modalitatea de implementare a dispozițiilor art. 46 și 47, cu respectarea procedurii de consultare publică prevăzute la art. 135.

Art.49. – (1) În vederea aplicării prevederilor prezentului capitol, ANCOM poate solicita furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice sau de servicii de comunicații electronice destinate publicului:

a) să furnizeze toate informațiile necesare evaluării securității și integrității rețelelor și serviciilor, inclusiv politicile interne de securitate aplicabile;

b) să se supună, pe cheltuiala proprie, unui audit de securitate realizat de un organism independent sau de o altă autoritate competentă și să transmită rezultatele auditului ANCOM.

(2) ANCOM poate investiga și evalua măsurile luate de furnizori pentru a garanta securitatea și integritatea rețelelor și serviciilor, precum și respectarea acestora în cazurile de încălcare a securității rețelelor și serviciilor sau pierdere a integrității rețelelor, putând impune măsuri în acest sens.

CAPITOLUL V

Drepturile utilizatorilor finali

Secțiunea 1 – Contractele

Art.50. – (1) Contractele încheiate de utilizatorii finali pentru a beneficia de servicii de acces și conectare la rețele publice de comunicații electronice ori de servicii de comunicații electronice destinate publicului nu pot fi încheiate pentru o perioadă contractuală inițială mai mare de 24 de luni.

(2) Utilizatorilor finali li se va oferi și posibilitatea de a încheia contracte pentru a beneficia de serviciile prevăzute la alin. (1) cu o durată de cel mult 12 luni.

Paragraful 1 – Cadrul general

Art.51. – (1) Contractele încheiate de utilizatorii finali pentru a beneficia de servicii de acces și conectare la rețele publice de comunicații electronice ori de servicii de comunicații electronice destinate publicului vor conține, într-o formă clară, inteligibilă și ușor accesibilă, următoarele clauze minime privitoare la:

- a) datele de identificare a furnizorului;
- b) serviciile furnizate;
- c) în cazul contractelor încheiate pentru furnizarea de servicii de telefonie destinate publicului, opțiunea abonatului de a include sau nu datele sale cu caracter personal în baze de date în vederea furnizării de servicii de informații privind abonații sau de registre ale abonaților, precum și, în cazul în care acesta optează pentru includerea în registrul abonaților, indicarea datelor în cauză;
- d) prețurile și tarifele aferente fiecărui serviciu sau echipament contractat, modul de aplicare a acestora, modalitățile prin care pot fi obținute informații actualizate privind totalitatea tarifelor practicate, modalitățile de plată, precum și precizarea dacă există eventuale diferențe de cost datorate modalităților diferite de plată;
- e) durata contractului, condițiile privind reînnoirea și încetarea furnizării serviciilor și a contractului, precum și condițiile în care operează suspendarea furnizării serviciului;
- f) despăgubirile aplicabile și procedura de acordare a acestora în cazul nerespectării nivelurilor de calitate convenite și a celorlalte clauze contractuale;
- g) metodele prin care se poate iniția procedura de soluționare a litigiilor prevăzută la art. 118;
- i) categoriile de măsuri ce pot fi luate de furnizori în cazul apariției unor incidente, amenințări și vulnerabilități privind securitatea sau integritatea rețelei sau serviciilor.

(2) Clauza prevăzută la alin. (1) lit. b) va stabili, printre altele:

- a) dacă se oferă sau nu acces la serviciile de urgență și dacă este transmisă informația de localizare a apelantului pentru asigurarea serviciilor de urgență, precum și dacă există restricții în ceea ce privește furnizarea serviciilor de urgență, potrivit prevederilor art. 70;
- b) informații privind orice alte condiții care limitează accesul sau utilizarea anumitor servicii și aplicații;
- c) nivelurile minime de calitate a serviciilor oferite, incluzând cel puțin termenul de conectare inițială la rețeaua și/sau serviciile oferite de furnizor, termenul de remediere a

deranjamentelor, termenul de soluționare a reclamațiilor, precum și, dacă este cazul, nivelul minim al altor parametri de calitate stabiliți de ANCOM;

d) informații privind procedurile de măsurare și gestionare a traficului în scopul de a evita congestiunea segmentelor de rețea sau utilizarea acestora la capacitate maximă, precum și privind impactul acestor proceduri asupra calității serviciului;

e) tipurile de servicii de asistență tehnică și de servicii de relații cu clienții oferite, precum și modalitățile prin care aceste servicii pot fi contactate;

f) dacă este cazul, restricțiile impuse de furnizor în ceea ce privește utilizarea echipamentului terminal.

(3) Clauza prevăzută la alin. (1) lit. e) include, atunci când este cazul:

a) durata contractuală minimă sau perioada minimă de utilizare a serviciilor pentru a beneficia de anumite promoții sau avantaje;

b) orice tarife legate de asigurarea portabilității numerelor și a altor identificatori;

c) toate sumele datorate de abonați la încetarea contractului, inclusiv, dacă este cazul, recuperarea anumitor costuri legate de echipamentul terminal contractat.

(4) Contractele prevăzute la alin. (1), cu excepția celor privind serviciile furnizate prin intermediul cartelelor preplătite sau al altor mijloace de plată asimilate, se încheie în scris sau, după caz, prin mijloace electronice ori mijloace de comunicație la distanță, cu respectarea condițiilor prevăzute de lege.

(5) La momentul achiziționării serviciilor pentru care plata se face în avans, se pun la dispoziția utilizatorilor finali condițiile generale privind furnizarea acestora, care vor conține informațiile corespunzătoare clauzelor minime prevăzute la alin. (1) – (3).

(6) ANCOM poate solicita includerea în contractele prevăzute la alin. (1) a informațiilor furnizate în acest scop de către autoritățile publice competente, referitoare la utilizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice în scopul implicării în activități ilegale sau în scopul diseminării de conținut dăunător, precum și informații referitoare la mijloacele de protecție împotriva riscurilor la adresa siguranței personale, a vieții private și a prelucrării datelor cu caracter personal, menționate la art. 60 alin. (11), relevante pentru serviciile furnizate.

(7) În cazul în care contractul încheiat prevede pentru furnizor posibilitatea modificării unilaterale, acesta este obligat să notifice în avans abonatul cu privire la intenția sa, astfel încât acesta să beneficieze de un termen de cel puțin 30 de zile pentru exercitarea dreptului de denunțare unilaterală a contractului, în cazul în care nu este de acord cu modificările propuse, fără plata niciunor penalități sau despăgubiri.

(8) Notificarea prevăzută la alin. (7) se va realiza prin mijloace care să asigure primirea acesteia de către fiecare abonat în parte.

(9) În cuprinsul notificării se va prevedea expres dreptul abonatului de a denunța unilateral contractul în condițiile prevăzute la alin. (7).

(10) ANCOM poate stabili formatul notificării prevăzute la alin. (7).

Paragraful 2 – Încheierea și executarea contractelor la distanță

Art.52. – Înainte de încheierea unui contract la distanță, utilizatorul final trebuie să fie informat, în timp util și în mod clar, corect și complet, cel puțin asupra următoarelor elemente:

- a) datele de identificare a furnizorului, iar, în cazul convorbirilor telefonice, și scopul comercial al comunicării;
- b) caracteristicile esențiale ale serviciilor oferite;
- c) contravaloarea planului tarifar, precizând numărul de minute, creditul sau traficul de date inclus, dacă este cazul, extra-opțiunile disponibile și contravaloarea acestora, tarifele pentru apeluri și pentru minutele ori traficul de date suplimentar, după caz, tariful de conectare sau instalare, precum și valoarea totală aferentă întregii perioade contractuale inițiale, cu toate taxele incluse;
- d) condițiile de utilizare a minutelor incluse, a creditului sau traficului inclus, după caz;
- e) dacă este cazul, prețul echipamentului terminal oferit, modalitățile de efectuare a plății, precum și modalitatea și costurile de livrare a acestuia;
- f) data la care este considerat încheiat contractul, în condițiile art. 53;
- g) data activării serviciului contractat, precum și, în cazul livrării unor echipamente terminale, data livrării acestora;
- h) dacă este cazul, durata contractuală minimă, precum și condițiile de încetare a contractului înainte de termen și penalitățile aplicabile;
- i) dreptul de a denunța unilateral contractul și termenul de exercitare a acestuia;
- j) modalitățile prin care pot fi obținute informații detaliate privind oferta comercială a furnizorului.

Art.53. – Dacă părțile nu au convenit altfel, data încheierii contractului la distanță este data primirii de către utilizatorul final a mesajului de confirmare referitor la comanda sa.

Art.54. – Utilizatorul final trebuie să i se transmită în scris, în formă tipărită sau pe un alt suport durabil la dispoziția sa și la care acesta are acces, sau, dacă se solicită astfel, în formă electronică, cel mai târziu în termen de 5 zile lucrătoare de la data încheierii contractului, atât informațiile prevăzute la art. 52, cât și:

- a) informațiile prevăzute la art. 51 alin. (1) – (3) și care nu se regăsesc la art. 52;
- b) condițiile de exercitare a dreptului de denunțare unilaterală, în conformitate cu art. 55;
- c) condițiile de returnare a echipamentelor, în cazul în care utilizatorul final își exercită dreptul de denunțare unilaterală, potrivit art. 55;
- d) adresa, numărul de telefon sau fax, precum și adresa de e-mail la care utilizatorul final poate depune o reclamație;
- e) dacă este cazul, informațiile privind service-ul postvânzare;
- f) dacă este cazul, garanțiile oferite pentru echipamentele terminale livrate.

Art.55. – (1) Utilizatorul final are dreptul de a denunța unilateral contractul încheiat la distanță, fără plata vreunor penalități sau despăgubiri și fără invocarea vreunui motiv, în termen de 10 zile lucrătoare.

(2) Termenul prevăzut la alin. (1) începe să curgă:

- a) în cazul furnizării de servicii, de la data încheierii contractului sau de la data transmiterii informațiilor prevăzute la art. 54, dacă aceasta este ulterioară încheierii

contractului, cu condiția ca transmiterea să fie efectuată în interiorul termenului de 90 de zile prevăzut la alin. (3);

b) în cazul în care furnizarea serviciului include și livrarea unui echipament terminal, de la data livrării acestuia.

(3) În cazul în care informațiile prevăzute la art. 54 nu au fost transmise utilizatorului final, termenul prevăzut la alin. (1) este de 90 de zile și începe să curgă de la data încheierii contractului sau, după caz, de la data livrării echipamentului terminal.

(4) Dacă, în perioada prevăzută la alin. (3), informațiile prevăzute la art. 54 sunt transmise utilizatorului final, termenul de 10 zile lucrătoare pentru denunțarea unilaterală a contractului începe să curgă din acel moment.

(5) În cazul în care utilizatorul final decide să denunțe unilateral contractul în condițiile alin. (1) și utilizează serviciul înainte să își exercite acest drept, acesta va achita contravaloarea serviciilor de care a beneficiat în perioada dintre data activării serviciului și data încetării contractului și, dacă este cazul, costurile directe ale returnării echipamentului terminal.

(6) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (5), în cazul în care utilizatorul final își exercită dreptul de denunțare unilaterală potrivit dispozițiilor prezentului articol și, după caz, returnează echipamentul terminal în condițiile stabilite de furnizor, acesta din urmă are obligația să ramburseze sumele plătite de utilizatorul final în avans, fără a-i solicita acestuia cheltuielile aferente rambursării sumelor. Rambursarea sumelor se va face în cel mult 30 de zile de la data denunțării unilaterale a contractului de către utilizatorul final.

Art.56. – Sarcina probei privind îndeplinirea obligațiilor de informare a utilizatorului final, existența consimțământului utilizatorului final la încheierea contractului, precum și sarcina verificării ori stabilirii identității utilizatorului final cu care este încheiat contractul la distanță, revin furnizorului de rețele publice de comunicații electronice sau de servicii de comunicații electronice destinate publicului.

Art.57. – (1) Cu excepția cazului în care părțile au convenit altfel, începerea furnizării serviciului și, după caz, livrarea echipamentului terminal se realizează în termen de cel mult 30 de zile de la data încheierii contractului.

(2) În cazul în care nu poate executa contractul în cauză deoarece serviciul sau echipamentul respectiv nu este disponibil, furnizorul trebuie să informeze utilizatorul final despre această indisponibilitate, precum și, dacă este cazul, să ramburseze sumele deja achitate de utilizatorul final în termen de cel mult 30 de zile de la data informării cu privire la indisponibilitate.

Art.58. – (1) În cazul furnizării de servicii sau livrării de echipamente terminale fără consimțământul utilizatorului final, acesta este exonerat de efectuarea oricărei contraprestații.

(2) Lipsa răspunsului din partea utilizatorului final nu poate fi considerată consimțământ.

(3) În cazul prevăzut la alin. (1), cheltuielile de returnare a echipamentului terminal sunt suportate de către furnizor.

Art.59. – Mijloacele de comunicație la distanță sunt, fără a se limita la:

- a) imprimat neadresat;
- b) imprimat adresat;
- c) scrisoare tipizată;
- d) publicitate tipărită cu bon de comandă;
- e) catalog;
- f) telefon cu intervenție umană;
- g) telefon fără intervenție umană (automat de apel, audiotext);
- h) videofon (telefon cu imagine);
- i) videotext (microordinator, ecran tv cu tastatură sau ecran tactil);
- j) poștă electronică (e-mail);
- k) telecopiator (fax).

Secțiunea 2 – Transparența

Art.60. – (1) Furnizorii de rețele publice de comunicații electronice și furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului au obligația de a pune la dispoziția publicului informații transparente, comparabile, adecvate și actualizate privind prețurile și tarifele aplicabile, sumele percepute la momentul încetării contractului, dacă este cazul, precum și celelalte condiții privind accesul la serviciile oferite și utilizarea acestora, pentru a asigura posibilitatea utilizatorilor finali de a decide în cunoștință de cauză.

(2) Informațiile prevăzute la alin. (1) vor privi:

- a) datele de identificare a furnizorului;
- b) serviciile oferite;
- c) mecanismele de soluționare a litigiilor, inclusiv cele puse la dispoziție de furnizori;
- d) asigurarea unor servicii din sfera serviciului universal, inclusiv, dacă este cazul, facilitățile și serviciile prevăzute la art. 84 alin. (3) – (12);

(3) Informațiile prevăzute la alin. (2) lit. b) vor fi detaliate în ceea ce privește:

- a) descrierea serviciilor oferite;
- b) tarifele de conectare, acces și utilizare, întreținere și reparații, facilitățile tarifare standard, sistemele de tarifare speciale și particularizate pentru un anumit tip de utilizator sau de necesități, precum și orice alte tarife, inclusiv cele legate de echipamentul terminal;
- c) cazurile, procedura de acordare și modul de calcul al despăgubirilor sau al sumelor de restituit utilizatorilor finali;
- d) tipurile de servicii de asistență tehnică oferite;
- e) termenii și condițiile contractuale standard, durata contractuală minimă, dacă este cazul, condițiile de încetare a contractului, precum și, acolo unde este cazul, procedurile și tarifele legate în mod direct de portabilitatea numerelor și a altor identificatori.

(4) Informațiile vor fi aduse la cunoștința publicului într-o formă clară, accesibilă și comprehensibilă.

(5) ANCOM poate detalia categoriile de informații prevăzute la alin. (1) și poate stabili și alte categorii de informații care trebuie aduse la cunoștința publicului, precum și modalitățile în care aceste informații vor fi publicate.

(6) ANCOM poate oferi în mod direct sau prin intermediul unor terți informații comparative privind tarifele și condițiile de furnizare a serviciilor de comunicații electronice destinate publicului.

(7) Alte persoane au dreptul de a utiliza, în mod gratuit, informațiile publicate de furnizorii de rețele publice de comunicații electronice și de furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului, în scopul de a oferi ghiduri comparative privind tarifele și condițiile de furnizare a serviciilor de comunicații electronice destinate publicului sau aplicații similare.

(8) ANCOM poate impune furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice și de servicii de comunicații electronice destinate publicului următoarele obligații:

a) să informeze abonații cu privire la tarifele speciale aplicabile pentru accesul la anumite numere sau servicii; pentru anumite categorii de servicii, ANCOM poate impune ca informațiile referitoare la tarif să fie furnizate imediat înainte de realizarea conexiunii apelului;

b) să informeze abonații despre orice modificare privind accesul la numărul unic pentru apeluri de urgență sau asigurarea informațiilor de localizare a apelantului, în cadrul serviciilor la care abonații au subscris;

c) să informeze abonații cu privire la orice modificare a condițiilor ce limitează accesul sau utilizarea anumitor servicii sau aplicații, acolo unde astfel de condiții sunt permise de cadrul legal;

d) să pună la dispoziția publicului informații referitoare la procedurile de măsurare și gestionare a traficului pentru a evita congestionarea unor segmente de rețea sau utilizarea acestora la capacitate maximă, precum și la impactul acestor proceduri asupra calității serviciului;

e) să informeze abonații cu privire la dreptul de a opta pentru includerea sau nu a datelor lor cu caracter personal în baze de date în vederea furnizării de servicii de informații privind abonații sau de registre ale abonaților, precum și, în cazul în care abonații optează pentru includere, de a stabili datele cu caracter personal ce vor fi incluse, în conformitate cu prevederile legislației în domeniul prelucrării datelor cu caracter personal;

f) să informeze în mod detaliat și cu regularitate abonații cu dizabilități cu privire la serviciile sau echipamentele care le sunt destinate.

(9) ANCOM poate solicita furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice și furnizorilor de servicii de comunicații electronice destinate publicului să pună la dispoziția publicului informații de interes general, prin aceleași modalități utilizate în comunicarea cu propriii abonați.

(10) Furnizorii de rețele publice de comunicații electronice și furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului au obligația să pună la dispoziția publicului, în mod gratuit, informațiile prevăzute la alin. (9), în condițiile stabilite de ANCOM.

(11) Informațiile de interes general prevăzute la alin. (9) vor fi puse de autoritățile publice competente la dispoziția ANCOM într-o formă standardizată, și vor cuprinde, în special:

a) cele mai frecvente modalități de utilizare a serviciilor de comunicații electronice în scopul angajării în activități ilicite sau diseminării de conținut dăunător, în special în cazul în care astfel de activități pot aduce atingere drepturilor și libertăților cetățenilor, inclusiv drepturilor de proprietate intelectuală și drepturilor conexe, precum și consecințele juridice ale încălcării acestora;

b) mijloacele de protecție împotriva riscurilor la adresa siguranței personale, a vieții private și a datelor cu caracter personal, aferente utilizării serviciilor de comunicații electronice.

Art.61. – (1) ANCOM poate impune furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice și furnizorilor de servicii de comunicații electronice destinate publicului, după parcurgerea procedurii de consultare prevăzute la art. 135, obligația de a publica informații comparabile, adecvate și actualizate privind calitatea serviciilor oferite, precum și măsurile adoptate pentru a asigura accesul în condiții echivalente al utilizatorilor finali cu dizabilități. La cererea ANCOM, aceste informații îi vor fi furnizate înainte de a fi publicate.

(2) ANCOM poate stabili parametrii de calitate ce urmează să fie măsurați și orice alte elemente necesare pentru evaluarea calității serviciilor oferite, inclusiv eventuale mecanisme de certificare a calității, precum și conținutul, forma și modalitatea în care informațiile prevăzute la alin. (1) vor fi publicate, pentru a se asigura că utilizatorii finali, inclusiv cei cu dizabilități, beneficiază de informații complete, corecte, comparabile și ușor accesibile.

(3) Pentru a preveni degradarea serviciului și obstrucționarea sau încetinirea traficului prin rețele, ANCOM poate impune furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice și furnizorilor de servicii de comunicații electronice destinate publicului un set minim de cerințe privind calitatea serviciului.

(4) Înainte de adoptarea măsurilor prevăzute la alin. (3), ANCOM va transmite Comisiei Europene și Organismului autorităților europene de reglementare în domeniul comunicațiilor electronice, denumit în continuare *OAREC*, un rezumat al motivelor acțiunii, măsurile propuse și obiectivele urmărite.

(5) ANCOM poate adopta măsura prevăzută la alin. (3), cu luarea în considerare a observațiilor și recomandărilor Comisiei Europene.

Secțiunea 3 – Disponibilitatea serviciilor și echipamentelor

Art.62. – (1) Furnizorii de servicii de telefonie destinate publicului prin intermediul rețelelor publice de comunicații electronice fixe și mobile au obligația de a lua toate măsurile necesare pentru a asigura disponibilitatea maximă a acestor servicii, în caz de perturbare gravă a funcționării rețelei sau în caz de forță majoră.

(2) Furnizorii de servicii de telefonie destinate publicului și furnizorii de rețele publice de comunicații electronice au obligația de a lua toate măsurile necesare pentru a asigura în mod neîntrerupt posibilitatea efectuării de apeluri de urgență.

(3) ANCOM poate să impună furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice și furnizorilor de servicii de telefonie destinate publicului măsurile minime pe care aceștia trebuie să le ia în vederea îndeplinirii în mod corespunzător a obligațiilor care le revin în temeiul alin. (1) și (2).

Art.63. – (1) ANCOM ia măsuri specifice, acolo unde este cazul, pentru a asigura accesul și posibilitatea utilizatorilor finali cu dizabilități de a beneficia de servicii de comunicații electronice destinate publicului adaptate nevoilor lor și în condiții echivalente celor de care beneficiază ceilalți utilizatori finali.

(2) ANCOM poate lua măsuri specifice pentru a asigura că utilizatorii finali cu dizabilități beneficiază de posibilitatea alegerii furnizorilor de servicii de comunicații electronice destinate publicului, precum și a serviciilor oferite de aceștia, în condiții echivalente cu cele disponibile pentru majoritatea utilizatorilor finali.

(3) În scopul de a stabili și de a implementa măsuri specifice pentru utilizatorii finali cu dizabilități, ANCOM poate adopta măsuri pentru a încuraja punerea la dispoziție de echipamente terminale care oferă servicii și funcții adaptate nevoilor acestora.

Art.64. – În scopul promovării liberei circulații a informațiilor, pluralismului media și diversității culturale, ANCOM poate adopta măsuri pentru a încuraja:

a) furnizorii de servicii de televiziune digitală interactivă destinate publicului prin intermediul platformelor de televiziune digitală interactivă, indiferent de modul de transmisie, să utilizeze interfețe deschise de programare a aplicației;

b) furnizorii de echipamente de televiziune digitală avansată instalate în vederea recepționării serviciilor de televiziune digitală interactivă prin intermediul platformelor de televiziune digitală interactivă să asigure conformitatea cu o interfață deschisă de programare a aplicației, cu respectarea cerințelor minimale prevăzute în specificațiile sau standardele tehnice relevante.

Art.65. – Fără a aduce atingere măsurilor ce pot fi dispuse de ANCOM în conformitate cu prevederile art. 100 alin. (2) lit. c), proprietarii interfețelor de programare a aplicației cooperează cu furnizorii de servicii de televiziune digitală interactivă, punând la dispoziția acestora, în condiții echitabile, rezonabile și nediscriminatorii și în schimbul unei remunerații corespunzătoare, informațiile necesare pentru a permite acestora să ofere toate serviciile care se bazează pe interfețele de programare a aplicațiilor într-o formă complet funcțională.

Art.66. – Toate echipamentele destinate consumatorilor care permit recepționarea semnalelor de televiziune digitală convenționale vândute, închiriate sau puse la dispoziție în oricare alt mod, capabile să decodeze semnalele digitale de televiziune, trebuie să posedे următoarele capacități:

a) să permită descramblarea acestor semnale conform algoritmului comun european de scrambling, administrat de o organizație europeană de standardizare recunoscută;

b) să reproducă semnalele care au fost transmise în clar, cu condiția ca, în cazul în care un astfel de echipament este închiriat, chiriașul să respecte contractul de locațiune încheiat.

Art.67. – Orice receptor de televiziune analogic cu un ecran cu afișaj integral, cu o diagonală vizibilă mai mare de 42 cm, introdus pe piață în vederea vânzării sau închirierii, trebuie să fie dotat cu cel puțin un conector exterior de interfață, standardizat de o organizație europeană de standardizare recunoscută, care să permită conectarea simplă a echipamentelor periferice, în special a decodoarelor suplimentare și a receptoarelor digitale.

Art.68. – (1) Orice receptor de televiziune digital cu un ecran cu afișaj integral, cu o diagonală vizibilă mai mare de 30 cm, introdus pe piață în vederea vânzării sau închirierii, trebuie să fie dotat cu cel puțin un conector exterior de interfață, care să permită conectarea

simplă a echipamentelor periferice și să fie capabil să transfere toate elementele unui semnal digital de televiziune, inclusiv informațiile privind serviciile interactive și de acces restricționat.

(2) Conectorul exterior de interfață prevăzut la alin. (1) trebuie să fie standardizat de o organizație europeană de standardizare recunoscută sau conform unui standard adoptat de o asemenea organizație ori conform unei specificații acceptate de întreg sectorul industrial în cauză.

Art.69. – (1) Toți abonații la serviciile de telefonie destinate publicului au dreptul de a fi incluși în baze de date în vederea furnizării serviciilor de informații privind abonații sau a registrelor abonaților prevăzute la art. 80 și de a le fi puse informațiile proprii la dispoziția furnizorilor de servicii de informații privind abonații sau de registre ale abonaților, în conformitate cu dispozițiile alin. (2).

(2) Furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului care atribuie numere de telefon abonaților au obligația de a pune la dispoziție furnizorilor de servicii de informații privind abonații sau de registre ale abonaților, la cererea rezonabilă a acestora, toate informațiile relevante, într-o formă convenită cu solicitantul, în condiții echitabile, obiective, orientate către costuri și nediscriminatorii.

(3) Toți utilizatorii finali care beneficiază de servicii de telefonie destinate publicului au dreptul de acces la serviciile de informații privind abonații.

(4) ANCOM poate impune în sarcina furnizorilor care controlează accesul la utilizatorii finali, cu respectarea principiilor obiectivității, echitabilității, nediscriminării și transparenței, obligații și condiții cu privire la disponibilitatea accesului la serviciile de informații privind abonații, în conformitate cu dispozițiile art. 100.

(5) Utilizatorii finali au dreptul de a accesa, în mod direct, vocal sau prin intermediul mesajelor scurte scrise, serviciile de informații privind abonații furnizate în alte state membre ale Uniunii Europene, în condițiile stabilite la art. 73.

(6) Prevederile prezentului articol nu aduc atingere dispozițiilor legale din domeniul prelucrării datelor cu caracter personal și protecției vieții private.

Art.70. – (1) Toți utilizatorii finali ai serviciilor prevăzute la alin. (2), inclusiv utilizatorii telefoanelor publice cu plată, au dreptul de a iniția, în mod gratuit și fără a folosi niciun mijloc de plată, apeluri către numărul unic pentru apeluri de urgență 112 și, dacă este cazul, către alte numere naționale pentru apeluri de urgență.

(2) ANCOM ia măsurile necesare pentru a se asigura că furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului care asigură servicii de origine a apelurilor către un număr sau numere din Planul național de numerotație oferă acces utilizatorilor finali la serviciile de urgență.

(3) Apelurile către numărul unic pentru apeluri de urgență 112 trebuie să fie tratate și să primească un răspuns adecvat din partea agențiilor specializate de intervenție. Aceste apeluri vor fi prelucrate cel puțin la fel de repede și eficient ca apelurile către alte numere naționale pentru anunțarea urgențelor, acolo unde acestea sunt în continuare în uz.

(4) Furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului au obligația de a lua măsuri astfel încât utilizatorii finali cu dizabilități să beneficieze de acces la numerele pentru apeluri de urgență în condiții echivalente celor de care beneficiază ceilalți utilizatori

finali. ANCOM poate stabili măsurile pe care furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului trebuie să le ia în acest sens.

(5) ANCOM ia măsuri în vederea facilitării accesului utilizatorilor finali cu dizabilități la serviciile de urgență atunci când aceștia călătoresc în alt stat membru al Uniunii Europene, având în vedere îndeosebi standardele sau specificațiile relevante prevăzute la art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009.

(6) Furnizorii prevăzuți la alin. (2) au obligația de a pune la dispoziția administratorului Sistemului național unic pentru apeluri de urgență, în mod gratuit, informații de localizare a apelantului la momentul inițierii apelului către numărul unic pentru apeluri de urgență 112 și, dacă este cazul, către alte numere naționale pentru anunțarea urgențelor.

(7) ANCOM stabilește condițiile de furnizare a informațiilor de localizare a apelantului potrivit alin. (6), astfel încât să se asigure acuratețea și fiabilitatea acestora.

(8) ANCOM ia măsurile necesare pentru a asigura informarea corespunzătoare a publicului cu privire la existența și utilizarea numărului unic pentru apeluri de urgență 112, inclusiv prin inițiative care vizează în mod specific persoanele care călătoresc între statele membre ale Uniunii Europene.

Art.71. – (1) Prefixul internațional este „00”.

(2) Apelurile între puncte geografice apropiate, aflate de o parte și de alta a frontierei de stat a României, pot fi efectuate pe baza unor acorduri speciale.

(3) Furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului au obligația de a informa în mod prompt și complet utilizatorii finali din locațiile respective despre existența și conținutul acordurilor menționate la alin. (2).

(4) Furnizorii de servicii de telefonie destinate publicului care permit efectuarea de apeluri internaționale au obligația de a transmite la destinație toate apelurile efectuate către și dinspre Spațiul european de numerotație telefonică, la tarife similare cu cele aplicate pentru apelurile către și dinspre alte state membre ale Uniunii Europene.

Art.72. – (1) Numerele naționale scurte de forma 116(xyz) sunt rezervate pentru furnizarea serviciilor armonizate cu caracter social la nivel european.

(2) ANCOM ia măsurile necesare pentru a asigura alocarea și utilizarea tuturor numerelor naționale scurte pentru servicii armonizate cu caracter social, în special pentru a asigura utilizarea și accesibilitatea numărului 116000, ca linie telefonică de urgență pentru copii dispăruți.

(3) ANCOM adoptă măsuri specifice pentru a se asigura că utilizatorii finali cu dizabilități beneficiază în cea mai mare măsură de accesul la serviciile armonizate cu caracter social.

(4) Măsurile luate potrivit alin. (3), în special pentru facilitarea accesului utilizatorilor finali cu dizabilități la numerele prevăzute la alin. (1) atunci când călătoresc în alte state membre ale Uniunii Europene, se vor baza pe respectarea standardelor sau a specificațiilor relevante prevăzute la art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009.

(5) ANCOM ia măsurile necesare pentru a asigura informarea corespunzătoare a publicului cu privire la existența și utilizarea numerelor naționale scurte de forma 116(xyz), inclusiv prin inițiative care vizează în mod specific persoanele care călătoresc între statele membre ale Uniunii Europene.

Art.73. – (1) Furnizorii de rețele publice de comunicații electronice și furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului au obligația de a oferi abonaților posibilitatea de a limita, din motive comerciale, accesul apelanților din anumite arii geografice la numerele care le-au fost asignate.

(2) În măsura în care este tehnic și economic fezabil, cu excepția situației prevăzute la alin. (1), ANCOM poate lua toate măsurile necesare pentru a se asigura că utilizatorii finali:

a) pot accesa și utiliza servicii furnizate prin intermediul numerelor nongeografice în cadrul Uniunii Europene; și

b) pot accesa toate numerele utilizate în Uniunea Europeană, indiferent de tehnologia și echipamentele utilizate de operator, inclusiv numerele din planurile naționale de numerotație ale altor state membre ale Uniunii Europene, numerele din Spațiul european de numerotație telefonică și numerele universale internaționale gratuite.

(3) Din proprie inițiativă sau, după caz, la cererea autorităților competente, ANCOM poate solicita furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice și furnizorilor de servicii de comunicații electronice destinate publicului, să blocheze, de la caz la caz, accesul la anumite resurse de numerotație sau la anumite servicii, în caz de fraudă sau abuz.

(4) În cazul prevăzut la alin. (3), ANCOM poate solicita furnizorilor să rețină veniturile relevante aferente interconectării sau altor servicii.

Secțiunea 4 – Asigurarea unor facilități suplimentare

Art.74. – (1) Fără a aduce atingere obligațiilor privind serviciul universal ce pot fi impuse conform art. 84 alin. (3) – (12), ANCOM poate impune furnizorilor de servicii de telefonie destinate publicului și furnizorilor care oferă servicii de acces și conectare la rețelele publice de comunicații electronice obligația de a asigura facilitățile prevăzute la alin. (2) și (4).

(2) ANCOM poate obliga furnizorii prevăzuți la alin. (1) să pună la dispoziția utilizatorilor finali, acolo unde este tehnic fezabil și economic viabil:

a) servicii de semnalizare tip multifrecvență bitonală (DTMF), potrivit standardelor europene sau standardelor naționale care implementează în statele membre ale Uniunii Europene acest standard;

b) servicii de identificare a liniei care apelează, în condițiile prevăzute la art. 7 din Legea nr. 506/2004.

(3) În măsura în care este tehnic fezabil, furnizorii de rețele publice de comunicații electronice furnizează date și semnale pentru a facilita furnizarea serviciilor prevăzute la alin. (1) între statele membre ale Uniunii Europene.

(4) ANCOM poate impune furnizorilor prevăzuți la alin. (1) obligația de a oferi una sau mai multe dintre facilitățile prevăzute la art. 84 alin. (3) – (12).

(5) ANCOM poate retrage obligațiile impuse potrivit alin. (1) – (4), pe întregul teritoriu național sau pe o parte a acestuia, în cazul în care aceste facilități sunt larg accesibile.

Art.75. – (1) Furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului au obligația de a asigura abonaților lor cărora li s-au asignat numere din Planul național de

numerotație, la cerere, posibilitatea de a-și păstra aceste numere, indiferent de furnizorul serviciului, astfel:

- a) la un anumit punct geografic, în cazul numerelor geografice;
- b) la orice punct geografic, în cazul numerelor nongeografice.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în cazul transferului numerelor destinate furnizării de servicii de comunicații electronice la puncte fixe pentru furnizarea de servicii de comunicații electronice la puncte mobile.

(3) ANCOM poate stabili condițiile de realizare a procesului de portare a numerelor, ținând cont de dispozițiile legale privind contractele, fezabilitatea tehnică, necesitatea de a menține continuitatea serviciului pentru abonat și celeritatea procesului de portare.

(4) ANCOM impune obligații specifice pentru ca tarifele practicate între furnizorii de rețele de comunicații electronice ori între furnizorii de servicii de comunicații electronice legate de furnizarea serviciului de portabilitate a numerelor să fie fundamentate în funcție de costuri și, dacă este cazul, pentru ca sumele datorate de abonați pentru acest serviciu să fie accesibile.

(5) ANCOM nu poate impune la furnizarea cu amănuntul a serviciului de portabilitate a numerelor tarife care să aducă atingere concurenței, precum tarife specifice sau tarife comune.

(6) Abonaților care au încheiat un contract care implică asigurarea serviciului de portabilitate a numărului li se va activa numărul în termen de o zi lucrătoare, fără ca întreruperea serviciului de comunicații electronice în timpul procesului de portare să poată depăși o zi lucrătoare.

(7) ANCOM ia, acolo unde este necesar, măsuri adecvate pentru a asigura protecția abonaților pe parcursul procesului de portare și pentru a se asigura că aceștia nu sunt transferați la un alt furnizor împotriva voinței lor, putând stabili inclusiv despăgubiri pentru cazurile în care termenul de portare a fost depășit sau în cazul portării abuzive.

(8) Fără a aduce atingere perioadei contractuale minime, procedura și condițiile de încetare a contractelor prevăzute la art. 50 nu pot fi utilizate ca un mijloc pentru a descuraja asigurarea serviciului de portabilitate a numerelor.

CAPITOLUL VI

Serviciul universal

Secțiunea 1 – Serviciile incluse în sfera serviciului universal

Art.76. – (1) Dreptul de acces la serviciul universal reprezintă dreptul tuturor utilizatorilor finali de pe teritoriul României de a beneficia de serviciile stabilite de prezenta secțiune, la un anumit nivel de calitate, indiferent de localizarea geografică și la tarife accesibile.

(2) Orice persoană are dreptul de acces la serviciile incluse în sfera serviciului universal.

Art.77. – (1) Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale, denumit în continuare *MCSI*, adoptă politica și strategia privind implementarea serviciului universal, cu respectarea principiilor transparenței, obiectivității, proporționalității și nediscriminării.

(2) Pe baza politicii și strategiei prevăzute la alin. (1), ANCOM stabilește condițiile și procedura pe care le aplică pentru a desemna unul sau mai mulți furnizori de rețele sau de servicii de comunicații electronice ca furnizori de serviciu universal, astfel încât să asigure dreptul de acces la serviciul universal pe întreg teritoriul României. În acest scop, ANCOM poate desemna unul sau mai mulți furnizori de serviciu universal care să presteze unul sau mai multe servicii din sfera serviciului universal, în anumite zone sau pe întreg teritoriul României.

(3) La stabilirea condițiilor și procedurii prevăzute la alin. (2), autoritatea de reglementare acționează în vederea limitării posibilelor efecte negative asupra concurenței, în special cu privire la furnizarea serviciilor din sfera serviciului universal la tarife sau în condiții comerciale care diferă de cele practicate în condiții comerciale normale, protejând în același timp interesul public.

(4) Condițiile și procedura de desemnare a furnizorilor de serviciu universal se stabilesc de către ANCOM, cu respectarea principiilor eficienței, obiectivității, transparenței și nediscriminării, niciun furnizor de rețele sau de servicii de comunicații electronice nefiind a priori exclus.

(5) Procedura de desemnare trebuie să asigure furnizarea serviciilor din sfera serviciului universal într-o modalitate eficientă din punctul de vedere al costurilor și poate fi utilizată ca instrument pentru determinarea costului net al obligațiilor privind serviciul universal în conformitate cu art. 86.

(6) Desemnarea furnizorilor de serviciu universal nu se poate realiza pentru o perioadă mai mare de 10 ani.

(7) ANCOM notifică în cel mai scurt timp Comisiei Europene furnizorii de serviciu universal și obligațiile privind serviciul universal impuse, precum și orice modificări ale acestora.

Art.78. – (1) Atunci când un furnizor de serviciu universal, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 77, intenționează să transfere, cu orice titlu, o parte substanțială sau totalitatea activelor aferente rețelei de acces unei entități juridice distincte controlate, direct sau indirect, de un proprietar diferit, acesta informează ANCOM în avans, în condițiile stabilite de aceasta.

(2) ANCOM evaluează efectele transferului asupra furnizării serviciilor din sfera serviciului universal pentru care respectivul furnizor de serviciu universal a fost desemnat și poate impune, modifica sau retrage anumite obligații, astfel încât să se asigure respectarea obligațiilor privind serviciul universal.

Art.79. – (1) ANCOM ia toate măsurile necesare și stabilește condițiile, astfel încât cererile rezonabile ale utilizatorilor finali privind accesul și conectarea, la un punct fix, la rețele publice de comunicații electronice să fie acoperite de cel puțin un furnizor de rețele sau servicii de comunicații electronice.

(2) Conexiunea furnizată trebuie să asigure utilizatorilor finali posibilitatea de a efectua comunicații vocale, comunicații prin fax și comunicații de date, la o viteză de transfer suficientă pentru a permite accesul funcțional la internet, având în vedere tehnologiile utilizate preponderent de majoritatea abonaților și fezabilitatea tehnologică.

(3) ANCOM ia toate măsurile necesare și stabilește condițiile, astfel încât cererile rezonabile ale utilizatorilor finali privind furnizarea de servicii de telefonie destinate publicului

prin intermediul conexiunii prevăzute la alin. (1), care să permită inițierea și primirea de apeluri naționale și internaționale, să fie acoperite de cel puțin un furnizor de rețele sau servicii de comunicații electronice.

(4) Furnizorii de serviciu universal desemnați să presteze serviciile prevăzute la alin. (1) și (3) au obligația să rezolve cererile tuturor utilizatorilor finali, într-un termen determinat, în condițiile impuse de ANCOM.

Art.80. – (1) ANCOM desemnează furnizorii de serviciu universal care au obligația să pună la dispoziția utilizatorilor finali cel puțin un registru complet al abonaților, în formă tipărită, electronică sau în ambele forme. Registrul trebuie actualizat periodic, dar cel puțin o dată pe an, iar forma acestuia se aprobă în prealabil de către ANCOM.

(2) ANCOM desemnează furnizorii de serviciu universal care au obligația să pună la dispoziție utilizatorilor finali, inclusiv celor care utilizează telefoane publice cu plată sau alte puncte de acces publice la serviciile de telefonie, cel puțin un serviciu de informații complet privind abonații.

(3) Registrul abonaților prevăzut la alin. (1) și serviciul de informații privind abonații prevăzut la alin. (2) vor conține informații cu privire la numerele de telefon și datele cu caracter personal ale tuturor abonaților serviciilor de telefonie destinate publicului, cu respectarea prevederilor art. 11 din Legea nr. 506/2004, cu completările ulterioare.

(4) Furnizorii de serviciu universal care pun la dispoziție utilizatorilor finali registrele abonaților sau serviciile de informații privind abonații, în condițiile alin. (1) – (3), au obligația să aplice principiul nediscriminării în tratamentul informațiilor care le-au fost puse la dispoziție.

Art.81. – (1) ANCOM poate desemna furnizorii de serviciu universal care au obligația de a asigura, la cererea rezonabilă a utilizatorilor finali, accesul la telefoane publice cu plată sau la alte puncte de acces publice la serviciile de telefonie.

(2) ANCOM poate impune în sarcina furnizorilor de serviciu universal obligația de a asigura un anumit număr de telefoane publice cu plată, o acoperire geografică corespunzătoare a acestora, un anumit nivel de calitate a serviciilor furnizate, precum și de a asigura accesibilitatea acestor dispozitive pentru persoanele cu dizabilități.

(3) ANCOM poate să nu impună obligațiile prevăzute la alin. (1) și (2) cu privire la întreg teritoriul național sau la o parte a acestuia, în cazul în care consideră că serviciile prevăzute la alin. (1) sau alte servicii comparabile sunt larg accesibile. În luarea acestei măsuri, ANCOM va respecta procedura de consultare prevăzută la art. 135.

(4) Furnizorii de serviciu universal desemnați să presteze serviciile prevăzute la alin. (1) și (2) au obligația să asigure utilizatorilor finali posibilitatea de a iniția, în mod gratuit și fără a folosi niciun mijloc de plată, apeluri de urgență de la telefoanele publice cu plată sau de la alte puncte de acces la serviciile de telefonie utilizând numărul unic pentru apeluri de urgență 112 și, dacă este cazul, alte numere naționale pentru anunțarea urgențelor.

Art.82. – (1) Cu excepția situației în care au fost luate măsuri cu efect echivalent în vederea protejării drepturilor utilizatorilor finali cu dizabilități în temeiul art. 63, ANCOM ia măsuri specifice, acolo unde este cazul, pentru a asigura accesul și posibilitatea utilizatorilor finali cu dizabilități de a beneficia de serviciile prevăzute la art. 79 – 81, în condiții echivalente

celor de care beneficiază ceilalți utilizatori finali, inclusiv măsuri cu privire la asigurarea accesibilității anumitor echipamente terminale.

(2) Măsurile prevăzute la alin. (1) pot fi dispuse de ANCOM numai în urma evaluării nevoilor generale și a cerințelor specifice, inclusiv a sferei de aplicare și a formei concrete a acestor măsuri destinate utilizatorilor finali cu dizabilități.

(3) ANCOM poate lua măsuri pentru a asigura că utilizatorii finali cu dizabilități pot beneficia de aceeași ofertă de servicii disponibilă pentru majoritatea utilizatorilor finali.

(4) La adoptarea măsurilor prevăzute la alin. (1) și (3), ANCOM încurajează respectarea standardelor sau specificațiilor tehnice relevante publicate în conformitate cu dispozițiile art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009.

Art.83. – (1) ANCOM monitorizează evoluția și nivelul tarifelor serviciilor oferite potrivit art. 79 – 82, prestate de furnizorii de serviciu universal sau disponibile pe piață, dacă pentru respectivele servicii nu a fost desemnat niciun furnizor de serviciu universal, în special în legătură cu nivelul general al prețurilor și al veniturilor consumatorilor.

(2) ANCOM poate obliga furnizorii de serviciu universal, ținând seama de circumstanțele naționale, să ofere utilizatorilor finali opțiuni tarifare sau pachete tarifare diferite de cele practicate în condiții comerciale normale, în special pentru a se asigura că persoanele cu venituri reduse sau cu nevoi sociale speciale au acces și utilizează serviciile prevăzute la art. 79 – 82. MCSI poate stabili în strategia prevăzută la art. 77 alin. (1) categoriile de persoane care beneficiază de opțiunile tarifare sau pachetele tarifare oferite.

(3) ANCOM poate obliga furnizorii de serviciu universal să aplice tarife comune, inclusiv prin stabilirea unei medii pe zone geografice, pe teritoriul național, având în vedere condițiile specifice, sau să respecte anumite plafoane tarifare sau formule de control al creșterii tarifelor.

(4) În afara măsurilor prevăzute la alin. (2) și (3), ANCOM poate stabili măsuri suplimentare de sprijin pentru persoanele cu venituri reduse sau cu nevoi sociale speciale.

(5) Condițiile în care utilizatorii finali beneficiază de tarifele prevăzute la alin. (2) și (3) trebuie să fie transparente, se publică și vor fi aplicate în mod nediscriminatoriu de către furnizorii de serviciu universal cărora li s-a impus obligația de a practica asemenea tarife.

(6) ANCOM poate impune modificarea sau renunțarea la anumite tarife sau scheme tarifare, cu respectarea procedurii de consultare prevăzute la art. 135.

Art.84. – (1) Prestarea de către furnizorii de serviciu universal a serviciilor în condițiile prevăzute la art. 79 – 82 nu poate fi condiționată de oferirea unor facilități sau servicii suplimentare ce nu sunt necesare pentru furnizarea serviciului solicitat.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în cazul în care serviciile sau facilitățile suplimentare au fost solicitate în mod expres de către abonați.

(3) Furnizorii cărora li s-au impus obligații privind serviciul universal potrivit art. 79 – 82 și art. 83 alin. (2) sunt obligați să asigure următoarele facilități, astfel încât abonații să-și poată monitoriza și controla cheltuielile și să evite deconectarea nejustificată:

a) la cerere, gratuit, facturarea detaliată;

b) la cerere, gratuit, restricționarea selectivă a originării de apeluri, a mesajelor scurte scrise sau a mesajelor video cu tarif special, sau, acolo unde este posibil din punct de vedere tehnic, a altor aplicații similare de anumite categorii sau către anumite categorii de numere;

- c) modalități de plată în avans;
- d) plata eșalonată a tarifelor de conectare la rețeaua publică de comunicații electronice;
- e) măsuri specifice aplicabile în caz de neplată a facturilor;
- f) consiliere privind planurile tarifare;
- g) modalități de control al costurilor.

(4) ANCOM poate stabili, cu respectarea prevederilor art. 6 din Legea nr. 506/2004, cu completările ulterioare, informațiile minime pe care trebuie să le conțină factura detaliată gratuită care va fi emisă de către furnizorii de serviciu universal potrivit alin. (3) lit. a), astfel încât abonații:

- a) să poată verifica și controla tarifele de acces la rețeaua publică de comunicații electronice sau pentru serviciile de telefonie destinate publicului furnizate;
- b) să poată monitoriza în mod adecvat utilizarea și cheltuielile, asigurându-se un control rezonabil asupra sumelor datorate.

(5) Acolo unde este cazul, abonaților le pot fi oferite informații suplimentare față de cele stabilite potrivit alin. (4), în mod gratuit sau la un tarif rezonabil, aprobat în prealabil de ANCOM. Apelurile gratuite inițiate de abonat, inclusiv apelurile de urgență, nu vor fi cuprinse în factura detaliată.

(6) ANCOM poate impune furnizorilor de serviciu universal stabilirea unor modalități prin care utilizatorii finali au posibilitatea de a plăti în avans tariful de acces la rețeaua publică de comunicații electronice și pentru serviciile de telefonie destinate publicului.

(7) ANCOM poate impune furnizorilor de serviciu universal stabilirea unor modalități prin care utilizatorii finali au posibilitatea de a plăti eșalonat tariful de conectare la rețeaua publică de comunicații electronice.

(8) ANCOM aprobă măsurile specifice pe care furnizorii de serviciu universal le pot lua în cazul neplății facturilor telefonice. Aceste măsuri se publică, trebuie să fie proporționale și se aplică în mod nediscriminatoriu.

(9) În măsura în care este posibil din punct de vedere tehnic, măsurile prevăzute la alin. (8) trebuie să asigure că orice suspendare a furnizării serviciului este limitată la serviciul în cauză. Fac excepție cazurile de fraudă, de întârzieri repetate ale plății sau de persistentă în neplata facturii telefonice.

(10) În toate cazurile, suspendarea furnizării, la un punct fix, a serviciului de telefonie destinat publicului sau deconectarea de la rețeaua publică de comunicații electronice, în caz de neplată a facturii telefonice, se va realiza doar în urma notificării abonatului de către furnizor. Deconectarea de la rețeaua publică de comunicații electronice nu poate avea loc mai devreme de 60 de zile de la suspendare, perioadă în care este permisă doar inițierea sau primirea de apeluri care nu presupun nicio plată de către abonat.

(11) ANCOM poate impune furnizorilor de serviciu universal obligația de a pune la dispoziția abonaților, la solicitarea acestora, informații referitoare la planuri tarifare alternative, cu tarife mai scăzute, dacă acestea există.

(12) ANCOM poate impune furnizorilor de serviciu universal obligația de a oferi și alte facilități de control al costurilor, inclusiv transmiterea gratuită de mesaje de avertizare către utilizatorii finali în cazul unor modele de consum anormale sau excesive.

(13) ANCOM poate decide să nu impună sau poate să retragă obligațiile prevăzute la alin. (3) – (12) pe întregul teritoriu național sau pe o parte a acestuia, în cazul în care aceste facilități sunt larg accesibile.

Art.85. – (1) Furnizorii de serviciu universal au obligația să publice și să actualizeze periodic, dar cel puțin o dată pe an, informații privind nivelul de calitate al serviciilor din sfera serviciului universal pe care le prestează, bazate pe indicatorii de calitate, definițiile și metodele de măsurare prevăzute în Anexa nr. 1 la prezenta lege.

(2) ANCOM poate stabili indicatori de calitate suplimentari pentru furnizarea serviciilor incluse în sfera serviciului universal, printre altele pentru furnizarea anumitor servicii către utilizatorii finali cu dizabilități.

(3) Furnizorii de serviciu universal au obligația să publice și să actualizeze informațiile privind parametrii aferenți indicatorilor stabiliți de ANCOM în conformitate cu prevederile alin. (2).

(4) Furnizorii de serviciu universal sunt obligați să transmită ANCOM informațiile publicate potrivit alin. (1) și (3), în condițiile stabilite de aceasta.

(5) ANCOM stabilește conținutul, forma, termenele și modul de publicare a informațiilor prevăzute la alin. (1) și (3), pentru ca utilizatorii finali să beneficieze de informații complete, comparabile și ușor accesibile.

(6) ANCOM poate impune furnizorilor de serviciu universal îndeplinirea anumitor obiective de performanță privind calitatea serviciilor din sfera serviciului universal pe care sunt obligați să le presteze, cu respectarea procedurii de consultare prevăzute la art. 135.

(7) ANCOM poate dispune verificarea datelor privind nivelurile de calitate sau obiectivele de performanță publicate sau stabilite în temeiul prezentului articol printr-un audit independent, pe cheltuiala furnizorului de serviciu universal în cauză, pentru a asigura exactitatea și comparabilitatea datelor furnizate de acesta.

Secțiunea 2 – Mecanismele de finanțare a obligațiilor privind serviciul universal

Art.86. – (1) În cazul în care estimează că furnizarea serviciului universal în condițiile art. 79 – 85 poate constitui o sarcină injustă pentru furnizorii de serviciu universal, ANCOM va determina costul net al furnizării acestor servicii.

(2) În acest scop, ANCOM poate recurge la următoarele metode:

a) calcularea costului net pe care îl presupune îndeplinirea obligațiilor de furnizare a serviciilor din sfera serviciului universal, în conformitate cu metodologia stabilită de ANCOM, luând în considerare toate beneficiile comerciale ce pot fi realizate de furnizorul de serviciu universal;

b) utilizarea costului net rezultat în urma aplicării procedurii de desemnare a furnizorului de serviciu universal, stabilită potrivit art. 77 alin. (4) și (5).

Art.87. – (1) Costul net al obligațiilor privind serviciul universal se calculează ca diferență dintre costul net suportat de un furnizor de serviciu universal ca urmare a obligațiilor

privind serviciul universal și costul net al aceluiași furnizor, în cazul în care și-ar desfășura activitatea fără a avea obligațiile privind serviciul universal.

(2) Calculul costului net ia în considerare toate elementele relevante, precum beneficiile furnizorului de serviciu universal, inclusiv beneficiile intangibile, gradul de dezvoltare a rețelelor la nivel național și principiul eficienței costurilor.

(3) Determinarea costului net se bazează pe următoarele categorii de costuri:

a) costuri atribuibile unor elemente ale obligațiilor privind serviciul universal care pot fi furnizate doar în pierdere sau în condiții de cost în afara condițiilor comerciale normale;

b) costuri atribuibile unor utilizatori finali specifici sau grupuri de utilizatori finali cărora, având în vedere costurile de furnizare a unei anumite categorii de rețele și servicii, veniturile generate și orice tarife comune impuse, stabilite pe baza unei medii pe zone geografice, nu le poate fi asigurat accesul decât în pierdere sau în condiții de cost în afara condițiilor comerciale normale.

(4) Calcularea costului net pentru elementele obligațiilor privind serviciul universal se realizează în mod separat, astfel încât să se evite dubla contabilizare a anumitor beneficii sau costuri, directe sau indirecte.

(5) Pentru un anumit furnizor de serviciu universal, costul net total este determinat ca suma costurilor nete aferente elementelor individuale ale obligațiilor privind serviciul universal, luând în calcul toate beneficiile intangibile.

(6) Informațiile contabile și orice alte informații utilizate pentru calcularea costului net al obligațiilor privind serviciul universal, conform prezentului articol, se verifică de către ANCOM sau de către un auditor independent, auditul fiind aprobat de ANCOM. Rezultatele calculării costului și concluziile auditului vor fi puse la dispoziție publicului de către ANCOM.

Art.88. – (1) În cazul în care constată, pe baza determinării costului net în conformitate cu prevederile art. 86 și 87, că prestarea serviciilor din sfera serviciului universal reprezintă o sarcină injustă pentru furnizorul de serviciu universal, ANCOM decide, la cererea furnizorului de serviciu universal, compensarea costului net astfel determinat.

(2) ANCOM determină mecanismul de compensare a costului net al obligațiilor privind serviciul universal, cu respectarea principiilor transparenței, minimei atingeri aduse concurenței, nediscriminării și proporționalității, bazat pe contribuții ale furnizorilor de rețele și servicii de comunicații electronice. În acest scop, ANCOM stabilește:

a) furnizorii de rețele de comunicații electronice și furnizorii de servicii de comunicații electronice care au obligația să contribuie la compensare;

b) quantumul contribuțiilor datorate și baza de calcul a acestor contribuții astfel încât să se evite dubla impunere a anumitor categorii de venituri;

c) modalitatea și termenul de plată;

d) orice alte elemente necesare în vederea funcționării acestui mecanism.

(3) ANCOM poate stabili ca furnizorii având o cifră de afaceri sub un anumit prag să nu contribuie la compensarea costului net al furnizării serviciilor din sfera serviciului universal.

(4) Orice contribuție la compensarea costului net al furnizării serviciilor din sfera serviciului universal trebuie identificată separat pentru fiecare furnizor.

(5) Prin intermediul mecanismului de compensare prevăzut la alin. (2) nu pot fi finanțate decât serviciile furnizate în condițiile prevăzute la art. 79 – 85.

Art.89. – Contribuțiile pentru compensarea costului net al obligațiilor privind serviciul universal se administrează de ANCOM, fiind evidențiate, în mod distinct, în cadrul bugetului de venituri și cheltuieli.

Art.90. – (1) ANCOM face public și comunică Comisiei Europene mecanismul de compensare a costului net stabilit în conformitate cu prevederile art. 88.

(2) În cazul în care s-a realizat compensarea costului net al furnizării serviciilor din sfera serviciului universal, ANCOM publică un raport anual privind acest cost, contribuțiile efectuate de către furnizorii de rețele și de servicii de comunicații electronice stabiliți potrivit art. 88 alin. (2), precum și avantajele comerciale care au putut fi realizate de furnizorul de serviciu universal în legătură cu serviciile din sfera serviciului universal pe care este obligat să le presteze.

Art.91. – (1) Contribuțiile datorate de către furnizorii de rețele și servicii de comunicații electronice pentru compensarea costului net al furnizării serviciilor din sfera serviciului universal constituie creanțe bugetare administrate de ANCOM, fiind aplicabile în mod corespunzător dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția cazului în care prin lege specială se dispune altfel.

(2) Dacă, în termen de 60 de zile de la data scadenței, furnizorul nu achită contribuția și accesoriile acesteia, ANCOM îi poate suspenda sau retrage dreptul de a mai furniza rețele sau servicii de comunicații electronice pe baza autorizației generale.

CAPITOLUL VII

Promovarea concurenței pe piață

Secțiunea 1- Analizele de piață

Art.92. – (1) ANCOM identifică, ținând seama de recomandarea Comisiei Europene privind piețele de produse și de servicii din sectorul comunicațiilor electronice ale căror caracteristici pot justifica impunerea unor obligații specifice în sarcina furnizorilor de rețele sau de servicii de comunicații electronice cu putere semnificativă pe piață, prevăzută la art. 15 alin. (1) din Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind cadrul comun de reglementare pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice, cu modificările ulterioare, denumită în continuare Directiva-cadru, și de instrucțiunile Comisiei Europene pentru efectuarea analizelor de piață și determinarea puterii semnificative pe piață, prevăzute la art. 15 alin. (2) din Directiva-cadru, piețele relevante din sectorul comunicațiilor electronice corespunzătoare circumstanțelor naționale, în special piețele geografice relevante de pe teritoriul național.

(2) ANCOM poate identifica piețe relevante din sectorul comunicațiilor electronice diferite de cele cuprinse în recomandarea prevăzută la alin. (1).

(3) Pe piețele relevante identificate în conformitate cu prevederile alin. (1) sau (2), ANCOM, în conformitate cu instrucțiunile prevăzute la alin. (1), efectuează analize de piață, în scopul determinării situației concurențiale pe aceste piețe și al impunerii, menținerii, modificării ori retragerii obligațiilor specifice prevăzute în cuprinsul paragrafului 3 din secțiunea 2 a prezentului capitol sau al secțiunii 3 a prezentului capitol.

(4) Realizarea analizelor de piață pe piețele identificate se realizează cu respectarea principiilor dreptului concurenței. Acolo unde este cazul, ANCOM solicită colaborarea Consiliului Concurenței.

(5) Adoptarea măsurilor privind identificarea piețelor relevante din sectorul comunicațiilor electronice în conformitate cu alin. (1) și (2) ori efectuarea analizelor de piață potrivit alin. (3) se realizează numai după parcurgerea procedurilor prevăzute la art. 97 și 98 și art. 135.

Art.93. – (1) În cazul în care ANCOM trebuie să se pronunțe cu privire la necesitatea impunerii, menținerii, modificării sau retragerii unor obligații specifice prevăzute în cuprinsul paragrafului 3 din secțiunea 2 a prezentului capitol sau al secțiunii 3 a prezentului capitol, aceasta stabilește pe baza unei analize de piață realizate în conformitate cu art. 92 alin. (3) dacă pe piața relevantă există concurență efectivă.

(2) Dacă în urma unei analize de piață ANCOM stabilește că pe o piață relevantă din sectorul comunicațiilor electronice nu există concurență efectivă, va identifica furnizorii de rețele sau de servicii de comunicații electronice care au, potrivit art. 94 sau art. 95, putere semnificativă pe piață și va impune acestora, în mod corespunzător, una ori mai multe dintre obligațiile prevăzute la art. 92 alin. (3) sau va menține ori va modifica aceste obligații, acolo unde acestea există deja.

(3) Dacă în urma unei analize de piață ANCOM stabilește că o piață din sectorul comunicațiilor electronice nu mai prezintă caracteristici care pot justifica impunerea unor obligații specifice în sarcina furnizorilor de rețele sau de servicii de comunicații electronice cu putere semnificativă ori că pe o piață relevantă există concurență efectivă, nu va impune niciuna dintre obligațiile specifice prevăzute la art. 92 alin. (3) sau le va retrage în cazul în care acestea există. Decizia președintelui ANCOM prin care se retrag obligații impuse unui furnizor de rețele sau de servicii de comunicații electronice va stabili un termen corespunzător de la care încetează obligațiile respective, pentru a permite persoanelor care sunt afectate prin luarea acestei măsuri să se adapteze la noile condiții.

(4) În cazul în care o piață transnațională identificată de Comisia Europeană, în conformitate cu art. 15 alin. (4) din Directiva-cadru, acoperă parțial sau total teritoriul României, ANCOM, împreună cu celelalte autorități naționale de reglementare implicate, va realiza analizele de piață, va identifica furnizorii cu putere semnificativă pe piață și va decide în mod concertat cu aceste autorități asupra impunerii, menținerii, modificării sau retragerii obligațiilor specifice prevăzute la art. 92 alin. (3).

(5) Măsurile prevăzute la alin. (1) – (4) pot fi luate numai în urma parcurgerii procedurilor prevăzute la art. 97 și 98 și la art. 135.

Art.94. – (1) Un furnizor de rețele sau de servicii de comunicații electronice este considerat ca având putere semnificativă pe o anumită piață dacă, individual sau împreună cu

alți asemenea furnizori, se bucură pe piața respectivă de o poziție echivalentă unei poziții dominante.

(2) Prin poziție dominantă pe o anumită piață se înțelege situația în care un furnizor de rețele sau de servicii de comunicații electronice este capabil, într-o măsură apreciabilă, să se comporte independent față de concurenți, clienți și consumatori.

(3) Doi sau mai mulți furnizori de rețele sau servicii de comunicații electronice pot fi considerați că dețin în comun putere semnificativă pe o piață relevantă dacă, chiar în absența unor legături structurale sau alte tipuri de legături între acești furnizori, aceștia operează pe o piață relevantă caracterizată de lipsa concurenței efective și în care niciun furnizor nu deține putere semnificativă individuală.

(4) Pentru a determina dacă doi sau mai mulți furnizori de rețele sau de servicii de comunicații electronice dețin în comun putere semnificativă pe o piață relevantă, potrivit alin. (3), ANCOM ține seama de instrucțiunile prevăzute la art. 92 alin. (1) și de caracteristicile specifice ale pieței relevante supuse analizei. Dintre aceste caracteristici, printre altele, ANCOM poate avea în vedere:

- a) concentrarea pieței;
- b) elasticitatea scăzută a cererii;
- c) cotele de piață similare;
- d) barierele legale sau economice ridicate la intrarea pe piață;
- e) integrarea pe verticală coroborată cu refuzul colectiv de furnizare;
- f) absența puterii de contracarare a cumpărătorilor;
- g) absența concurenței potențiale.

Art.95. – (1) Dacă un furnizor de rețele sau de servicii de comunicații electronice are putere semnificativă pe o anumită piață, el poate fi considerat a avea putere semnificativă și pe o piață aflată în strânsă legătură cu cea dintâi, cu condiția ca legăturile dintre cele două piețe să permită ca puterea de piață deținută pe una dintre piețe să fie utilizată pe cealaltă piață, determinând astfel o creștere a puterii de piață a furnizorului.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), ANCOM poate impune furnizorului cu putere semnificativă pe a doua piață una sau mai multe dintre obligațiile specifice prevăzute la paragraful 3 din secțiunea 2 a prezentului capitol și, în cazul în care aceste obligații nu sunt suficiente, una sau multe dintre obligațiile prevăzute la secțiunea 3 a prezentului capitol.

Art.96. – (1) ANCOM realizează analize de piață în conformitate cu dispozițiile art. 93 și aplică procedura de notificare prevăzută la art. 97 cu privire la aceste proiecte de măsuri, astfel:

a) în termen de trei ani de la data adoptării măsurilor pe baza analizei anterioare pe piața corespunzătoare. În mod excepțional, acest termen poate fi extins cu până la 3 ani, dacă ANCOM notifică o propunere justificată de prelungire Comisiei Europene, iar aceasta nu obiectează în termen de o lună de la transmiterea notificării;

b) în termen de doi ani de la adoptarea unei noi recomandări de către Comisia Europeană, în conformitate cu dispozițiile art. 15 alin. (1) din Directiva-cadru, pentru piețele care nu au fost notificate anterior Comisiei.

(2) Dacă ANCOM nu a realizat analizele piețelor prevăzute în recomandarea adoptată potrivit art. 15 alin. (1) din Directiva-cadru în termenele prevăzute la alin. (1), poate solicita OAREC să-i furnizeze asistență în vederea finalizării analizei piețelor relevante și impunerii obligațiilor specifice corespunzătoare.

(3) În cazul prevăzut la alin. (2), ANCOM notifică Comisiei Europene proiectele măsurilor corespunzătoare în termen de 6 luni, potrivit art. 97.

Art.97. – (1) După parcurgerea procedurii prevăzute la art. 135, cu excepția cazurilor prevăzute în recomandarea sau instrucțiunile adoptate potrivit art. 7b din Directiva-cadru, dacă ANCOM intenționează să ia o măsură dintre cele prevăzute la art. 92, art. 93, art. 100 sau art. 105, care ar afecta comerțul între statele membre ale Uniunii Europene, notifică în același timp Comisiei Europene, OAREC și autorităților naționale de reglementare din celelalte state membre ale Uniunii Europene proiectul acestei măsuri, împreună cu motivele care stau la baza adoptării acesteia. Dispozițiile art. 121 alin. (6) se aplică în mod corespunzător.

(2) Comisia Europeană, OAREC și celelalte autorități naționale de reglementare pot transmite comentarii și observații cu privire la măsura propusă de ANCOM în termen de o lună de la data notificării. Termenul de o lună nu poate fi prelungit.

(3) În cazul în care măsura prevăzută la alin. (1) are ca obiect identificarea unei piețe relevante diferită de cele identificate în recomandarea Comisiei Europene prevăzută la art. 15 alin. (1) din Directiva-cadru sau determinarea situației concurențiale pe o piață relevantă, în sensul existenței sau nu a unor furnizori de rețele ori de servicii de comunicații electronice cu putere semnificativă pe piață, și această măsură ar afecta comerțul între statele membre ale Uniunii Europene, iar comentariile și observațiile Comisiei Europene transmise ANCOM potrivit alin. (2) indică faptul că această măsură ar crea o barieră pentru piața unică sau existența unor rezerve serioase în ceea ce privește compatibilitatea acestei măsuri cu dreptul comunitar și în special cu obiectivele prevăzute la art. 4 – 6¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009, ANCOM nu va putea adopta măsura propusă pentru o perioadă de două luni. Perioada de două luni nu poate fi prelungită.

(4) În cazul în care Comisia Europeană, în perioada prevăzută la alin. (3), adoptă o decizie prin care solicită ANCOM retragerea măsurii propuse, aceasta modifică sau retrage măsura propusă în termen de 6 luni de la data adoptării deciziei. Dacă ANCOM decide să modifice măsura propusă, realizează o nouă consultare publică, potrivit dispozițiilor art. 135, și re-notifică proiectul măsurii.

(5) Cu excepția situațiilor prevăzute la alin. (3) și (4), ANCOM poate adopta măsura propusă, având în vedere comentariile și observațiile primite din partea Comisiei Europene, autorităților naționale de reglementare și OAREC. Măsura adoptată va fi comunicată de către ANCOM Comisiei Europene și OAREC.

(6) Prin excepție de la prevederile alin. (1) – (5), atunci când este necesară intervenția urgentă, în vederea protejării concurenței și a intereselor utilizatorilor finali, ANCOM poate lua măsuri temporare, cu respectarea principiului proporționalității, comunicând în cel mai scurt timp aceste măsuri, împreună cu motivele care au stat la baza adoptării acestora, Comisiei Europene, autorităților naționale de reglementare din celelalte state membre ale Uniunii Europene și OAREC.

(7) Prelungirea aplicării măsurilor prevăzute la alin. (6) sau aplicarea definitivă a acestora nu poate fi realizată decât în urma parcurgerii procedurii prevăzute la alin. (1) – (5).

Art.98. – (1) În cazul în care măsura pe care ANCOM intenționează să o adopte vizează impunerea, modificarea sau retragerea unei obligații specifice în conformitate cu art. 93 coroborat cu dispozițiile paragrafului 3 din secțiunea 2 a prezentului capitol sau al secțiunii 3 a prezentului capitol, Comisia Europeană, în perioada stabilită la art. 97 alin. (2), notifică ANCOM și OAREC motivele pentru care consideră că această măsură ar crea o barieră pentru piața unică sau existența unor rezerve serioase în ceea ce privește compatibilitatea acestei măsuri cu dreptul comunitar. În acest caz, măsura nu poate fi adoptată pentru o perioadă de 3 luni de la transmiterea notificării.

(2) În absența notificării prevăzute la alin. (1), ANCOM poate adopta măsura propusă, având în vedere comentariile și observațiile primite din partea Comisiei Europene, autorităților naționale de reglementare și OAREC.

(3) În perioada prevăzută la alin. (1), ANCOM cooperează cu Comisia Europeană și OAREC pentru a identifica măsura cea mai eficientă și adecvată cu respectarea obiectivelor prevăzute la art. 4 – 6¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009, ținând seama de punctele de vedere exprimate de persoanele interesate și de nevoia de a asigura o practică de reglementare armonizată.

(4) Dacă OAREC împărtășește opinia Comisiei Europene exprimată în notificarea transmisă potrivit alin. (1), cooperează îndeaproape cu ANCOM pentru a identifica cea mai eficientă și adecvată măsură. Înainte de expirarea perioadei de 3 luni, ANCOM poate:

a) să modifice sau să retragă măsura propusă având în vedere notificarea Comisiei Europene și opinia OAREC;

b) să mențină măsura propusă.

(5) În termen de o lună de la adoptarea unei recomandări de către Comisia Europeană prin care solicită modificarea sau retragerea măsurii propuse sau a unei decizii de ridicare a rezervelor exprimate potrivit alin. (1), adoptate în perioada de o lună de la încetarea perioadei de 3 luni, ANCOM comunică Comisiei Europene și OAREC măsura adoptată. Această perioadă poate fi prelungită pentru a permite respectarea procedurii de consultare prevăzute la art. 135.

(6) Dacă ANCOM decide să nu modifice sau să nu retragă măsura propusă în conformitate cu recomandarea Comisiei Europene prevăzută la alin. (5), transmite o justificare motivată.

(7) ANCOM poate retrage măsura propusă în orice etapă a procedurii stabilite de prezentul articol.

Secțiunea 2 – Promovarea concurenței pe piețele de gros

Art.99. – Prevederile prezentei secțiuni nu sunt aplicabile accesului realizat de către utilizatorii finali.

Paragraful 1 – Asigurarea accesului și interconectării

Art.100. – (1) Autoritatea de reglementare ia toate măsurile necesare pentru a încuraja și, acolo unde este cazul, a asigura, în conformitate cu prevederile prezentei legi, accesul și interconectarea în condiții adecvate, precum și interoperabilitatea serviciilor, exercitându-și atribuțiile într-un mod care să promoveze eficiența economică, concurența durabilă, investițiile eficiente și inovarea și să asigure maximizarea beneficiilor utilizatorilor finali.

(2) Măsurile adoptate potrivit alin. (1) pot viza, în special, impunerea următoarelor obligații, fără a aduce atingere măsurilor ce ar putea fi luate în conformitate cu prevederile art. 105 față de operatorii cu putere semnificativă pe piață:

a) obligații în sarcina operatorilor care controlează accesul la utilizatorii finali, inclusiv, acolo unde este cazul, obligația de a asigura interconectarea rețelelor acestora, dacă impunerea acestor obligații este necesară pentru asigurarea conectivității între utilizatorii finali;

b) în situații justificate și în măsura în care acest lucru este necesar, obligații în sarcina operatorilor care controlează accesul la utilizatorii finali de a asigura interoperabilitatea serviciilor;

c) obligația operatorilor de a furniza accesul la alte facilități asociate, precum interfețele de programare a aplicației sau ghidurile electronice de programe, în condiții echitabile, rezonabile și nediscriminatorii, dacă impunerea acestei obligații este necesară pentru a asigura accesul utilizatorilor finali la serviciile de difuzare în format digital a programelor de radio sau de televiziune.

(3) Obligațiile și condițiile impuse potrivit prevederilor alin. (1) și (2) trebuie să fie obiective, transparente, proporționale și nediscriminatorii, iar impunerea lor trebuie să se realizeze în urma parcurgerii procedurilor prevăzute la art. 97 și art. 135.

(4) În luarea unei decizii în conformitate cu prezentul articol, autoritatea de reglementare va avea în vedere asigurarea unor condiții de acces și interconectare echivalente pentru servicii echivalente, precum și imposibilitatea condiționării încheierii acordului de acces sau de interconectare de acceptarea unor clauze care nu au legătură cu obiectul acordului.

Paragraful 2 – Sistemele de acces condiționat și alte facilități

Art.101. – Sistemele de acces condiționat operate pe piață trebuie să aibă capacitatea tehnică necesară pentru un transcontrol cu costuri scăzute, care să permită operatorilor de rețele publice de comunicații electronice să dețină, la nivel local sau regional, controlul complet asupra serviciilor care utilizează astfel de sisteme de acces condiționat.

Art.102. – Furnizorii de servicii de acces condiționat, indiferent de mijloacele de transmisie utilizate, care asigură accesul la serviciile de difuzare în format digital a programelor de radio și televiziune, de ale căror servicii de acces depind radiodifuzorii pentru a oferi servicii de radio și televiziune oricărui grup de potențiali consumatori de astfel de servicii, au obligația:

a) să ofere tuturor radiodifuzorilor, în condiții echitabile, rezonabile și nediscriminatorii, compatibile cu principiile dreptului concurenței, servicii tehnice care să permită recepționarea de către utilizatorii autorizați a serviciilor în format digital a programelor de radio și televiziune, prin intermediul decodoarelor administrate de furnizorii de servicii;

b) să țină evidența contabilă separată, în cadrul contabilității interne de gestiune, pentru activitățile legate de furnizarea de servicii de acces condiționat.

Art.103. – (1) Titularii drepturilor de proprietate industrială asupra unor echipamente și sisteme de acces condiționat, atunci când acordă licențe producătorilor de echipamente destinate consumatorilor, aplică condiții echitabile, rezonabile și nediscriminatorii.

(2) Luând în considerare factorii tehnici și comerciali, titularii drepturilor prevăzute la alin. (1) nu pot condiționa acordarea respectivelor licențe de elemente care să interzică, să împiedice sau să descurajeze includerea în același echipament:

- a) a unei interfețe comune care să permită conectarea cu alte sisteme de acces; sau
- b) a unor mijloace specifice altui sistem de acces, sub rezerva respectării de către titularul de licență a condițiilor relevante și rezonabile care să asigure, în ceea ce îl privește, securitatea tranzacțiilor furnizorilor de sisteme de acces condiționat.

Art.104. – (1) Autoritatea de reglementare poate realiza analize de piață, în conformitate cu prevederile secțiunii 1 a prezentului capitol, în scopul menținerii, modificării sau retragerii condițiilor impuse furnizorilor de servicii de acces condiționat, în conformitate cu prevederile prezentului paragraf.

(2) Dacă, în urma analizei de piață realizate potrivit prevederilor alin. (1), ANCOM constată că unul sau mai mulți furnizori de servicii de acces condiționat nu au putere semnificativă pe piața relevantă, poate modifica sau retrage condițiile impuse acestora, numai în măsura în care:

a) accesul utilizatorilor finali la serviciile și programele de radio și televiziune prevăzute la art. 82 din Legea nr. 504/2002 a audiovizualului, cu modificările și completările ulterioare, nu va fi afectat în mod negativ în urma acestei modificări sau retrageri; și

b) această decizie nu are consecințe negative asupra concurenței efective de pe piața cu amănuntul a serviciilor de difuzare în format digital a programelor de radio și televiziune și de pe piața sistemelor de acces condiționat și a altor facilități asociate.

(3) Măsurile prevăzute la alin. (2) pot fi luate numai în urma parcurgerii procedurilor prevăzute la art. 97 și art. 135.

Paragraful 3 – Obligații impuse furnizorilor cu putere semnificativă pe piețele de gros

Art.105. – (1) Dacă, în urma unei analize de piață realizate în conformitate cu prevederile secțiunii 1 a prezentului capitol, un operator este desemnat ca având putere semnificativă pe o piață relevantă de gros din sectorul comunicațiilor electronice, autoritatea de reglementare impune acestuia, în mod corespunzător, una sau mai multe dintre obligațiile prevăzute la art. 106 – 111.

(2) În măsura în care legea nu dispune altfel și fără a se aduce atingere prevederilor art. 13, art. 24 alin. (2) lit. h), art. 71, art. 73 și art. 75, ale art. 100 și art. 101 – 104 din prezenta lege, prevederilor art. 18 din Legea nr. /2010, prevederilor relevante ale Legii nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul

comunicațiilor electronice, cu completările ulterioare, sau obligațiilor rezultate din acordurile internaționale la care România este parte, autoritatea de reglementare poate impune obligațiile prevăzute la art. 106 – 111 numai operatorilor care au fost desemnați ca având putere semnificativă pe piață potrivit alin. (1).

(3) În cazuri excepționale, dacă autoritatea de reglementare intenționează să impună în sarcina unui operator desemnat ca având putere semnificativă pe piață potrivit alin. (1) alte obligații în legătură cu accesul și interconectarea decât cele prevăzute la art. 106 – 110, aceasta transmite Comisiei Europene o solicitare în acest sens. Decizia Comisiei Europene de autorizare sau de respingere a măsurii propuse se publică pe pagina de internet a ANCOM.

(4) Obligațiile impuse în conformitate cu prevederile alin. (1) și (3) trebuie să se bazeze pe natura problemei identificate, să fie proporționale și justificate, având în vedere obiectivele autorității de reglementare prevăzute la art. 4 – 6¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009, iar impunerea acestora trebuie să se realizeze în urma parcurgerii procedurilor prevăzute la art. 97 și 98 și art. 135.

(5) Atunci când este necesară impunerea unor obligații pentru respectarea unor acorduri internaționale, măsurile prin care se impun, se modifică sau se retrag astfel de obligații în legătură cu accesul sau interconectarea se notifică Comisiei Europene, în conformitate cu procedura prevăzută la art. 97.

Art.106. – (1) ANCOM poate impune operatorilor, în conformitate cu prevederile art. 105, obligații de transparență în legătură cu interconectarea rețelelor publice de comunicații electronice ori cu accesul la aceste rețele sau la facilitățile asociate. Aceste obligații pot viza aducerea la cunoștința publicului a anumitor informații, precum specificații tehnice, caracteristici ale rețelei, informații contabile și tarife practicate, modalități și condiții de furnizare și utilizare a serviciilor, inclusiv orice condiții care limitează accesul sau utilizarea serviciilor și aplicațiilor, cu respectarea cadrului legal în vigoare.

(2) În cazul în care unui operator i-au fost impuse obligații de nediscriminare, autoritatea de reglementare poate impune aceluși operator obligația de a publica o ofertă de referință care trebuie să fie suficient de detaliată pentru a asigura că solicitanții nu trebuie să plătească pentru resurse care nu sunt necesare serviciului pe care l-au solicitat.

(3) Oferta de referință va cuprinde o descriere suficient de detaliată a serviciilor oferite, potrivit necesităților pieței, precum și condițiile tehnice și comerciale, inclusiv de preț, corespunzătoare fiecăruia dintre aceste servicii.

(4) Autoritatea de reglementare poate impune modificări ale ofertei de referință, pentru a asigura implementarea corespunzătoare a obligațiilor impuse în conformitate cu dispozițiile prezentei legi.

(5) Autoritatea de reglementare poate preciza ce informații trebuie aduse la cunoștința publicului, nivelul de detaliu cerut și modalitatea de publicare.

(6) În cazul în care unui operator i s-au impus obligații potrivit art. 109, în legătură cu furnizarea accesului la elemente de infrastructură, autoritatea de reglementare impune acestuia obligația de a publica o ofertă de referință care va conține cel puțin elementele prevăzute în Anexa nr. 2 la prezenta lege.

Art.107. – Autoritatea de reglementare poate impune operatorilor, în conformitate cu prevederile art. 105, obligații de nediscriminare în legătură cu interconectarea rețelelor ori cu accesul la aceste rețele sau la facilitățile asociate, prin care să se asigure, în special, că operatorii:

a) aplică condiții echivalente în circumstanțe echivalente altor persoane care furnizează servicii echivalente;

b) pun la dispoziție terților servicii și informații în aceleași condiții, inclusiv în ceea ce privește calitatea, cu cele oferite pentru propriile servicii sau pentru serviciile furnizate filialelor, sediilor secundare sau partenerilor lor.

Art.108. – (1) ANCOM poate impune operatorilor, în conformitate cu prevederile art. 105, obligații privind evidența contabilă separată, în cadrul contabilității interne de gestiune, pentru anumite activități care au legătură cu interconectarea rețelelor ori cu accesul la aceste rețele sau la facilitățile asociate.

(2) Autoritatea de reglementare poate, în special, să impună unui operator integrat pe verticală să urmărească distinct în evidența corespunzătoare tarifele la vânzarea de gros și tarifele de transfer intern, pentru a asigura, între altele, îndeplinirea obligației de nediscriminare impuse în conformitate cu prevederile art. 107 sau pentru a împiedica subvenționarea încrucișată. Autoritatea de reglementare poate stabili formatul și metodologia contabilă ce trebuie utilizate în vederea respectării acestei obligații.

(3) Pentru a facilita verificarea îndeplinirii obligațiilor de transparență și de nediscriminare, autoritatea de reglementare poate să impună operatorilor obligația de a furniza, la cerere, înregistrări contabile, inclusiv date provenind de la terți privitoare la venituri.

(4) În scopul promovării unei piețe deschise și concurențiale, autoritatea de reglementare poate publica informațiile contabile obținute, în condițiile legii.

Art.109. – (1) Autoritatea de reglementare poate impune operatorilor, în conformitate cu prevederile art. 105, obligația de a permite accesul și utilizarea unor elemente specifice ale rețelei ori unor facilități asociate, în special în cazul în care se consideră că refuzul de a acorda accesul ori impunerea unor clauze care au efect similar ar conduce la împiedicarea dezvoltării unei piețe concurențiale la nivel cu amănuntul sau la prejudicierea intereselor utilizatorilor finali.

(2) Obligațiile prevăzute la alin. (1) pot viza, printre altele:

a) acordarea către un terț a dreptului de acces la elemente specifice ale rețelei sau la facilități asociate, inclusiv a accesului la elementele de rețea care nu sunt active și a accesului necondiționat la bucla locală, în vederea asigurării, printre altele, a furnizării serviciilor de selectare sau preselectare a transportatorului, precum și a revânzării serviciului de acces la rețea;

b) negocierea, cu bună-credință, cu orice terț care solicită accesul;

c) neretragerea dreptului de acces deja acordat;

d) furnizarea anumitor servicii, prin vânzarea de gros a acestora, în vederea revânzării către terți;

e) acordarea accesului liber la interfețele tehnice, protocoalele sau alte tehnologii esențiale care sunt indispensabile pentru interoperabilitatea serviciilor, inclusiv a serviciilor de rețele virtuale;

f) furnizarea colocării sau a altor forme de utilizare partajată a facilităților asociate;

g) furnizarea unor servicii determinate, necesare pentru asigurarea interoperabilității serviciilor destinate utilizatorilor finali, inclusiv a resurselor destinate serviciilor de rețele inteligente sau a serviciului de roaming în rețelele mobile;

h) acordarea accesului la sistemele de asistență operațională sau la alte sisteme software similare, necesare pentru asigurarea unei concurențe loiale în furnizarea serviciilor;

i) interconectarea rețelelor sau a elementelor rețelelor;

j) acordarea accesului la serviciile asociate, precum serviciile de localizare, identificare și prezență.

(3) ANCOM poate atașa obligațiilor prevăzute la alin. (1) condiții referitoare la echitatea, rezonabilitatea și celeritatea îndeplinirii acestora.

(4) La impunerea obligațiilor prevăzute la alin. (1) autoritatea de reglementare ia în considerare, în special:

a) viabilitatea tehnică și economică a utilizării sau instalării unor facilități alternative, în condițiile gradului de dezvoltare a pieței, pe baza naturii și tipului interconectării sau accesului în cauză, inclusiv viabilitatea asigurării altor forme de acces în amonte, cum ar fi accesul la canalizație;

b) fezabilitatea furnizării accesului solicitat, în funcție de capacitatea disponibilă;

c) investiția inițială realizată de proprietarul infrastructurii, având în vedere atât investițiile publice realizate, cât și riscurile implicate în angajarea unei asemenea investiții;

d) necesitatea promovării concurenței pe termen lung, îndeosebi a concurenței eficiente din punct de vedere economic, bazate pe infrastructuri;

e) existența anumitor drepturi de proprietate intelectuală, dacă este cazul;

f) furnizarea de servicii paneuropene.

(5) Atunci când impune obligațiile prevăzute de prezentul articol, ANCOM poate stabili și condițiile tehnice sau operaționale pe care furnizorul sau beneficiarii accesului trebuie să le îndeplinească în vederea asigurării unor condiții normale de exploatare a rețelei. Obligațiile referitoare la respectarea anumitor standarde tehnice sau specificații vor fi stabilite cu respectarea dispozițiilor art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009.

Art.110. – (1) Dacă o analiză de piață realizată în condițiile legii indică absența concurenței efective, care presupune că operatorul în cauză este capabil să mențină tarifele la un nivel excesiv de înalt sau că diferența dintre tarifele pentru serviciile cu amănuntul și tarifele de gros percepute furnizorilor care oferă servicii cu amănuntul similare este de așa natură încât produce efecte anticoncurențiale, în detrimentul utilizatorilor finali, atunci autoritatea de reglementare poate, în conformitate cu prevederile art. 105, să impună obligații referitoare la recuperarea costurilor și controlul tarifelor, inclusiv obligații de fundamentare a tarifelor în funcție de costuri și obligații privind implementarea unor sisteme de contabilitate a costurilor, pentru furnizarea anumitor forme de acces sau de interconectare. În vederea încurajării investițiilor, îndeosebi a celor în rețelele de generație viitoare, autoritatea de reglementare ia în considerare investiția eficientă făcută de operatorul în cauză și va permite

existența unei rate rezonabile de recuperare a capitalului investit, ținând seama de riscurile specifice asociate unui proiect nou de investiții în rețea.

(2) Orice mecanism de acoperire a costurilor sau orice metodologie de tarifare impuse în condițiile alin. (1) trebuie să promoveze eficiența economică și concurența și să maximizeze beneficiul consumatorilor. În acest scop, autoritatea de reglementare poate să ia în considerare tarifele practicate pe piețele concurențiale comparabile.

(3) În cazul în care un operator are obligația să își fundamenteze tarifele în funcție de costuri, atunci proba faptului că tarifele respective sunt determinate în funcție de costuri, inclusiv o rată rezonabilă de recuperare a investiției, se află în sarcina operatorului în cauză. În vederea calculării costului furnizării eficiente a serviciilor, autoritatea de reglementare poate utiliza sisteme de contabilitate a costurilor, altele decât cele utilizate de operator. Autoritatea de reglementare poate cere unui operator să furnizeze toate informațiile care au stat la baza determinării unor tarife și poate impune, dacă este cazul, ajustări ale acestora.

(4) În cazul în care controlul tarifelor se realizează prin impunerea implementării unui sistem de contabilitate a costurilor, descrierea acestui sistem trebuie făcută publică, indicându-se cel puțin principalele categorii în care sunt grupate costurile și regulile utilizate pentru alocarea costurilor. Îndeplinirea obligațiilor de implementare a sistemului contabil trebuie auditată anual de un organism independent, rezultatele acestui audit urmând să fie publicate în condițiile stabilite de autoritatea de reglementare.

Art.111. – (1) În cazuri excepționale, atunci când autoritatea de reglementare consideră că obligațiile impuse în temeiul art. 106 – 110 nu sunt suficiente pentru a asigura concurența efectivă și că există în continuare probleme concurențiale importante sau persistente în ceea ce privește furnizarea la nivelul piețelor de gros a anumitor servicii de acces, aceasta poate impune operatorilor integrați pe verticală, cu respectarea prevederilor art. 105 alin. (3), obligația de a transfera activitățile aferente furnizării la nivelul piețelor de gros a unor servicii de acces relevante unei entități economice care funcționează independent.

(2) Entitatea economică prevăzută la alin. (1) va avea obligația de a furniza servicii de acces tuturor solicitanților, inclusiv altor entități din cadrul societății-mamă, utilizând aceleași sisteme și procese și respectând aceleași durate, termene și condiții, inclusiv referitoare la tarife și la nivelul serviciilor furnizate.

(3) Atunci când autoritatea de reglementare intenționează să impună obligația de separare funcțională, aceasta transmite Comisiei Europene o propunere care cuprinde:

a) dovezi care să susțină concluziile autorității de reglementare, astfel cum acestea sunt prevăzute la alin. (1);

b) o evaluare motivată care să arate că, pentru o perioadă rezonabilă, nu există sau există premise reduse pentru concurența bazată pe infrastructuri, durabilă și susținută;

c) o analiză a impactului preconizat asupra autorității de reglementare, asupra operatorului, în special asupra forței de muncă a operatorului căruia i se impune această obligație, asupra pieței de comunicații electronice în general și asupra stimulentele pentru investiții pe această piață, în special în ceea ce privește necesitatea asigurării coeziunii sociale și teritoriale, precum și impactul asupra altor părți interesate, în special impactul preconizat asupra concurenței și orice efecte potențiale asupra consumatorilor;

d) o analiză care justifică de ce impunerea acestei obligații ar reprezenta modalitatea cea mai eficientă de a pune în aplicare obligațiile impuse pentru a remedia problemele concurențiale identificate.

(4) Proiectul unei măsuri care vizează impunerea obligației de separare funcțională cuprinde următoarele elemente:

a) natura și gradul exact de separare, menționând în special statutul juridic al entității economice separate;

b) identificarea activelor entității economice separate și a serviciilor care urmează să fie furnizate de aceasta;

c) clauze privind conducerea entității care să asigure independența personalului acesteia, precum și structura corespunzătoare a sistemului de stimulente și de remunerare;

d) reguli care să asigure respectarea obligațiilor impuse;

e) reguli care să asigure transparența procedurilor operaționale, în special față de celelalte părți interesate;

f) procedura de monitorizare a îndeplinirii obligațiilor, inclusiv prin publicarea unui raport anual.

(5) Pe baza deciziei Comisiei Europene de autorizare a măsurilor propuse, potrivit art. 105 alin. (3), ANCOM realizează o analiză coordonată a diferitelor piețe asociate rețelei de acces, în conformitate cu prevederile secțiunii 1 a prezentului capitol. Pe baza acestei analize, autoritatea de reglementare impune, menține, modifică sau retrage obligațiile specifice, cu respectarea prevederilor art. 97 și 98 și art. 135.

(6) Operatorului căruia i s-a impus obligația de separare funcțională i se pot impune oricare dintre obligațiile prevăzute la art. 106 – 110 pe piețele relevante pe care a fost desemnat ca având putere semnificativă sau oricare alte obligații autorizate de Comisia Europeană, potrivit art. 105 alin. (3).

Art.112. – (1) Operatorii integrați pe verticală care, în conformitate cu dispozițiile secțiunii 1 a prezentului capitol, au fost desemnați ca având putere semnificativă pe una sau mai multe piețe relevante din sectorul comunicațiilor electronice, și care intenționează să transfere o parte substanțială sau totalitatea activelor aferente rețelei de acces unei entități juridice distincte controlată, direct sau indirect, de un proprietar diferit sau să înființeze o entitate economică separată prin intermediul căreia să asigure altor furnizori care activează la nivelul pieței cu amănuntul, inclusiv propriei sale activități cu amănuntul, servicii de acces echivalente, au obligația de a informa autoritatea de reglementare, cu cel puțin 12 luni în avans cu privire la această intenție, pentru a permite autorității de reglementare să evalueze efectele măsurilor planificate.

(2) Orice modificare a intențiilor comunicate conform prevederilor alin. (1), precum și rezultatul final al procesului de separare, vor fi transmise în cel mai scurt timp autorității de reglementare.

(3) Operatorul prevăzut la alin. (1) are obligația de a transmite autorității de reglementare toate informațiile necesare pentru evaluarea impactului măsurii de separare voluntară a activității.

(4) Autoritatea de reglementare evaluează efectul măsurilor planificate asupra obligațiilor specifice impuse în conformitate cu prevederile prezentului capitol. În acest scop,

autoritatea de reglementare realizează o analiză coordonată a diferitelor piețe asociate rețelei de acces, putând impune, menține, modifica sau retrage una sau mai multe dintre obligații, cu respectarea procedurilor prevăzute la art. 97 și 98 și art. 135.

(5) În vederea atingerii obiectivelor prevăzute la art. 4 – 6¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009, ANCOM poate solicita modificarea măsurilor propuse de separare voluntară a activității.

(6) Entitățile rezultate în urma separării voluntare, indiferent de statutul juridic al acesteia, i se pot impune oricare dintre obligațiile prevăzute la art. 106 – 110 pe piețele relevante pe care a fost desemnată ca având putere semnificativă sau oricare alte obligații autorizate de Comisia Europeană, potrivit art. 105 alin. (3).

Secțiunea 3 – Promovarea concurenței pe piețele cu amănuntul

Art.113. – (1) Dacă, în urma unei analize de piață realizate în conformitate cu prevederile secțiunii 1 a prezentului capitol, ANCOM stabilește că, pe o anumită piață la nivelul furnizării serviciilor cu amănuntul, nu există concurență efectivă, iar obligațiile impuse în conformitate cu prevederile art. 106 – 110 nu sunt suficiente pentru atingerea obiectivelor prevăzute la art. 4 – 6¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009, aceasta poate impune furnizorilor cu putere semnificativă pe piața respectivă, în mod corespunzător, obligațiile necesare în scopul protejării intereselor utilizatorilor finali și al promovării unei concurențe efective.

(2) Obligațiile impuse de ANCOM potrivit alin. (1) pot include:

- a) interzicerea practicării de prețuri excesive în raport cu costurile pe care le implică furnizarea serviciilor;
- b) interzicerea practicării unor prețuri de ruinare, având ca efect limitarea intrării pe piață sau restrângerea concurenței;
- c) interzicerea favorizării nejustificate a anumitor utilizatori finali în comparație cu alții;
- d) interzicerea condiționării furnizării serviciului de acceptarea de către utilizatorii finali a unor prestații suplimentare, fără legătură cu serviciul solicitat.

(3) ANCOM poate impune, de asemenea, unui furnizor cu putere semnificativă pe o piață cu amănuntul:

- a) plafoane tarifare sau formule de control al creșterii tarifelor la furnizarea serviciilor cu amănuntul;
- b) măsuri de control al tarifelor individuale;
- c) măsuri de fundamentare a tarifelor în funcție de costuri sau pe baza prețurilor ori tarifelor practicate pe piețe comparabile.

(4) Obligațiile impuse potrivit prezentului articol trebuie să fie corespunzătoare naturii problemei identificate, proporționale și necesare pentru atingerea obiectivelor prevăzute la art. 4 – 6¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009.

Art.114. – (1) Atunci când este adecvat și necesar, ANCOM impune acelor furnizori cărora le-au fost impuse obligații potrivit art. 113 obligația de a implementa un sistem de

contabilitate a costurilor. ANCOM poate stabili formatul și metodologia contabilă ce vor fi folosite.

(2) Îndeplinirea obligațiilor de implementare a sistemului de contabilitate a costurilor trebuie auditată anual de un organism independent, rezultatele acestui audit urmând să fie publicate în condițiile stabilite de autoritatea de reglementare.

Art.115. – ANCOM nu impune obligațiile stabilite de prezenta secțiune pe anumite piețe geografice sau pentru anumite categorii de utilizatori dacă stabilește că există concurență efectivă.

CAPITOLUL VIII **Soluționarea litigiilor**

Art.116. – (1) În situația apariției unui litigiu între furnizori de rețele sau de servicii de comunicații electronice în legătură cu obligațiile impuse acestora prin dispozițiile prezentei legi, ale regulamentelor comunitare din domeniul comunicațiilor electronice sau impuse de către ANCOM în conformitate cu aceste dispoziții, ori între astfel de furnizori și persoane având calitatea de furnizori în alte state membre ale Uniunii Europene care solicită sau beneficiază de acces sau interconectare în temeiul prezentei legi, partea interesată poate sesiza ANCOM în vederea soluționării litigiului sau poate introduce o cerere de chemare în judecată la instanța competentă. Litigiul va fi soluționat prin decizie a președintelui ANCOM în termen de cel mult 4 luni de la data sesizării, în afara situațiilor excepționale, în care un termen mai lung este necesar pentru buna soluționare a cazului.

(2) În soluționarea litigiilor prevăzute la alin. (1), ANCOM va avea în vedere obiectivele menționate la art. 4 – 6¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009.

(3) Decizia se comunică părților și se publică pe pagina de internet a ANCOM, cu respectarea principiului confidențialității.

(4) Decizia emisă de președintele ANCOM, în condițiile prezentului articol, constituie act administrativ-jurisdicțional, putând fi atacată în contencios administrativ, în conformitate cu prevederile art. 12 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009.

Art.117. – (1) În situația apariției unui litigiu între furnizori de rețele sau de servicii de comunicații electronice care provin din România și dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene, în legătură cu obligațiile impuse acestora în temeiul legislațiilor naționale, în cazul în care litigiul este de competența ANCOM și a uneia sau mai multor autorități naționale de reglementare din alte state membre, partea interesată se poate adresa ANCOM sau autorității naționale de reglementare din celălalt stat membru, în vederea soluționării litigiului.

(2) Dacă ANCOM este sesizată, va colabora cu autoritatea națională de reglementare din celălalt stat membru și, în vederea soluționării litigiului, va lua în considerare punctul de vedere exprimat de aceasta din urmă, astfel încât să se asigure o soluționare unitară a litigiului.

(3) Atunci când apreciază ca fiind necesar pentru soluționarea temeinică a litigiului, ANCOM poate solicita punctul de vedere al OAREC. În acest caz, litigiul va fi soluționat cu

luarea în considerare a punctului de vedere exprimat de OAREC, cu excepția situațiilor când este necesară dispunerea de măsuri provizorii.

(4) Prevederile art. 116 alin. (2) – (4) se aplică în mod corespunzător.

Art.118. – (1) ANCOM stabilește o procedură facultativă în scopul soluționării echitabile și prompte a litigiilor nerezolvate pe cale amiabilă dintre utilizatorii finali și furnizorii de rețele publice de comunicații electronice sau de servicii de comunicații electronice destinate publicului, ocazionate de aplicarea prezentei legi sau în legătură cu clauzele privind exercitarea drepturilor conferite de prezenta lege, prevăzute în contractele reglementate de cap. V ori cu executarea acestor clauze.

(2) Procedura prevăzută la alin. (1) trebuie să fie transparentă, nediscriminatorie, imparțială, simplă și necostisitoare.

(3) În vederea soluționării litigiilor prevăzute la alin. (1), ANCOM poate solicita punctul de vedere al organismelor ce reprezintă interesele utilizatorilor finali, precum și al altor entități relevante din domeniul protecției consumatorilor, după caz.

(4) ANCOM poate stabili un sistem de rambursare a cheltuielilor făcute de utilizatorii finali sau de despăgubire pentru prejudiciile suferite de aceștia în raporturile cu furnizorii de rețele publice de comunicații electronice sau de servicii de comunicații electronice destinate publicului, aplicabil în cazuri întemeiate.

(5) În situația în care părțile implicate provin din mai multe state membre ale Uniunii Europene, autoritățile naționale de reglementare competente își vor coordona eforturile în vederea soluționării temeinice a litigiului.

Art.119. – Procedurile de soluționare a litigiilor prevăzute de prezentul capitol se stabilesc prin decizie a președintelui ANCOM.

CAPITOLUL IX

Furnizarea de informații

Art.120. – (1) ANCOM are dreptul să solicite persoanelor care furnizează sau au furnizat rețele sau servicii de comunicații electronice ori facilități asociate, informațiile, inclusiv de natură financiară, necesare în vederea exercitării atribuțiilor prevăzute de prezenta lege sau de legislația specială din domeniul comunicațiilor electronice.

(2) Informațiile prevăzute la alin. (1) pot fi solicitate de ANCOM în special în următoarele scopuri:

a) verificarea respectării obligațiilor prevăzute de dispozițiile prezentei legi sau ale legislației speciale din domeniul comunicațiilor electronice sau impuse de ANCOM în conformitate cu aceste dispoziții, precum și punerea în aplicare și executarea regulamentelor comunitare din domeniul comunicațiilor electronice, în special în ceea ce privește monitorizarea pieței și verificarea respectării obligațiilor furnizorilor de rețele sau de servicii de comunicații electronice care decurg din aceste regulamente, în cazurile în care competența de monitorizare și verificare a acestor obligații aparține autorității naționale de reglementare;

- b) stabilirea tarifului de monitorizare anual, în conformitate cu prevederile cap. X;
- c) stabilirea contribuțiilor pentru finanțarea serviciilor din sfera serviciului universal;
- d) desemnarea furnizorilor de serviciu universal și impunerea în sarcina acestora a obligațiilor prevăzute în prezenta lege;
- e) identificarea piețelor relevante din sectorul comunicațiilor electronice, realizarea analizelor de piață și identificarea furnizorilor cu putere semnificativă, în conformitate cu prevederile cap. VII;
- f) impunerea în sarcina furnizorilor de rețele sau de servicii de comunicații electronice cu putere semnificativă pe piață a obligațiilor prevăzute de prezenta lege;
- g) acordarea resurselor limitate de spectru radio, numerotație ori a resurselor tehnice și impunerea de obligații cu privire la utilizarea acestora;
- h) soluționarea litigiilor prevăzute la cap. VIII;
- i) realizarea de statistici clar definite, necesare exercitării atribuțiilor ANCOM;
- j) elaborarea de rapoarte, studii, analize și altele asemenea, în domeniul comunicațiilor electronice;
- k) evaluarea necesității și oportunității emiterii de noi reglementări, în conformitate cu atribuțiile ANCOM;
- l) evaluarea implementării reglementărilor în vigoare;
- m) publicarea unor situații comparative privind calitatea și tarifele serviciilor, în vederea maximizării beneficiilor utilizatorilor finali;
- n) asigurarea utilizării eficiente și efective a frecvențelor radio.

(3) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (1) și (2), ANCOM poate îndeosebi să solicite:

a) furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice și furnizorilor de servicii de comunicații electronice destinate publicului, informații despre viitoare dezvoltări ale rețelei și ale serviciilor care ar putea avea impact asupra serviciilor oferite pe piața de gros competitorilor;

b) furnizorilor desemnați ca având putere semnificativă pe piețele relevante de gros din sectorul comunicațiilor electronice, date contabile privind serviciile furnizate pe piețele cu amănuntul care sunt asociate cu piețele de gros pe care aceștia au fost identificați de ANCOM ca având putere semnificativă.

(4) ANCOM poate impune furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice și furnizorilor de servicii de comunicații electronice destinate publicului obligația de a transmite periodic anumite categorii de informații, în vederea realizării unor rapoarte statistice cu privire la piața de comunicații electronice.

(5) Fără a aduce atingere obligațiilor de informare impuse prin actele normative sau individuale emise de ANCOM în conformitate cu dispozițiile prezentei legi sau ale legislației speciale din domeniul comunicațiilor electronice, informațiile prevăzute la alin. (1) vor fi solicitate în scris și motivat, iar cantitatea și natura acestora trebuie să fie proporționale cu scopul pentru care au fost solicitate.

(6) Persoanele prevăzute la alin. (1) au obligația de a pune la dispoziție informațiile, în termenul și în condițiile indicate de ANCOM, după caz.

(7) ANCOM publică informațiile care ar putea contribui la dezvoltarea unei piețe deschise și concurențiale, inclusiv informații actualizate referitoare la aplicarea regulamentelor

comunitare, cu respectarea principiului confidențialității și a prevederilor legale privind liberul acces la informațiile de interes public, precizând și condițiile și procedura de acces al persoanelor interesate la aceste informații.

Art.121. – (1) ANCOM cooperează cu autorități de reglementare în domeniul comunicațiilor electronice din străinătate, inclusiv pe baza unor acorduri de colaborare și schimb de informații, în vederea îndeplinirii atribuțiilor care îi revin în temeiul prezentei legi și al legislației speciale în domeniul comunicațiilor electronice, precum și pentru a facilita exercitarea de către aceste autorități a atribuțiilor ce le revin în temeiul legislației naționale aplicabile.

(2) ANCOM va transmite autorităților naționale de reglementare din alte state membre ale Uniunii Europene informațiile solicitate motivat de acestea, în vederea îndeplinirii atribuțiilor acestora prevăzute în legislația comunitară.

(3) ANCOM va furniza Comisiei Europene, la cererea motivată a acesteia, toate informațiile necesare în vederea exercitării atribuțiilor sale. Natura și cantitatea informațiilor vor fi proporționale cu scopul pentru care au fost solicitate.

(4) Dacă informațiile solicitate de Comisia Europeană au fost transmise în prealabil de furnizorii de rețele sau de servicii de comunicații electronice în conformitate cu dispozițiile art. 120, ANCOM va informa furnizorii respectivi cu privire la transmiterea informațiilor.

(5) În măsura în care este necesar, Comisia Europeană poate pune la dispoziția autorităților naționale de reglementare din alte state membre ale Uniunii Europene informațiile transmise în conformitate cu prevederile alin. (3), cu excepția cazului în care ANCOM a solicitat, în mod expres și motivat, contrariul.

(6) Dacă informațiile transmise în conformitate cu prevederile alin. (2), (3) sau (5) sunt considerate confidențiale, în conformitate cu prevederile legislației naționale și comunitare, ANCOM solicită Comisiei Europene și autorităților naționale de reglementare respectarea caracterului confidențial.

(7) ANCOM poate solicita autorităților naționale de reglementare din alte state membre ale Uniunii Europene informațiile necesare în vederea exercitării atribuțiilor prevăzute de prezenta lege sau de legislația specială din domeniul comunicațiilor electronice, respectând, acolo unde este cazul, caracterul confidențial al informațiilor primite.

(8) În vederea revizuirii periodice a legislației comunitare din domeniul comunicațiilor electronice și a monitorizării sistemelor naționale de autorizare generală și de acordare a dreptului de utilizare pentru anumite resurse limitate, ANCOM va furniza Comisiei Europene toate informațiile solicitate.

Capitolul X **Tariful de monitorizare**

Art.122. – Orice persoană care are calitatea de furnizor de rețele publice de comunicații electronice, furnizor de servicii de comunicații electronice destinate publicului sau furnizor de servicii poștale are obligația de a plăti către ANCOM un tarif de monitorizare anual,

în condițiile prevăzute de prezentul capitol, din momentul dobândirii calității de furnizor și până la încetarea acestei calități.

Art.123. – (1) Tariful de monitorizare poate acoperi numai cheltuielile administrative ale ANCOM.

(2) Cheltuielile administrative ale ANCOM sunt cele aferente gestionării, controlării și aplicării regimului de autorizare generală, ale drepturilor de utilizare a resurselor limitate ori ale obligațiilor prevăzute de dispozițiile prezentei legi sau ale legislației speciale din domeniul comunicațiilor electronice ori al serviciilor poștale sau care pot fi impuse de ANCOM în conformitate cu aceste dispoziții, inclusiv cele aferente exercitării atribuțiilor ANCOM în materia administrării resurselor limitate, putând include, printre altele:

- a) costuri pentru cooperare, armonizare și standardizare internațională;
- b) costuri cu realizarea analizelor de piață ori a impunerii obligațiilor în sarcina furnizorilor cu putere semnificativă;
- c) costuri cu asigurarea implementării serviciului universal, fără a se referi la compensarea costului net determinat de furnizarea serviciilor din sfera serviciului universal;
- d) costuri cu monitorizarea respectării obligațiilor prevăzute de cadrul legal ori impuse în conformitate cu acest cadru;
- e) costuri determinate de elaborarea și aplicarea legislației secundare în domeniul comunicațiilor electronice și serviciilor poștale din domeniul de competență a ANCOM.

Art.124. – (1) Tariful de monitorizare prevăzut la art. 122 se calculează ca un procent din cifra de afaceri realizată în anul anterior celui pentru care se datorează, în cazul persoanelor care au avut calitatea de furnizor pe parcursul întregului an calendaristic anterior.

(2) Tariful de monitorizare prevăzut la alin. (1) se calculează ca un procent din cifra de afaceri înregistrată în lunile anului anterior celui pentru care se datorează, în care a avut calitatea de furnizor, în cazul persoanelor care nu au avut calitatea de furnizor pe parcursul întregului an calendaristic anterior.

(3) Procentul prevăzut la alin. (1) și (2) se determină anual, fără a depăși 0,4%, ca raport între:

- a) cheltuielile administrative prevăzute la art. 123 alin. (2), din care se scad veniturile din alte surse; și
- b) cifra de afaceri cumulată a persoanelor prevăzute la alin. (1) și (2).

(4) În vederea determinării diferenței prevăzute la alin. (3) lit. a), pot fi luate în considerare și sume din excedentul anual rezultat din execuția bugetelor anilor precedenți.

(5) În cazul persoanelor prevăzute la alin. (1), suma luată în considerare pentru determinarea tarifului de monitorizare este întreaga cifră de afaceri prevăzută în situațiile financiare anuale întocmite pentru anul anterior celui pentru care se datorează tariful de monitorizare.

(6) Cifra de afaceri a persoanelor prevăzute la alin. (2) se determină prin cumularea veniturilor realizate în lunile din anul anterior celui pentru care se datorează tariful de monitorizare, în care acestea au avut calitatea de furnizor, luându-se în considerare inclusiv luna în care au dobândit această calitate.

(7) Pentru persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, cifrei de afaceri îi corespunde totalitatea veniturilor brute realizate în anul anterior celui pentru care se datorează tariful de monitorizare, respectiv totalitatea veniturilor brute realizate în lunile din anul anterior celui pentru care se datorează tariful de monitorizare, în care au avut calitatea de furnizor.

Art.125. – (1) Quantumul tarifului de monitorizare anual datorat de fiecare furnizor se stabilește prin aplicarea procentului prevăzut la art. 124 alin. (3) la cifra de afaceri prevăzută la art. 124 alin. (5), (6) sau (7), după caz.

(2) Quantumul tarifului de monitorizare prevăzut la alin. (1) se stabilește la data determinării cifrei de afaceri cumulate prevăzute la art. 124 alin. (3) lit. b), dar nu mai târziu de data de 15 septembrie a anului respectiv, prin decizie a președintelui ANCOM, care se comunică fiecărui furnizor.

Art.126. – (1) La încetarea calității de furnizor, indiferent de forma acesteia, orice furnizor are obligația de a achita un tarif de monitorizare stabilit astfel:

a) în cazul în care încetarea calității de furnizor are loc înainte de determinarea tarifului de monitorizare anual potrivit art. 125 alin. (2), furnizorul datorează un tarif de monitorizare ce reprezintă produsul dintre procentul stabilit de ANCOM în condițiile art. 124 alin. (3) pentru anul anterior și cifra de afaceri realizată în anul anterior sau în lunile din anul anterior în care acesta a avut calitatea de furnizor, cumulată cu cifra de afaceri realizată în lunile în care a avut această calitate din anul în cursul căruia are loc încetarea;

b) în cazul în care încetarea calității de furnizor are loc după determinarea tarifului de monitorizare anual potrivit art. 125 alin. (2), pe lângă acest tarif, furnizorul datorează și un tarif suplimentar, calculat ca produs între procentul stabilit de ANCOM în condițiile art. 124 alin. (3) pentru anul în curs și cifra de afaceri realizată în lunile în care a avut această calitate din anul în cursul căruia are loc încetarea.

(2) Persoanele care datorează tariful de monitorizare prevăzut la alin. (1) au obligația de a transmite ANCOM, în termen de 15 zile de la data încetării calității de furnizor, o situație privind cifra de afaceri realizată în anul anterior sau în lunile din anul anterior în care a avut calitatea de furnizor, cumulată cu cifra de afaceri realizată în lunile în care a avut această calitate din anul în cursul căruia are loc încetarea sau, respectiv, privind cifra de afaceri realizată în lunile în care a avut această calitate din anul în cursul căruia are loc încetarea, în condițiile stabilite de ANCOM.

(3) În cazul în care persoanele prevăzute la alin. (1) nu comunică ANCOM, în termenul prevăzut la alin. (2), documentele prevăzute la alin. (2), ANCOM stabilește în sarcina acestor persoane obligația de plată a tarifului de monitorizare datorat la încetarea calității de furnizor prin luarea în considerare a ultimei cifre de afaceri cunoscute de către ANCOM, multiplicată cu 1/12 și cu numărul lunilor din anul în care au avut această calitate fără să se fi stabilit tariful de monitorizare.

(4) Tariful de monitorizare datorat potrivit prevederilor alin. (1) lit. a) se stabilește prin decizie a președintelui ANCOM, iar diferența dintre acesta și plățile anticipate stabilite în condițiile art. 127 alin. (1) se achită în termenul prevăzut la art. 128 sau, după caz, se restituie în condițiile Codului de procedură fiscală.

(5) Tariful de monitorizare datorat potrivit prevederilor alin. (1) lit. b) se stabilește prin decizie a președintelui ANCOM și se achită în termenul prevăzut la art. 128.

(6) Persoanele cărora le-a încetat calitatea de furnizor de rețele sau servicii de comunicații electronice ori cea de furnizor de servicii poștale în același an în care au dobândit această calitate datorează un tarif de monitorizare ce reprezintă produsul dintre procentul prevăzut la alin. (1) lit. a) sau, după caz, la alin.(1) lit. b) și cifra de afaceri realizată în lunile în care au avut această calitate, luându-se în considerare inclusiv luna în care au dobândit calitatea și exclusiv luna în care aceasta a încetat.

(7) Persoanelor prevăzute la alin. (6) li se aplică în mod corespunzător prevederile alin. (2) – (5).

(8) În cazul furnizorilor cărora le-a încetat calitatea ca urmare a fuziunii, tariful de monitorizare prevăzut la alin. (1) va fi stabilit în sarcina societăților absorbante sau nou-constituite.

(9) În cazul furnizorilor cărora le-a încetat calitatea ca urmare a divizării, tariful de monitorizare prevăzut la alin. (1) va fi stabilit în sarcina societăților beneficiare sau nou-constituite conform proiectului de divizare, iar dacă interpretarea proiectului nu permite luarea unei decizii privind stabilirea acestuia, tariful de monitorizare va fi stabilit în sarcina societăților beneficiare sau nou-constituite în mod solidar.

Art.127. – (1) ANCOM poate impune persoanelor prevăzute la art. 122 obligația de a efectua în contul tarifului de monitorizare anual plăți anticipate după cum urmează:

a) până la data de 15 martie a anului, dar nu mai puțin de 15 zile de la data comunicării deciziei, 30% din ultimul tarif de monitorizare datorat;

b) până la data de 15 iunie a anului, dar nu mai puțin de 15 zile de la data comunicării deciziei, 30% din ultimul tarif de monitorizare datorat.

(2) Quantumul plăților anticipate prevăzute la alin. (1) se stabilește până la data de 15 februarie prin decizie a președintelui ANCOM.

(3) Ultimul tarif de monitorizare datorat, pe baza căruia se determină plățile anticipate, este tariful de monitorizare stabilit în condițiile art. 125 alin. (2), fără a lua în calcul plățile anticipate efectuate în acel an.

(4) Diferența dintre tariful de monitorizare anual stabilit în condițiile art. 125 alin. (2) și eventualele plăți anticipate stabilite în condițiile alin. (1) se achită în termenul prevăzut la art. 128 sau, după caz, se restituie în condițiile Codului de procedură fiscală.

Art.128. – Termenul de plată a tarifelor prevăzute la art. 126 alin. (4) sau (5) și la art. 127 alin. (4) este data de 25 a lunii următoare celei în care s-a emis decizia, dar nu mai puțin de 15 zile de la data comunicării acesteia.

Art.129. – (1) Persoanele prevăzute la art. 124 și la art. 125 alin. (1) și (6) pot solicita, în vederea determinării tarifului, luarea în considerare a veniturilor rezultate exclusiv din furnizarea de rețele sau de servicii de comunicații electronice ori din furnizarea de servicii poștale, în locul cifrei de afaceri, prevederile art. 124 – 126 aplicându-se în mod corespunzător.

(2) În vederea aplicării prevederilor alin.(1), furnizorii sunt obligați să țină contabilitatea în mod distinct în ceea ce privește veniturile obținute din activitățile de furnizare de rețele sau de servicii de comunicații electronice ori, după caz, de furnizare de servicii poștale. Certificarea acestor venituri se va realiza de către un auditor independent sau de către un expert contabil autorizat potrivit legii, în condițiile stabilite de ANCOM.

(3) Nettransmiterea documentelor cuprinzând veniturile certificate în condițiile prevăzute la alin. (2) în vederea determinării tarifului de monitorizare are ca efect determinarea acestuia în funcție de cifra de afaceri prevăzută la art. 124 alin. (5).

Art.130. – (1) Persoanele prevăzute la art. 124 alin. (1) și (2), care au calitatea de comerciant, cu excepția celor prevăzute la alin. (2), au obligația de a transmite ANCOM situațiile financiare anuale conținând cifrele de afaceri înscrise în contul de profit și pierdere, necesare pentru determinarea tarifului de monitorizare, în termen de 7 zile de la expirarea termenului legal de depunere a acestora la organele competente la care se înregistrează, potrivit legislației în vigoare.

(2) Persoanele fizice autorizate, întreprinderile familiale și întreprinderile individuale care datorează tariful de monitorizare prevăzut la art. 124 au obligația de a transmite ANCOM declarațiile financiare anuale privind veniturile brute realizate, necesare pentru determinarea tarifului de monitorizare, în termen de 7 zile de la expirarea termenului legal de depunere a acestora la organele competente la care se înregistrează, potrivit legislației în vigoare.

(3) Pentru alte categorii de persoane decât cele prevăzute la alin. (1) și (2), care au calitatea de furnizor, documentele necesare în vederea stabilirii tarifului de monitorizare și termenele de transmitere a acestora către ANCOM se stabilesc prin decizie a președintelui ANCOM.

(4) Persoanele prevăzute la art. 124 alin. (2) au obligația de a transmite ANCOM, în termenul prevăzut la alin. (2), situația privind cifra de afaceri realizată în lunile din anul anterior în care acestea au avut calitatea de furnizor de rețele sau servicii de comunicații electronice ori de furnizor de servicii poștale.

(5) Nettransmiterea în termenele și în condițiile prevăzute de dispozițiile legale a documentelor prevăzute la alin. (4) necesare în vederea determinării tarifului de monitorizare are ca efect determinarea acestuia în funcție de cifra de afaceri prevăzută la art. 124 alin. (5).

Art.131. – Prin excepție de la prevederile art. 122 și ale art. 126 alin. (1) și (6), furnizorii care înregistrează o cifră de afaceri care nu depășește echivalentul în lei a 100.000 de euro, la cursul de schimb valutar mediu al perioadei în care a fost realizată cifra de afaceri, calculat pe baza cursului de schimb valutar mediu lunar comunicat de Banca Națională a României, nu au obligația de plată a tarifului de monitorizare, prevederile art. 122 – 130 aplicându-se în mod corespunzător.

Art.132. – Procedura de aplicare a prevederilor art. 122 – 131 se stabilește prin decizie a președintelui ANCOM, cu respectarea principiilor obiectivității, transparenței și proporționalității.

Capitolul XI

Consultare, transparență și informare

Art.133. – (1) În vederea aplicării prezentei legi, ANCOM are obligația de a crea, menține, dezvolta și actualiza permanent o pagină de internet proprie, prin intermediul căreia să se asigure informarea publicului într-o manieră accesibilă cu privire la:

a) autoritățile publice competente să exercite atribuții în temeiul prezentei legi și a legislației speciale din domeniul comunicațiilor electronice;

b) organizarea, funcționarea, obiectivele și atribuțiile ANCOM, precum și atribuțiile fiecărei structuri interne a ANCOM;

c) datele necesare pentru a asigura comunicarea eficientă cu structurile interne ale ANCOM;

d) legislația națională și internațională aplicabilă în domeniul comunicațiilor electronice;

e) deciziile emise de președintele ANCOM aplicabile în domeniul comunicațiilor electronice;

f) căile legale de atac împotriva deciziilor președintelui ANCOM;

g) documentele a căror publicare este obligatorie în cadrul consultărilor lansate în condițiile art. 135;

h) bugetul de venituri și cheltuieli al ANCOM;

i) procedura de autorizare generală, de acordare a dreptului de utilizare a frecvențelor radio, a resurselor de numerotație și a resurselor tehnice;

j) drepturile și obligațiile furnizorilor de rețele sau de servicii de comunicații electronice, în conformitate cu regimul de autorizare generală;

k) drepturile și obligațiile titularilor de licențe de utilizare a frecvențelor radio și a licențelor de utilizare a resurselor de numerotație;

l) obligațiile impuse de ANCOM în conformitate cu prevederile cap. VII;

i) orice alte informații utile informării publicului, care au legătură cu activitatea ANCOM.

(2) ANCOM depune toate diligențele necesare pentru a asigura că informațiile publicate pe pagina de internet proprie sunt disponibile și în cel puțin o limbă de circulație internațională.

Art.134. – (1) ANCOM va comunica Comisiei Europene măsurile adoptate în legislația națională în domeniul de reglementare al Directivei-cadru, al Directivei 2002/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice, cu modificările ulterioare, al Directivei 2002/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora, cu modificările ulterioare, și al Directivei 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice, cu modificările ulterioare, precum și orice modificări sau completări ale acestor măsuri.

(2) În special, autoritatea de reglementare notifică Comisiei Europene măsurile adoptate în temeiul cap. VII, precum și, în cel mai scurt timp, orice modificare a acestor măsuri.

Art.135. – (1) Cu excepția măsurilor adoptate în temeiul prevederilor art. 97 alin. (6), art. 116 sau art. 117, ANCOM are obligația de a respecta procedura de consultare stabilită prin prezentul articol ori de câte ori intenționează să adopte măsuri în aplicarea prevederilor prezentei legi ce sunt de natură să producă un impact semnificativ pe piața relevantă.

(2) ANCOM are obligația de a publica textul supus consultării pe pagina de internet proprie, precizând totodată și: data publicării documentului, data la care expiră termenul de depunere a observațiilor și data estimativă la care intenționează să adopte măsura care face obiectul consultării. Toate persoanele interesate care au solicitat înscrierea adresei lor de poștă electronică pe lista de corespondență special constituită a ANCOM vor fi informate cu privire la lansarea consultării cel mai târziu la data publicării documentului.

(3) Din momentul în care textul supus consultării este publicat pe pagina de internet, ANCOM stabilește un termen de cel puțin 30 de zile pentru depunerea de observații, în scris, de către orice persoană interesată. În situațiile în care măsurile trebuie adoptate în regim de urgență, acest termen poate fi mai scurt de 30 de zile, însă nu mai scurt de 10 zile.

(4) Cel mai târziu la data publicării pe pagina de internet a măsurii adoptate, ANCOM are obligația de a publica și un material de sinteză a observațiilor primite, cu respectarea principiului confidențialității, care va preciza și poziția sa față de aceste observații.

Art.136. – (1) În cadrul procedurii de consultare prevăzute la art. 135, în special atunci când intenționează să adopte măsuri în temeiul cap. V, ANCOM analizează punctele de vedere transmise de utilizatorii finali, inclusiv de persoanele cu dizabilități, de asociațiile acestora, de Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, de producătorii de echipamente și de furnizorii de rețele și de servicii de comunicații electronice în legătură cu drepturile utilizatorilor finali referitoare la serviciile de comunicații electronice destinate publicului.

(2) La adoptarea măsurilor prevăzute la alin. (1), ANCOM ține cont, cu precădere, de protejarea intereselor consumatorilor de servicii de comunicații electronice destinate publicului.

(3) Acolo unde este cazul, părțile interesate pot dezvolta, cu îndrumarea ANCOM, mecanisme de colaborare care pot implica consumatori, asociații ale utilizatorilor și furnizori, în scopul de a îmbunătăți calitatea generală a serviciilor, prin elaborarea de coduri de conduită și standarde de operare, precum și prin monitorizarea aplicării acestora.

(4) ANCOM poate promova, în limitele atribuțiilor prevăzute de lege, cooperarea între furnizorii de rețele publice de comunicații electronice și de servicii de comunicații electronice destinate publicului și organismele care asigură protejarea drepturilor de proprietate intelectuală și a drepturilor conexe în ceea ce privește utilizarea serviciilor de comunicații electronice.

CAPITOLUL XII

Supraveghere, control și sancțiuni

Art.137. – Controlul respectării prevederilor prezentei legi, ale legislației speciale din domeniul comunicațiilor electronice și ale actelor normative sau individuale emise de ANCOM în conformitate cu dispozițiile prezentei legi sau ale legislației speciale din domeniul comunicațiilor electronice, precum și al respectării obligațiilor furnizorilor de rețele sau de servicii de

comunicații electronice care decurg din regulamentele comunitare, acolo unde se stabilește competența de monitorizare sau de verificare a respectării acestor obligații de către autoritatea națională de reglementare, revine ANCOM, care acționează prin personalul de specialitate împuternicit în acest scop, denumit în continuare *personal de control*.

Art.138. – (1) În exercitarea atribuțiilor de control, personalul prevăzut la art. 137 poate solicita orice informații care îi sunt necesare, menționând temeiul legal și scopul solicitării, și poate stabili termene până la care aceste informații să îi fie furnizate, sub sancțiunea prevăzută la art. 151 alin. (1) lit. b).

(2) Personalul de control are dreptul să solicite declarații sau orice documente necesare pentru efectuarea controlului, să ridice copii de pe orice registre, acte financiar-contabile și comerciale ori alte acte sau documente; de asemenea, poate să facă inspecții, inclusiv inopinate, și să primească, la convocare sau la fața locului, informații și justificări.

Art.139. – (1) În cazul în care constată una dintre contravențiile prevăzute la art. 142 pct. 11, personalul de control poate dispune încetarea imediată a încălcării și poate lua orice măsuri pe care le apreciază necesare pentru a asigura respectarea dispozițiilor legale. Măsurile vor fi adecvate și proporționale cu încălcarea săvârșită.

(2) Măsurile prevăzute la alin. (1) vor fi consemnate în procesul-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii.

Art.140. – (1) Personalul de control are dreptul să efectueze percheziții, pe baza autorizării judiciare acordate prin ordonanță președințială de către președintele tribunalului județean sau, după caz, al municipiului București, în a cărei circumscripție sunt situate locurile în care se efectuează controlul, ori de către un judecător delegat de acesta. Cererea de ordonanță președințială trebuie să cuprindă toate informațiile de natură să justifice percheziția și se judecă fără citarea părților, în termen de cel mult 3 zile.

(2) Percheziția și actele pe care le cuprinde se efectuează sub autoritatea și sub controlul judecătorului care le-a autorizat, el desemnând una sau mai multe persoane specializate din cadrul Ministerului Administrației și Internelor să asiste la aceste operațiuni și să îl informeze asupra derulării lor. Dacă unele acte trebuie efectuate în afara circumscripției tribunalului, președintele emitent al ordonanței dispune comisie rogatorie pentru exercitarea controlului de către președintele tribunalului în a cărei circumscripție trebuie efectuate respectivele acte. Judecătorul poate inspecta locurile supuse intervenției, putând decide în orice moment suspendarea sau încetarea percheziției.

(3) Oricare ar fi împrejurările, percheziția nu poate începe înainte de ora 6.00 sau după ora 20.00 și trebuie efectuată în prezența ocupantului locului, iar în lipsa acestuia, în prezența unui reprezentant, a unui membru al familiei sau a unui vecin, având capacitate deplină de exercițiu; numai personalul de control al ANCOM, ocupantul locului sau reprezentantul său și persoanele specializate din cadrul Ministerului Administrației și Internelor pot lua cunoștință de piese și documente înaintea ridicării acestora.

(4) Inventarierea și aplicarea sigiliilor se realizează conform dispozițiilor Codului de procedura penală; originalele procesului-verbal și ale inventarului sunt transmise judecătorului

care a ordonat percheziția, iar piesele și documentele care nu mai sunt utile stabilirii adevărului vor fi restituite ocupantului locului.

(5) Ordonanța poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel București. Recursul nu este suspensiv de executare.

Art.141. – (1) În cazul descoperirii nerespectării de către un furnizor de rețele sau de servicii de comunicații electronice a unei obligații prevăzute în prezenta lege sau în legislația specială din domeniul comunicațiilor electronice, în actele normative ori individuale emise de ANCOM în conformitate cu dispozițiile prezentei legi sau ale legislației speciale din domeniul comunicațiilor electronice ori a unei obligații care decurge din regulamentele comunitare, în cazurile în care competența de monitorizare și verificare a acestei obligații aparține autorității naționale de reglementare, înainte de aplicarea sancțiunii, ANCOM va transmite furnizorului în cauză o notificare prin care îi va aduce la cunoștință încălcarea constatată și sancțiunea aplicabilă, acordându-i un termen în vederea formulării unui punct de vedere.

(2) Procedura notificării prevăzută la alin. (1) nu se aplică:

a) în cazul nerespectării deciziilor președintelui ANCOM emise în temeiul art. 116 sau 117;

b) în cazul nerespectării obligației de a transmite informațiile solicitate de ANCOM ori a informațiilor stabilite prin actele normative sau individuale emise de ANCOM;

c) în cazul nerespectării măsurilor dispuse de ANCOM în conformitate cu art. 73 alin. (3) și (4);

d) în cazul contravențiilor prevăzute la art. 142 pct. 1, 8, 10, 11, 12, 17 și 42;_____;

e) în cazul nerespectării obligațiilor de transparență impuse de ANCOM în conformitate cu prevederile art. 106;

f) în cazul nerespectării obligației de a se supune controlului prevăzut la art. 137 și art. 138.

Art.142. – Următoarele fapte constituie contravenții:

1. furnizarea rețelilor sau a serviciilor de comunicații electronice de către o persoană care nu este autorizată în condițiile art. 7 pentru acel tip de activitate ori pe perioada în care dreptul de furnizare a rețelilor sau a serviciilor de comunicații electronice a fost suspendat sau retras;

2. nerespectarea condițiilor prevăzute în autorizația generală, în condițiile art. 8;

3. încălcarea obligației de negociere prevăzute la art. 12 alin. (1) lit. b);

4. încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 12 alin. (3) și (4);

5. încălcarea obligației de nedivulgare prevăzute la art. 12 alin. (5);

6. încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 13 alin. (2);

7. nerespectarea prevederilor art. 16 alin. (1);

8. nerespectarea prevederilor art. 23;

9. nerespectarea condițiilor prevăzute în licențele de utilizare a frecvențelor radio, acordate în condițiile cap. III;

10. nerespectarea reglementărilor emise de ANCOM în domeniul frecvențelor radio;

11. producerea de către orice persoană și în orice mod a unei interferențe prejudiciabile;

12. utilizarea resurselor de numerotație fără obținerea licenței de utilizare necesare, potrivit prevederilor cap. III;
13. nerespectarea condițiilor și obligațiilor privind utilizarea resurselor de numerotație sau a resurselor tehnice stabilite sau impuse de ANCOM;
14. nerespectarea prevederilor art. 37 alin. (4);
15. utilizarea resurselor tehnice fără obținerea dreptului de utilizare, potrivit art. 45 alin. (1);
16. încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 46 alin. (1) și (3);
17. încălcarea obligației de notificare prevăzute la art. 47 alin. (1);
18. încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 50;
19. încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 51 alin. (1)-(5) și (7)-(9);
20. neinclusiunea în contracte a informațiilor furnizate de ANCOM potrivit prevederilor art. 51 alin. (6);
21. nerespectarea prevederilor art. 52;
22. încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 54;
23. nerespectarea prevederilor art. 55;
24. încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 57;
25. nerespectarea prevederilor art. 58;
26. încălcarea obligației de a pune la dispoziția publicului informațiile prevăzute la art. 60 alin. (1)-(3);
27. nerespectarea prevederilor art. 60 alin. (4);
28. nerespectarea prevederilor art. 60 alin. (7);
29. încălcarea obligației prevăzute la art. 60 alin. (10);
30. încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 62 alin. (1) și (2);
31. nerespectarea prevederilor art. 66;
32. nerespectarea prevederilor art. 67;
33. nerespectarea prevederilor art. 68;
34. nerespectarea prevederilor art. 69 alin. (1);
35. nerespectarea prevederilor art. 69 alin. (2);
36. nerespectarea prevederilor art. 69 alin. (3);
37. nerespectarea prevederilor art. 69 alin. (5);
38. nerespectarea prevederilor art. 70 alin. (1), (4) și (6);
39. nerespectarea prevederilor art. 71 alin. (3) și (4);
40. încălcarea obligației prevăzute la art. 73 alin. (1);
41. încălcarea obligației prevăzute la art. 75 alin. (1), (6) și (8);
42. încălcarea obligației prevăzute la art. 78 alin. (1);
43. nerespectarea prevederilor art. 79 alin. (4);
44. nerespectarea prevederilor art. 80;
45. nerespectarea prevederilor art. 81 alin. (1) și (4);
46. nerespectarea prevederilor art. 83 alin. (5);
47. încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 84 alin. (1), (3), (5) și (10);
48. încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 85 alin. (1) și (3);
49. nerespectarea prevederilor art. 101;
50. încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 102;

51. nerespectarea prevederilor art. 103;

52. nerespectarea prevederilor art. 112 alin. (1)-(3);

53. nerespectarea măsurilor și obligațiilor impuse în temeiul prevederilor art. 48 sau art. 49 alin. (2), art. 60 alin. (5) și (8), art. 61 alin. (1), (2) și (3), art. 62 alin. (3), art. 63, art. 64, art. 70 alin. (2), (4), (5) și (7), art. 72 alin. (3), art. 73 alin. (2), art. 74 alin. (1) și (4), art. 75 alin. (3) și (7), art. 79 alin. (1) și (3), art. 81 alin. (2), art. 82 alin. (1) și (3), art. 83 alin. (2)-(4) și (6), art. 84 alin. (4), (6) – (8), (11) și (12), art. 85 alin. (2), (4), (6) și (7);

54. nerespectarea măsurilor și obligațiilor impuse în temeiul prevederilor art. 69 alin. (4), art. 75 alin. (4), art. 78 alin. (2), art. 100, art. 104, art. 107, art. 108 alin. (1) și (2), art. 109 alin. (1)-(3) și (5), art. 110 alin. (1), (3) și (4), art. 111 alin. (1) și (2), art. 112 alin. (5), art. 113 alin. (1)-(3), art. 114 alin. (1) și (2);

55. nerespectarea reglementărilor adoptate de ANCOM, altele decât cele prevăzute la pct. 9, 15, 53 și 54;

56. nedepunerea situațiilor sau declarațiilor financiare anuale în conformitate cu art. 130;

57. nerespectarea obligațiilor care decurg din regulamentele comunitare din domeniul comunicațiilor electronice și echipamentelor terminale, în cazurile în care competența de monitorizare și verificare a respectării acestor obligații aparține autorității naționale de reglementare.

Art.143. – (1) Contravențiile prevăzute la art. 142 se sancționează astfel:

a) cu amendă de la 5.000 lei la 100.000 lei;

b) prin derogare de la dispozițiile art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu amendă în quantum de până la 4% din cifra de afaceri, iar, în cazul unor încălcări repetate, cu amendă în quantum de până la 9% din cifra de afaceri, pentru persoanele cu o cifră de afaceri de peste 3.000.000 lei.

(2) Cifra de afaceri este cea prevăzută în ultima situație financiară anuală raportată de operatorul economic.

(3) Pentru persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, cifrei de afaceri prevăzute la alin. (2) lit. b) îi corespunde totalitatea veniturilor brute realizate de respectivii operatori economici.

Art.144. – (1) Contravențiile prevăzute la art. 142 pct. 1, 2, 4, 5, 8-34, 36-41, 43-51 și 53 se constată de către personalul de control din cadrul ANCOM prin procesul-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii.

(2) Sancțiunea pentru contravențiile prevăzute la alin. (1) se aplică, prin rezoluție scrisă, de către președintele ANCOM.

(3) În măsura în care prezenta lege nu prevede altfel, contravențiilor prevăzute la alin. (1) li se aplică dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, cu modificările și completările ulterioare.

Art.145. – (1) Contravențiile prevăzute la art. 142 pct. 3, 6, 35, 42, 52, 54-57 se constată prin decizie emisă de către președintele ANCOM.

(2) Sancțiunea pentru contravențiile prevăzute la alin. (1) se aplică de către președintele ANCOM prin aceeași decizie prin care se constată săvârșirea contravenției.

(3) Decizia prevăzută la alin. (1) trebuie să cuprindă următoarele elemente: datele de identificare a contravenientului, data săvârșirii faptei, descrierea faptei contravenționale și a împrejurărilor care pot fi avute în vedere la individualizarea sancțiunii, indicarea temeiului legal potrivit căruia se stabilește și se sancționează contravenția, sancțiunea principală și eventualele sancțiuni complementare aplicate, termenul și modalitatea de plată a amenzii, termenul de exercitare a căii de atac și instanța de judecată competentă.

(4) Aplicarea sancțiunii potrivit alin. (2) se prescrie în termen de 1 an de la data săvârșirii faptei. În cazul încălcărilor care durează în timp sau a celor constând în săvârșirea, în baza aceleiași rezoluții, la intervale diferite de timp, a mai multor acțiuni sau inacțiuni, care prezintă, fiecare în parte, conținutul aceleiași contravenții, prescripția începe să curgă de la data constatării sau de la data încetării ultimului act sau fapt săvârșit, dacă acest moment intervine anterior constatării.

(5) Decizia prevăzută la alin. (1) se comunică contravenientului și poate fi atacată în contencios administrativ la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la comunicare, în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, fără parcurgerea procedurii prealabile prevăzute la art. 7 din acest act normativ.

(6) Odată cu decizia prevăzută la alin. (1), contravenientului i se comunică și înștiințarea de plată, care conține mențiunea privind obligativitatea achitării amenzii în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei.

(7) Decizia prevăzută la alin. (1) constituie titlu executoriu, fără vreo altă formalitate. Acțiunea în contencios administrativ în condițiile alin. (5) suspendă executarea numai în ceea ce privește achitarea amenzii, până la pronunțarea de către instanța de judecată a unei hotărâri definitive și irevocabile.

(8) Sumele provenite din amenzile aplicate în conformitate cu dispozițiile prezentului articol se fac venit integral la bugetul de stat. Executarea se realizează în conformitate cu dispozițiile legale privind executarea silită a creanțelor fiscale. În vederea punerii în executare a sancțiunii, ANCOM comunică din oficiu organelor de specialitate ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală decizia prevăzută la alin. (1), după expirarea termenului prevăzut în înștiințarea de plată sau după rămânerea definitivă și irevocabilă a hotărârii judecătorești prin care s-a soluționat acțiunea în contencios administrativ.

Art.146. – (1) ANCOM va constata contravenția și va dispune aplicarea sancțiunii chiar dacă încălcarea constatată a fost remediată.

(2) În vederea individualizării sancțiunii, ANCOM va lua în considerare gradul de pericol social al faptei, perioada de timp în care obligația legală a fost încălcată, precum și, dacă este cazul, consecințele încălcării asupra concurenței.

Art.147. – (1) În cazul unor încălcări grave sau repetate ale obligațiilor prevăzute la art. 141 alin. (1), ANCOM poate suspenda sau retrage furnizorului în cauză:

a) dreptul de a furniza rețele sau servicii de comunicații electronice în condițiile regimului de autorizare generală;

b) dreptul de utilizare a resurselor de numerotație, resurselor tehnice sau frecvențelor radio.

Art.148. – (1) Dacă, în termen de 45 de zile de la data scadenței, furnizorul nu achită tariful de monitorizare, tariful de utilizare a spectrului sau tariful de utilizare a resurselor de numerotație, precum și accesoriile acestora, ANCOM îi poate suspenda sau retrage dreptul de a mai furniza rețele ori servicii de comunicații electronice pe baza regimului de autorizare generală sau licența de utilizare a frecvențelor radioelectrice ori a resurselor de numerotație.

(2) În cazul în care furnizorul nu transmite documentele prevăzute la art. 130 alin. (1) până la data de 10 septembrie a anului pentru care se datorează tariful de monitorizare, ANCOM îi poate suspenda sau retrage dreptul de a mai furniza rețele ori servicii de comunicații electronice pe baza regimului de autorizare generală.

Art.149. – (1) În cazul constatării unei contravenții, ANCOM poate dispune:

a) încetarea încălcării fie imediat, fie într-un termen rezonabil;

b) suspendarea sau amânarea furnizării unui serviciu sau unui pachet de servicii, dacă furnizarea ar aduce prejudicii semnificative concurenței, până la încetarea încălcării obligațiilor de acces sau interconectare impuse în conformitate cu prevederile cap. VII;

c) orice alte măsuri pe care le apreciază necesare pentru a asigura respectarea dispozițiilor legale și remedierea situației produse. Măsurile vor fi adecvate și proporționale cu încălcarea săvârșită și vor prevedea un termen în care furnizorul trebuie să se conformeze acestora.

(2) În cazul în care nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 141 alin. (1) prezintă un pericol grav și iminent pentru siguranța națională, ordinea publică sau sănătatea publică ori poate crea probleme grave de natură economică sau operațională altor furnizori de rețele ori de servicii de comunicații electronice sau utilizatorilor, ANCOM poate lua măsuri urgente cu caracter provizoriu pentru remedierea situației, care pot fi ulterior confirmate. Furnizorului în cauză i se va acorda posibilitatea de a-și prezenta punctul de vedere și de a propune soluții pentru remedierea definitivă a situației create.

(3) Măsurile prevăzute la alin. (2) pot fi dispuse pentru o perioadă de cel mult 90 de zile. În cazul în care implementarea acestora necesită o durată mai mare de timp, ANCOM poate dispune prelungirea aplicabilității pentru o perioadă suplimentară de cel mult 90 de zile.

(4) Măsurile prevăzute în prezentul articol se dispun prin decizie a președintelui ANCOM.

Art.150. – Odată cu aplicarea amenzilor prevăzute la art. 143 alin. (1) și (2), se poate dispune confiscarea bunurilor destinate, rezultate sau folosite la săvârșirea contravențiilor prevăzute la art. 142. Bunurile confiscate vor fi valorificate în condițiile legii.

Art.151. – (1) ANCOM poate impune amenzi administrative în quantum de până la 30.000 lei pentru fiecare zi de întârziere, stabilind totodată și data de la care acestea se calculează, pentru a determina:

a) furnizarea în mod complet și corect a informațiilor solicitate de ANCOM în conformitate cu dispozițiile prezentei legi sau ale legislației speciale din domeniul comunicațiilor electronice, precum și a informațiilor stabilite prin actele normative sau individuale emise de

ANCOM în conformitate cu dispozițiile prezentei legi sau ale legislației speciale din domeniul comunicațiilor electronice;

b) informarea publicului în condițiile art. 47 alin. (2) sau supunerea la auditul de securitate prevăzut la art. 49 alin. (1);

c) supunerea la controlul prevăzut la art. 137 și art. 138;

d) respectarea obligației de transparență prevăzută la art. 106;

e) conformarea la măsurile dispuse în conformitate cu art. 73 alin. (3) și (4), art. 116, art. 117 și art. 149.

(2) Decizia președintelui ANCOM prin care se aplică sancțiunile prevăzute la alin. (1) constituie titlu executoriu, fără vreo altă formalitate.

(3) Sumele rezultate din încasarea amenzilor administrative stabilite la alin. (1) se rețin integral ca venituri proprii, cu titlu permanent, la dispoziția ANCOM, și vor fi folosite în conformitate cu prevederile bugetului de venituri și cheltuieli aprobat potrivit legii.

CAPITOLUL XIII **Dispoziții tranzitorii și finale**

Art.152. – (1) Drepturile de utilizare a frecvențelor radio acordate înainte de data de 25 mai 2011, a căror perioadă de valabilitate, calculată de la această dată, este mai mare de cinci ani, pot fi revizuite, la solicitarea expresă a titularului, în vederea respectării condițiilor prevăzute la art. 20.

(2) Solicitarea prevăzută la alin. (1) poate fi depusă de persoana interesată până cel târziu la data de 25 mai 2016.

(3) Pe baza solicitării prevăzute la alin. (2), ANCOM comunică titularului licenței întinderea drepturilor de care acesta poate beneficia și îi acordă posibilitatea de a-și retrage solicitarea, într-un termen de 30 de zile de la data comunicării.

(4) În cazul în care titularul își retrage solicitarea depusă în condițiile alin. (3), dreptul de utilizare a frecvențelor radio se exercită în aceleași condiții până la data expirării termenului de cinci ani prevăzut la alin. (1).

(5) După data de 25 mai 2016, ANCOM va efectua toate demersurile necesare, inclusiv cele referitoare la modificarea, la inițiativa sa, dacă este cazul, a drepturilor individuale în vigoare la data de 25 mai 2011, pentru a se asigura că sunt respectate condițiile prevăzute la art. 20.

(6) Revizuirea de către ANCOM a drepturilor individuale în condițiile prezentului articol, în vederea promovării concurenței între titularii de drepturi, se va realiza numai pentru conservarea drepturilor existente și nu va avea în vedere acordarea de noi drepturi de utilizare.

Art.153. – Cu excepția cazului prevăzut la art. 152, ANCOM revizuieste, acolo unde este cazul, până la data de 19 decembrie 2011, regimul de autorizare generală ori drepturile individuale de utilizare a resurselor limitate, în conformitate cu prevederile prezentei legi.

Art.154. – Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 174 din 19 martie 2009, aprobată prin Legea nr. 113/2010, se modifică și se completează, după cum urmează:

1. La articolul 4, după alineatul (1), se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) În activitatea sa, ANCOM susține obiectivele Organismului autorităților europene de reglementare în domeniul comunicațiilor electronice, denumit în continuare *OAREC*, în vederea creării unui cadru de reglementare armonizat și coerent la nivel european. În acest sens, în exercitarea atribuțiilor sale, ANCOM are în vedere opiniile și pozițiile comune adoptate de *OAREC*.”

2. La articolul 4, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) ANCOM promovează concurența în sectorul comunicațiilor electronice și în sectorul serviciilor poștale, printre altele, prin:

a) prevenirea și combaterea acțiunilor care restrâng, împiedică sau denaturează concurența sau pot avea un astfel de efect, în domeniul comunicațiilor electronice, inclusiv în ceea ce privește transmisia conținutului informației, și al serviciilor poștale;

b) luarea măsurilor necesare pentru ca utilizatorii, inclusiv utilizatorii cu dizabilități, vârstnici sau cu nevoi sociale speciale, să obțină un maximum de beneficii în ceea ce privește diversitatea ofertei, tarifele și calitatea serviciilor;

c) încurajarea utilizării efective și asigurarea administrării eficiente a resurselor limitate pe care le gestionează.”

3. La articolul 6 alineatul (1), litera c) se abrogă.

4. La articolul 6 alineatul (1), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) cooperarea cu autoritățile naționale de reglementare cu atribuții similare din străinătate, precum și cu Comisia Europeană și *OAREC*, în vederea dezvoltării unei practici de reglementare coerente și a aplicării unitare și concertate a legislației comunitare.”

5. La articolul 6 alineatul (2), literele d) și e) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„d) asigurarea condițiilor de exercitare a dreptului de acces la serviciile din sfera serviciului universal în domeniul comunicațiilor electronice și în domeniul serviciilor poștale;

e) promovarea intereselor specifice ale utilizatorilor cu dizabilități, vârstnici sau cu nevoi sociale speciale;”.

6. La articolul 6 alineatul (2), după litera f), se introduce o nouă literă, litera g), cu următorul cuprins:

„g) promovarea posibilității utilizatorilor finali de a accesa și distribui informații sau de a utiliza aplicații sau servicii potrivit propriilor decizii.”

7. După articolul 6, se introduce un nou articol, articolul 6¹, cu următorul cuprins:

„**Art.6¹.** – În vederea atingerii obiectivelor prevăzute la art. 4 – 6, ANCOM aplică principiile obiectivității, transparenței, nediscriminării și proporționalității în activitatea de reglementare, printre altele, prin:

a) promovarea unor reglementări predictibile prin asigurarea unei abordări consistente, revizuite la intervale de timp adecvate;

b) asigurarea respectării principiului nediscriminării în tratamentul aplicat furnizorilor de rețele și servicii de comunicații electronice sau furnizorilor de servicii poștale aflați în situații similare;

c) protejarea concurenței în beneficiul utilizatorilor finali și promovarea, acolo unde este cazul, a concurenței bazate pe infrastructuri;

d) promovarea investițiilor eficiente și inovației în infrastructuri noi și îmbunătățite, inclusiv prin asigurarea că orice obligații de acces impuse au în vedere riscurile specifice asociate investiției și permit acordurile de cooperare între investitori și persoanele care solicită accesul, pentru a împărți riscurile investiției, asigurând în același timp concurența pe piață și respectarea principiului nediscriminării;

e) luarea în considerare a condițiilor diferite de concurență și de necesități ale utilizatorilor din diverse arii geografice;

f) impunerea de obligații de reglementare ex ante doar acolo unde nu există concurență efectivă sau sustenabilă și relaxarea sau retragerea acestor obligații acolo unde aceste condiții sunt îndeplinite.”

8. La articolul 10 alineatul (1), punctele 2, 6 și 7 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„2. asigură reprezentarea în instituții și în organizații internaționale din domeniul reglementării comunicațiilor electronice, comunicațiilor audiovizuale, echipamentelor radio și echipamentelor terminale de telecomunicații, inclusiv din punctul de vedere al compatibilității electromagnetice, și serviciilor poștale, susținând în cadrul acestora politica și strategia națională în domeniu, și poate încheia acorduri internaționale cu caracter tehnic în aceste domenii;

6. inițiază propuneri de acte normative pentru modificarea și completarea cadrului legislativ privind exercitarea unor funcții și atribuții de reglementare în domeniul comunicațiilor electronice, comunicațiilor audiovizuale, echipamentelor radio și echipamentelor terminale de telecomunicații, inclusiv din punctul de vedere al compatibilității electromagnetice, precum și în domeniul serviciilor poștale;

7. avizează proiectele de acte normative prin care se reglementează activități din domeniul comunicațiilor electronice, comunicațiilor audiovizuale, echipamentelor radio și echipamentelor terminale de telecomunicații, inclusiv din punctul de vedere al compatibilității electromagnetice, și serviciilor poștale, cu respectarea dispozițiilor legale incidente în materie;”.

9. La articolul 10 alineatul (2), punctele 4, 11, 12, 14 și 25 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„4. adoptă PNN și orice modificări ale acestuia, sub rezerva restricțiilor impuse din motive de siguranță națională; înainte de adoptarea PNN, ANCOM informează MCSI în legătură cu modificările aduse;

.....
11. adoptă TNABF și orice modificări și/sau completări ale acestuia;

12. acordă licențele de utilizare a frecvențelor radio pentru furnizarea de rețele și servicii de comunicații electronice care utilizează spectrul radio, precum și licențele de emisie, și stabilește și încasează tariful de utilizare a spectrului;

.....
14. acordă autorizațiile de asignare a frecvențelor radio și autorizațiile tehnice, cu respectarea reglementărilor în vigoare;

.....
25. impune în sarcina operatorilor și furnizorilor de servicii de comunicații electronice cu putere semnificativă pe piață obligații specifice, în conformitate cu prevederile legale în vigoare;”.

10. La articolul 12, după alineatul (5), se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:

„(6) ANCOM transmite Comisiei Europene sau OAREC, la cererea motivată a acestora, informații statistice privind numărul acțiunilor de pe rolul instanțelor de judecată cu privire la deciziile emise de ANCOM, hotărârile judecătorești pronunțate, inclusiv în ceea ce privește eventualele măsuri temporare dispuse de către instanțele de judecată, precum și cu privire la durata procedurilor judiciare.”

11. La articolul 14, după alineatul (2), se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Din sursele de finanțare prevăzute la alin. (1), ANCOM poate decide să contribuie în mod voluntar la bugetul OAREC, în conformitate cu prevederile Regulamentului (CE) nr. 1211/2009 al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Organismului autorităților europene de reglementare în domeniul comunicațiilor electronice (OAREC) și a Oficiului.”

Art.155. – Prezenta lege intră în vigoare la data de 25 mai 2011.

(2) Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:

a) Ordonanța Guvernului nr. 34/2002 privind accesul la rețelele publice de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 2 februarie 2002, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 527/2002, cu modificările și completările ulterioare;

b) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 457 din 27 iunie 2002, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 591/2002, cu modificările și completările ulterioare;

c) Legea nr. 304/2003 pentru serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 551 din 31 iulie 2003, republicată;

d) Hotărârea Guvernului nr. 1208/2007 privind condițiile generale referitoare la interoperabilitatea serviciilor de televiziune digitală interactivă, precum și a echipamentelor de televiziune digitală ale consumatorilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 692 din 11 octombrie 2007;

e) Hotărârea Guvernului nr. 810/2009 privind condițiile referitoare la sistemele de acces condiționat la serviciile de difuzare în format digital a programelor de radio și televiziune, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 541 din 4 august 2009.

(3) Măsurile adoptate sau impuse de autoritatea de reglementare în temeiul actelor normative prevăzute la alin. (2) rămân în vigoare, până la revizuirea acestora în conformitate cu prevederile prezentei legi.

Prezenta lege transpune:

- Directiva 2002/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice (Directiva privind autorizarea), publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 108 din 24 aprilie 2002;

- Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind cadrul comun de reglementare pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directiva-cadru), publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 108 din 24 aprilie 2002, cu excepția prevederilor art. 3, 4, 8, 17 și 19;

- Directiva 2002/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora (Directiva privind accesul), publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 108 din 24 aprilie 2002;

- Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directiva privind serviciul universal), publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 108 din 24 aprilie 2002;

- Directiva 2009/136/CE a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2002/22/CE privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice, a Directivei 2002/58/CE privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure aplicarea legislației în materie de protecție a consumatorului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 337 din 18 decembrie 2009;

- Directiva 2009/140/CE a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivelor 2002/21/CE privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice, 2002/19/CE privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora și 2002/20/CE privind

autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 337 din 18 decembrie 2009.

Indicatorii, definițiile și metodele de măsurare privind calitatea serviciului

a) Pentru furnizorii care asigură accesul la o rețea publică de comunicații electronice:

INDICATOR (Nota 1)	DEFINIȚIE	METODĂ MĂSURARE	DE
Termenul de furnizare pentru conectarea inițială	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057	
Frecvența reclamațiilor referitoare la deranjamente	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057	
Termenul de remediere a deranjamentelor	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057	

b) Pentru furnizorii de servicii de telefonie destinate publicului:

INDICATOR	DEFINIȚIE	METODĂ MĂSURARE	DE
Timpul necesar pentru stabilirea conexiunii (Nota 2)	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057	
Termenul de răspuns pentru serviciile de informații privind abonații	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057	
Proporția de telefoane publice cu plată (cu monede sau cu cartelă) disponibile	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057	
Frecvența reclamațiilor privind corectitudinea facturării	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057	
Frecvența apelurilor nereușite (Nota 2)	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057	
Numărul versiunii ETSI EG 202 057-1 este 1.3.1 (iulie 2008)			

Nota 1: Parametrii trebuie să permită analizarea rezultatelor la nivel regional, cel puțin la nivelul 2 din Nomenclatorul unităților teritoriale de statistică (NUTS) stabilit de Eurostat.

Nota 2: ANCOM poate decide să nu solicite actualizarea informațiilor privind rezultatele acestor doi indicatori, dacă există dovezi că nivelurile de calitate sunt satisfăcătoare.

Elementele minime care trebuie incluse într-o ofertă de referință pentru accesul la elementele de infrastructură, inclusiv accesul necondiționat total sau partajat la bucla locală, la un punct fix

A. Condiții asociate accesului necondiționat la bucla locală

1. Elementele rețelei la care se oferă accesul, cuprinzând în principal următoarele elemente, împreună cu facilitățile asociate:

a) accesul necondiționat total sau partajat la bucla locală;
b) accesul necondiționat total sau partajat la subbucla locală, inclusiv, acolo unde este necesar, accesul la elementele de rețea care nu sunt active în vederea instalării segmentului de rețea backhaul;

c) acolo unde este cazul, accesul la canalizație în vederea dezvoltării rețelelor de acces;

2. Informații referitoare la:

a) amplasarea punctelor fizice de acces, inclusiv a cabinetelor stradale și a repartitoarelor principale și intermediare;

b) disponibilitatea buclei locale, subbuclei locale și a segmentului backhaul, în părți determinate ale rețelei de acces;

c) acolo unde este necesar, informații referitoare la amplasarea canalizației și la disponibilitatea acesteia.

3. Condiții tehnice referitoare la accesul la și utilizarea buclei și a subbuclei locale, inclusiv caracteristicile tehnice ale perechii de fire metalice torsadate, ale fibrei optice ori ale altor tehnologii echivalente, ale distribuitorilor de cabluri și facilităților asociate, și, acolo unde este necesar, condițiile tehnice referitoare la accesul la canalizație.

4. Proceduri de comandă și de punere la dispoziție, eventuale restricții de utilizare.

B. Servicii de colocare

1. Informații referitoare la amplasamentele unde se poate realiza colocarea sau localizarea echipamentelor operatorului cu putere semnificativă, precum și a planurilor de modernizare a acestora;

Difuzarea acestor informații poate fi limitată la sfera părților interesate, în vederea evitării riscului de a se aduce atingere ordinii publice.

2. Posibilitățile de colocare în amplasamentele menționate la pct. 1, incluzând posibilitățile de colocare fizică și, dacă este cazul, colocarea la distanță și colocarea virtuală.

3. Caracteristicile echipamentelor și, dacă este cazul, restricții privind colocarea anumitor echipamente.

4. Măsuri adoptate de operator pentru a asigura securitatea spațiilor sale.

5. Condiții de acces în spațiile de colocare pentru personalul beneficiarului.

6. Standarde de siguranță.

7. Reguli de alocare a spațiului acolo unde spațiul disponibil pentru colocare este limitat.

8. Condiții în care beneficiarii pot să inspecteze locațiile unde se poate realiza colocarea fizică sau locațiile unde colocarea a fost refuzată pe motiv de lipsă a spațiului disponibil.

C. Sisteme informaționale

Condiții de acces la anumite sisteme ale operatorului: sisteme de asistență operațională, sisteme informaționale sau baze de date pentru pregătirea comenzilor, punere la dispoziție, comandă, întreținere, solicitări de reparații și facturare.

D. Condiții de furnizare

1. Termenul sau termenele în care operatorul soluționează cererile de furnizare a serviciilor și facilităților asociate; niveluri minime garantate de funcționare a serviciilor, remediarea defecțiunilor, proceduri de restabilire a nivelului normal al serviciului și parametri de calitate a serviciilor.

2. Clauze contractuale standard, inclusiv, dacă este cazul, despăgubirile datorate în caz de nerespectare a termenului sau termenelor stabilite în conformitate cu prevederile pct. 1.

3. Tarife sau formule de calcul al tarifelor pentru fiecare serviciu, funcție și facilitate asociată, prevăzute în prezenta anexă.